

لار

اغز نه

د جنت

Ketabton.com

مصطفی او خالد

لیکوال: صابر جان

وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

دجنت اغزنه لار

خالد او مصطفى

ليکوال

صابر جان

ناشر

مکتبه عزيزيه محلہ جنگی پشاور

ددې کتاب ټول حقوق له ناشر سره محفوظ دی

کتاب پیژندنه

د جنت اغزنه لار مصطفی او خالد

نوم

صابر جان

لیکوال

لیکوال پخپله

کمپوز

۱۰۰۰

د چاپ تعداد

مکتبه عزیزیه

ناشر

۰۳۴۵۱۳۸۰۴۸۳

د اړیکو شمیره

دجنت غزنه لار

دجنت اغزنه لار - يو جهادي او حماسي ناول دي چې د تاند او روان قلم څښتن ليکوال (صابر جان) صاحب د معاصر تاريخ له ځينو واقعي پېښو څخه په اقتباس ليکلی -

مرکزې کر کتر او هېرو يې خالد دی دا ناول ته دهغوی نوم ورکو د مهاجرو غازيانو دردونکی داستان دي چې پر افغانستان د امریکا تر يرغل وړاندې د عربو له مختلفو هيوادونو څخه د اسلامي نظام د سيوري او واقعي شريعت د ايمان خړوبونکې چينې ريښتنې مزه وڅکي

دوی خپل مجلل قصرونه اسمان خراشې ماني او دعیش او عشرت ژوند پرېښود او د افغانستان په سپېرو ډاگونو او خړو غونډيو کې يې له سونزو او تکليفونو ډک ژوند خوښ کړ

په ناول کې لولو چې هغه ايمان والا خلك كوم چې د الله په لار کې د جهاد هوډ يې کړي وو، څرنگه خطرونو او مشکلاتو ته پټېر ورکوي!!!

څنگه پر خپلو خواهشاتو بر لاسي کيږي او له پستو پالنگونو پاڅيږي او ديو داسي هيواد. سنگرونو ته ځانونه رسوي چې نه يې له جغرافيوې او فزيکې جوړښت او آب هوا سره بلد دی او نه يې د وگړو په ژبه دود او کلتور خبر دی!!!

د ناول ليکوال پخپله د ډيرو هغو پېښو شاهد او نندارچي پاتې شوی چې زمونږ د معاصر تاريخ د خونريز او رزمي تاريخ يو نوی باب پرې راپيلیږي

د ليکوال کمال دادی چی پيښې او محاورې يې ټولې تر ډيره پخپل اصلي شکل ليکلي د لوستلو پر مهال لوستونکي ته ديوه ثبت شوي فيلم په څير هره صحنه يوه يوه مخې ته ږدي د ناول د محتوا يو بل مهم ټکي داده چې موږ ته دانبيسي چې که اوسني عربان هرڅومره د غربيانو په رنگ رنگيدلي دين ته يې شاه کړې او دعيش او عشرت ژوند تيروي خو هغه اصلي عربي ميندې لاشته چې خپلو بچو ته د غيرت شېدې ورکوي او په يوه نگه اسلامي او حماسي فکر خپل ماشومان راستروي داسي خویندې لاشته چې له خپلو غازيانو وروڼو او ميروڼو سره د غزا ميدان ته کوزي شي!

درنو لوستونکو! د جنت اغزنه لار ناول داسي مهال د چاپ په گانه پسولل کيږي چې په هيواد کې د امريکايي تاراک له ماتې سره مخ دي او دالله ﷻ په مرسته دتش لاسو غازيانو په وړاندې پر گونډو کيدونکې دي

له امريکايي يرغل راهيسته زموږ په گران هيواد کې د فکري استعمار ريښې ډيرې غزیدلې او دځوان کهول پر اذهانو يې مستقيم منفي اغيز بنډلی اوس مو په ټولنه کې د عشقي او مبتدلو ناولونو بازار خورا گرم دي خو د جنت اغزنه لار - په څير ناولونه چاپول او عرضه کيدل يقينا چې ستره لاسته راوړنه بللای شو -

زه محترم صابر جان صاحب ته دخپل لومړي ناول د چاپيدو مبارکي وایم او دالله ﷻ له دربار څخه ورته د مزید توفيق غوښتونکی يم - او تاسو د ناول لوستلو ته رابولم -

حمد الله حلميار - کوټه

سريزه

د خپلواک او سترواک رب په نامه

لومړی د هغه ذات حمد او ثناء وایم چې څمکې او اسمانونه یې پیدا کړي ،
عرش یې په آسمان کې درولی او سیندونه یې پر څمکه کې جارې کړي دي .

وروسته له حمد او ثناء څخه پر هغه چا درود وایم چې زه یې له برکته نن
طیبه کلیمه وایم او ددې ستر انسان له برکته زه نن مسلمان یم ، زما مور او پلار
دې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم قربان وي .

امابعد په ننۍ نړۍ کې ناول ډیر مینه وال لري ، خو پرته څو محدودو پښتو
ناولونه اسلامي اړخ نه لري ، یوازې مجازي مینه او فحشاء تري زده کيږي نو
ماهم ښه وگڼل ترڅو داسې ناول ولیکم چې د امت مسلمه ځوانانو ته داسې
فکر ور پیدا کړی چې ددې ناخوالو څخه ځان وژغوري ، پوهان پوهیږي
چې د مسلمانانو د عزت او بریالیتوب لار په دې عصر کې یواځې جهاد
او مبارزه ده نو ددې ناول مسیر هم پر جهاد او جهاد کولو راڅرخي ، ددې
ناول مقصد اسلامي نظام او ورورگلوي ده چې مسلمانان اخوت او اتفاق ته
رابولي او ځوانانو ته درس ورکوي ترڅو قومي او ژبني تعصب پریردي او د
شرق مسلمان د غرب مسلمان لپاره ځان قربان کړی ، بل مقصد یې د
طالبانو د اسلامي تحریک او امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد اصلي
شکل او کرېکټر بیانول او د هغه له کارنامو څخه زده کړه کول دي ، چې
څنگه د یو عرب مسلمان ورور لپاره تر خپلې بادشاهۍ تیر شو .

د ناول د پای برخه جهادي زده کړو او معلوماتو لپاره ځانگړې شوې ده
نولوستونکي دې په غور ولولي او گټه ترې واخلي.

ڊالی

په جهادي مينه د شهيد امير المؤمنين ملا اختر محمد منصور رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ رُوح تَه
ڊالی کوم.

مننه

په ډېره اسلامي مينه له حاجي آغامحمد زابلي، محمدقاسم شهاب وزير
سحر، هجرت الله تگابي، صالح محمدبدری، خان صافي، عصمت
الله عزام او نور ولي جان درویش څخه مننه کوم چې ددې کتاب د چاپ
مالي لگښت يې پر غاړه واخيست.

او له گران ورور مولوي محمدصادق جان عاکف څخه هم مننه کوم چې
د کتاب په چاپولو کې مرسته راسره وکړه.

له درنو لوستونکو څخه هيله کوم چې ما او زما مور او پلار له دعا څخه هير
نه کړي.

ستاسو خادم صابر جان

عزام د مشهور مصري تاجر (عبیده ابو عزام) زوی و

عزام له پلاره یو زوی او خورا ډېر نازولی و، پلار یې روزنې ته ځانگړې پاملرنه کوله، عزام داسې هلک و چې تود باد یې هم نه و لیدلی، ښوونځي ته د تگ پر مهال به دوه ساتونکي هم ورسره وو، د ښوونځي استاذانو هم د عزام د پلار له کبله دده ډېر قدر کاوه، سربېره په دې چې عزام ډیر نازک طبعه او نازولی هلک و لایق هم و هغه لاس کلن و چې له کتاب او مطالعې سره یې ډیره مینه لرله، یوه ورځ یې د پلار د کتابونو په الماری کې یو پنډ تور کتاب پیدا کړ، چې پر پوښ یې په غټو تورو لیکل شوی وه: سیرت الصحابة.

عزام کتاب له ځانه سره دخوب خونې ته راوړ، او د شپې مهال یې د کتاب مطالعه پیل کړه، عزام چې کله د صحابه کرامو کیسې لولي کتاب نور هم خوند ورکوي، یوه کیسه ورته تر بلې خوږه او جالبه ښکاریده، عزام لا دهمدې کتاب په مطالعه بوخت و چې د سهار اذانونه وشول.

عزام چې اذان واورید سمدستي یې کتاب بند کړ او سر یې په پرستن کې دننه کړ او ځان یې خوب ته آماده کړ، خو عزام ته بېخي خوب نه ورته او فکر کې یې د صحابه کرامو رضی الله عنہم د غذاگانو کیسې را گرځېدلې او په دماغو کې یې د صحابه وو د اسانو او تورو تصویرونه جوړېدل، کله کله به له ځان سره موسکي شو چې ابوجهل یې ډېر عجیبه وواژه، معاذ به زما غونډې و، عزام لا همدا فکرونه کول چې مور یې غږ پرې وکړ: پاڅه بچیه! ناوخته دی جماعت درڅخه تیریري، عزام له جماعت وروسته بیا خپل خونې ته

راغی او د کتاب مطالعه یې پیل کړه، مور یې فکر وکړ چې عزام له لمانځه وروسته بیا بیده شوی دی، غږ پرې وکړ شه بچیه پورته! ښوونځي ته دنلرو وخت دې دی.

ژر ناشته وکړه چې ساتونکي دې انتظار دي او ښوونځي ته دې وږي.

عزام له خونې راووت مخ او لاسونه یې ومینځل، خوراک یې شروع کړ، د دخورو خوړلو پرمهال هم عزام ته د صحابه کرامو کیسې په فکر کې گرځېدې راگرځېدلې، خندق غزا وریاد شوه چې صحابه کرام ډیر وږي وو او په خپلو گیدو یې ډبرې تړلې وې، عزام سمدستي خپلې گیدې ته وکتل.

عزام بیا موسکې شوله ځان سره یی وویل: نه زه باید اوس لایات هډوډی او خواړه ونه خورم ترڅو له لوږې سره عادت شم، هغوی څنگه وږي گرځیدل.

عزام له لږ خوراک وروسته له خوړو پورته شو، مور یې ترې وپوښتل: بچیه ولی دی لږ خوراک وکړ؟ ځان سم مور کړه! تر یوې بجې ښوونځي کې یې هلته وږي کیرې.

عزام خپلې سترگی د مور پر لور واړولې، مورې! دانو څه لوږه ده یو صحابي د خندق په غزا کې د لوږې له امله پر خپل نس ډبرې تړلې وې.

مور یې چې دا خبره واوریده، عزام ته یې وویل: بچیه! هغوی ډېر غیرتې خلک وو، مور یې لا خبره نه وه خلاصه کړې چې عزام ورته وویل: مورې هغوی ستا خوښ دي؟

مور: هو زويه! ولي نه تر صحابه كرامو دي الله تعالى زما مور او پلار قربان كړي.

عزام ته دي خبرې لا ډېر خوند وركړ.

عزام د بنوونځي كتابونه واخيستل او له ساتونكو سره روان شو، عزام له يوه ساتونكي وپوښتل: ستا اس چلول زده دي؟

ساتونكي وويل: نه، زما اس چلول نه دي زده.

عزام د پيغور په ډول ساتونكي ته ورغبرگه كړه ولي دي نه دي زده ته څومره غټ صورت لري، ته خبر يې خالد بن وليد څنگه اس چلاوه؟

ددي خبرې په اورېدو دواړو ساتونكو يو بل ته وكتل اوخندل يې.

ساتونكي هم حيران شول چې عزام په دومره كشرتوب او كم عمر څنگه دومره ستر ستر فکرونه لري، عزام چې بنوونځي ته ورسيد د سیرت صحابه كتاب كيسې يې خپلو ټولگيوالو ته وكړې، هغوی هم غوږ ورته نيولی وو، عزام لا د بدرغزا كيسه پای ته نه وه رسولې چې استاذ يې ټولگي ته را داخل شو.

او درس يې كړ، خو د نن د عزام فكر د پخوا په څېر په درس كې نه بلکې ټول فكر يې هغه كتاب كې و چې دشپې مهال يې لوستی و او انتظار يې كاوه چې كله به ماښام شي ترڅو يوځل بيا له هغه كتاب سره يو ځای شي، ټوله ورځ د هماغه كتاب لوستلو ته انتظار و.

کله چې ما بنام شو دا عزام له خوړو خوړلو وروسته سمدستي پورته اود
خوب خونې پر لور روان شو؛ تور کتاب رنگی یې را واخیست لومړی یې
می کړ او بیا یې په لوستو پیل وکړه عزام ددې کتاب داسې معتاده شو لک
څنگه چې په دې زمانه کې دیموکراتان د هندي سریالونو معتاد دي.

ددې کتاب له مطالعې وروسته عزام یو اسلامپال شو، له ده سره څو تنه نور
ټولگیوال چې ده به دسیرت صحابه کیسې ورته کولې اسلامپال او په
جهادي فکر سنبال شول، عزام چې کله بنوونځی خلاص کړ د مصر هیواد
الازهر پوهنتون د شرعیاتو پوهنځی یې انتخاب کړ، عزام د کلک عزم
څښتن، اسلامپال او د جهادي فکر لرونکی زلمی و، په ټولگي کې له عزام
سره د شرعیاتو پوهنځي استاذ لور "عایشه؛ هم وه.

عایشه د عزام خوښېدلې ځگه چې ډیر په حجاب کې به پوهنتون ته راتله، او
اسلامی فکر یې درلود، دعایشې هم عزام له دې امله خوښ و چې دینداره
او حیاناک هلک و.

عزام په ټولگي کې جلا او ځانگړي خوښونه درلودل.

هغه به کله کله په ټولگي کې پر دیموکراسی خورا توندې پیوکې کولې او
پر دیموکراسی نظام به یې ریشخند واهه.

یوه ورځ د اسلامی سیاست پوهنې استاذ اسلامی نظام تشریح کاوه عزام د
درس په منځ کې له استاذه وپوښتل:

واستازه وبخښه دا کوم اسلامی نظام چې ته یې موږ ته تشریح کوې دا اوس
د نړۍ په کوم هیواد کې شته؟

استاد: نه بچیه له بده مرغه له عثماني امپراطوری وروسته په هېڅ اسلامي هېواد کې بیا خلافت نه دی راغلی.

عزام: استاذه الله دې وکړي چې بیا داسې نظام راشی!!

استاد: اللهم آمین، هو بچیه اسلامي نظام خو د ټولې نړۍ په گټه دی خو افسوس چې څوک پرې نه پوهیږي.

عزام: د پوهنتون په اخر کال له عایشې سره واده وکړ یو کال له واده وروسته د عزام زوی پیدا شو چې نوم یې خالد پرې کېښود، یوه ورځ عزام د پوهنتون دورې د اسلامي سیاست پوهنې استاذ پوښتنې ته ورغی:

استاد ورته وویل:

بچیه زیری مې درباندي ټاچې د کوم اسلامي نظام پوښتنه په ټولگي کې کوله هغه اوس په افغانستان کې راغلی دی.

عزام: اوه!! استاده سم زیری به درکوم، په رښتیا ډېر خوشحالونکی زیری دې راباندی وکړ.

استاد: هو بچیه! افغانستان کې د "اسلامي امارت" په نوم یو بشپړ اسلامي نظام جوړ شوی دی.

عزام: شکر استاده زه به ورځم ههههه تا خو راته نظري ښودلی و اوس به بې عملي په خپلو سترگو وگورم چې سم مې زده شي.

استاد: بچیه! خو پلار به دې اجازه در نکړي.

عزام: همممم استاده له پلار څخه به د تېسټې لازه غوره کړم خو ته دعاکوه چې د عايشې خوښه شي.

عزام چې کله کور ته راغی له خپلې ميرمنې "عايشې" سره يې خبره شريکه کړه، عايشې په جواب کې ورته وويل: زما هم همدا ارمان دی چې يو ځل د اسلامي نظام تر سيوري لاندې ژوند وکړم.

بس د الله جل جلاله لپاره به له تاسره افغانسان ته ځم ان شاءالله، الله تعالی به زموږ څخه راضي شي.

عزام او عايشه له خپل کوچنی زوی خالد سره يوځای افغانستان ته روان شول.

پلار يې چې خبر شو چې عزام له خپل کوره تللی دی، سمدستي دعزام کور ته چې د پلار کورته يې مخامخ و ورغی.

عبیده چې وکتل په کور کې يې يو ليک پيدا کړ.

کله يې چې ليک پرانيست داسې په کې ليکل شوي وه:

زما گرانه او محترمه پلاره! پوهيرم چې کله زما له تگ څخه خبر شوې ډېر خپگان به درباندي راغلی وي، زه پوهيرم چې زه ستا لپاره تر يوې دنيا گران يم خو داسې فکر ونه کړې چې ته ماته گران نه يې زه د هغه رب په ذات قسم خورم چې هيڅکله امانت ضايع کونکی نه دی، ته ماته له هرڅه گران يې، زه په هېڅ ډول ستاحق نشم ادا کولای، تا چې زما لپاره کوم کا، نه کړي يو پلار به هم د زوی لپاره نه وي کړي خو تر هر څه زيات چې زه پرې خوشحاله او ستا احسان مند يم هغه ستا هغه احسان دی چې تا

په لاشعوري ډول زما لپاره كړې دى، اوس به فكر كوي چې دا به كوم احسان وي؟

زه درته وايم پلاره! هغه ستا هغه سیرت الصحابة كتاب و چې ما ولوست او زه يې د ژوند په خوند او حقيقت پوه كړم، پلاره! دا احسان دې پر ما تر هر احسان ډېر دى.

پلاره تا به هم په هغه كتاب كې ليدلي وي چې صحابه كرامو خپل پلارونه، ترونه، مالونه، زامن او ښځې پرېښودې او له حضرت محمد ﷺ سره يې يو ځاى مدينې منورې ته هجرت وكړ. نو زه هم تر هغو صحابه كرامو بهتر نه يم، نو زه هم تا پرېردم اود اسلامي نظامي لپاره هجرت كوم اوته هم تر هغو صحابه كرامو بهتر نه يې چې د اسلام لپاره يې اولادونه بايلل، ته هم د اسلام لپاره ما له لاسه وركړه.

پلاره! بيا هم د ځمكې او اسمانونو په پالونكي قسم يادوم كه مې ماشوم زوى "خالد" او گرانه ميرمن نه را سره تللاى هغوى به مې هم د اسلامي نظام لپاره پرېښي واى.

گرانه پلاره! ددې پرځاى چې وير او خپگان وكړې په لوړ سر او خوشحالى گرځه او د الله تعالى شكر اداكړه چې زوى دې د اسلام لپاره ولاړ او په هر مجلس كې په ما فخر كوه.

دعاگانى كوه او په هغه رب دې سپارم چې ابراهيم عليه السلام يې په اور كې وساته.

والسلام عليكم

ستاگران زوى عزام

پلار يې د ليک تر لوستو وروسته سمدستي لاس پورته کړ او داسې يې وويل:

الله تعالی! زه ستا شکر ادا کوم چې ماته دې دومره غيرتي زوی راکړ.

عزام او کورنۍ يې په دوهمه ورځ د کندهار په هوايي ډگر کې له طيارې را کښتل شول.

کله يې چې د افغانستان خړه فضا او د خټو سپيره کورونه وليدل عزام عايشې ته د ډاډ ورکولو په هدف وويل:

عايشې مه خپه کيږه که ستا ژوند دلته سخت وي زه کولای شم تا بيرته مصر ته ستنه کړم، هلته به د خالد روزنه هم وکړې.

عايشه: عزامه! هيڅکله دا فکر مه کوه چې ښځی د عقيدی او غيرت له پلوه تر نارينه وو کمزورې دي، خپه نشې زه هم ستا له امله نه يم راغلي بلکې غواړم تر څو د اسلامي نظام تر سيورې لاندې ژوند وکړم.

عزام او عايشه له هوايي ډگر څخه د را وتلو پرمهال په همدې خبرو بوخت وو چې له ښی خوا يو سپين ريری افغان چې په عربي ژبه پوهيده پر عايشې غبر وکړ:

خورې دڅه لپاره دې سپيره افغانستان ته را غلې؟ دا خړه فضا او خاورينو کورونو کی تاسو څه ليدلي دي چې خپلې ماڼۍ او عصري ژوند پر بيردئ او دلته راځئ، دا ژوند خو ستاسې عصري ژوند ته هيڅ هم نه دی؟

عایشه: وروره! ته پوهیرې چې ښه ژوند مانی، موټر او پیسې نه دی، بلکې ښه ژوند هغه دی چې روح دې آرام او خوښ وي، موږ په مصر کې هر څه درلودل خو روحي آرامي مو نه درلودله، ته پوهیرې چې دې سپرو کوزو ته په راتگ نن زه دومره خوشحاله یم لکه کعبې شریفې ته چې راغلې یم، زه دلته روحي آرام هغه چې زه ورپسې راغلې یم هغه دا چې د اسلام تر سیوري لاندې ژوند وکړم زه راغلې یم چې خپل زوی خالد دلته په اسلامي نظریه او فکر سمبال ورزوم ترڅو د نایت کلب پر ځای مدرسې ته لاړ شي، ته پوهیرې چې موږ هلته هر څه درلودل، برق، عصری ژوند او تلویزون چې تاسو ترې محروم یاست، خو تاسې هغه څه لرئ چې موږ یې دلته په راتللو مجبور کړو.

تاسې اسلامي نظام لرئ چې هرڅه مو په امن کې دي، نه موڅوک عقیدې ته په سپکه کتلاي شي، نه څوک پر حجاب او ږیره ریشخند وهلاي شي او نه هم څوک ستاسې ناموس ته په بد نظر کتلاي شي.

تاسې عمر لرئ!! هغه عمر چې په دومره ستره پاچاهي کې تر اوسه بانکي اکاونټ نه لري، عمر سره له پاچاهي دومره عاجزه دی چې له ملگرو سره یوځای پر کمپله کښیني، ستاسې عمر ولې د واک، نوم، نښان، پیسو او مانیو (بنگلو) شوق نه کوي؟

بلکې د اسلام خدمت تر هرڅه غوره ورته ښکاري، موږ ته هم ستاسې د ملا محمد عمر مجاهد غوندې د اسلام خدمت او اسلامي نظام ترسیوري لاندې ژوند تر مانیو، برق او پیسو غوره ښکاري، موږ د الله تعالی لپاره هجرت کړی او امید دی چې الله تعالی به یې راڅخه قبول کړي.

سپين ډيري: ولې زه نه يم؟

عزام: هههه څنگه؟

سپين ډيري: دکليمې ورور دې يم الله تعالی په قرانکريم مور ټول سره وروڼه بللي يو.

عزام چې کله د سپين ډيري خبره واوريدله له سترگو يې اوبښکې راغلې. سپين ډيري يې په غير کې ونيو او په ژړا غوڼي غږ يې وويل: والله چې ته زما ورور يې شکر چې ورور مې پيدا کړ.

سپين ډيري سړی عزام په مخ مچ کړ او ورته وېي ويل:

مور ستاسې د پښو خاورې يو تاسې خو زموږ د سردار محمد صلی الله عليه وسلم له قوم څخه ياست چې مور يې سيدان نوموو، مور څومره بختور يو چې تاسې غوندي کسان زموږ مليمانه دي.

د عزام حالت بيخي بدل شو، له سترگو يې اوبښکې روانې وې او زړه يې و چې په زوره زوره چيغې ووهي خو په ډير تکليف يې ځان اداره کړ.

عايشې ته يې مخ وړ واړو او ورته وېي ويل: له کوم وخت چې الله تعالی زه پيدا کړی يم دومره مينه چا نه وه راکړې چې دې سپين ډيري بابا راکړه، عايشې! ته به پوهيرې هره مينه ځان ته وي خو د اسلام لپاره يو له بل سره مينه بيخي بيل خوند لري.

عايشې نن پوه شوم چې صحابه کرامو څومره ښکلی ژوند درلود.

عزام لا خبره نه وه خلاصه کړې چې سپين ډيري پر راغبر کړ:

راځه! كشره وروره چې زه مو ستاسو تر كوره ورسوم.

عزام فكر وكړ چې سپين ږيري سرى يې خپل كور ته بيايي.

نو سپين ږيري ته يې وويل:

مننه مشره وروره ضرور به ستا كور ته درځم خو اوس مونږ هوتل ته خو
كارونه مو ډېر دي، اړتيا ده چې لومړى ارام وكړو بيا د كرايې په كور پسې
وگرځو.

سپين ږيري: هههههه كشره ورور زما كور ته خو دې هر وخت الله تعالى
راوله! خو زما كور هم په هلمند كې دى چې تر هغه ځايه پوره شپږ ساعته
لار ده، ستا كور ته دې بيايم.

عزام: زما كور؟

سپين ږيري: هو.

عزام: بخښنه غواړم لكه چې ته پوه نه شوې، نن زما لومړى ورځ ده چې
دلته راغلى يم، لامې كور ندى جوړ كړى، ان شاء الله ژر يې جوړوم.

سپين ږيري: مونږ درته تيار كړى دى يواځې تا غواړي.

عزام: څنگه مو راته تيار كړى هههههه هسې نه چې ډېر گران بيه كور مو
راته كرايه كړى وي؟

سپين ږيري: كرايه نشته اميرالمومنين مهاجرو ته همدلته ميدان كې كورونه
جوړ كړي، مفت دى.

په داسې کور کې ژوند سخت وي، خو باور وکړه موږ هم په نظامي جنگ اخته يو. د زياتو ملکونو له خوا راباندې اقتصادي بنديزونه لگيدلي همدا مو وس کې پوره دي الله تعالی شاهد دی که مې له وس څخه پوره وای تاسې ته به مې بنگلې هم جوړې کړې وای خو موږ خپله هم په همداسې کورونو کې ژوند کوو خو ستاسې ژوند په داسې کورونو کې له سختيو سره د الله جل جلاله لپاره دی.

ضرور به يې الله جل جلاله ثوابونه درکوي، الله جل جلاله دې زموږ اوستاسې څخه راضي شي عزام اخري توري په داسې حال کې ولوستل چې د سترگو اوسنکې يې پر کاغذ را تويې شوې بيا عزام قاصد ته وويل: چې پر اميرالمومنين باندې زما سلام وایه او ورته ووايه چې زما مور او پلار دې تر تا صدقه شي موږ ته ستاسې اخلاص او مينه د دنيا تر بنگلو مهمه ده زه قسم د ځمکې او اسمانو په پيدا کونکي کوم چې هغه مينه چې تاسې موږ ته زا کړل دومره يې خوشحاله کړم لکه د ټولې دنيا بنگلې او باخاهي چې مو موږ ته راکړې وي.

اميرالمومنين ته ووايه چې زه له تا غوره نه يم چې ته په داسې کورونو کې ژوند کوې زما لپاره په داسې کور کې اوسيدل ستر افتخار او خوشحالي ده له دې خبرو وروسته عزام قاصد رخصت کړ، او ليک يې کور ته راوړ او عايشې ته يې په لاس ورکړ، عايشې چې کله ليک ولوست نو عزام ته يې وويل:

عزما ته وگوره الله جل جلاله څومره نېک بنده گان پيدا کړي!!!

عزام او عايشه په همدې مجلس باندې مصروف وو چې يو ځل بيا دروازه وټكيدله.

عزام هم د دوهم ځل لپاره دروازې ته ورغی چې دروازه يې خلاصه كړه په قد جگ غټه ربیره او اوږدې چرې لرونكې سړی ولاړ دی او عزام ته يې سلام ادا كړ. عزام هم ستړي مشي ورسره وکړه له ستړي مشي پس يې څه د خوراک شيان دعزام. په لاس ورکړل او وروسته يې د عزام سره خدای په امانی وکړ عزام شيان کور ته راوړل. عايشې د خوراک لپاره آماده كړل او دواړو ډوډی وخوره دعزام زوی خالد چې همدا مهال څلوركلن و د ډوډی خوړلو څخه انكار وكړ او په دې خپه و چې ولې يې دده لوبو سامان له ځان سره نه دی راوړی عزام په ډير كوښښ خالد خوشحاله كړ او وعده يې ورسره وكړه چې بازار کې به سبا ورته نوي د لوبو سامان اخلي چې بيا خالد هم ډوډي وخوره.

له ډوډی خوړلو وروسته عايشې ددې لپاره چې د عزام په زړه کې څه ونه گرځي د خپل وړوکی دختو کور صفت شروع کړ او هغه يې خورا وستايه خو عزام پوهيده چې دا صفت دده لپاره کوي ماښام راروان و عزام کور کې د ويده کيدلو لپاره توشکې او کمپلې هم نه درلودلې حيران و چې اوس په دې نابلديا کې چيرته ولاړ شي عزام په همدې فکر کې و چې بيا په درېيم ځل دروازه وټكيدله خو کله چې دروازې ته ولاړی دا ځل پنځه يا شپږ بنځې ولاړې وې عزام چې بنځې وليدلې وارخطا شو بيرته کور خواته ولاړ او عايشې ته يې غږ کړه عايشه ورغله او بنځې يې کور ته راوستلې دا بنځې د دوی د گاوندې د کور وې خو غم دلته جوړ و چې يو دبل په ژبه نه پوهيدلې ځکه بنځې د چيچنيا وې چې يواځې په فارسی ژبه لږ لږ

پوهیدلې عایشه هم د پوهنتون دوره کې یو مضمون فارسي لوستی و خو بیا هم په فارسي ژبه داسې نه پوهیدله چې تر څو خپل مقصد پرې حاصل کړي له نیم ساعت ناستې وروسته ښځې بیرته ولاړې چې له تگ لږ شیبه وروسته ښځو د ماشومانو په لاس بیستري او توشکې ورکړې وې او د عزام کور ته یې راوړې عایشې چې کله بیستري ولیدلې موشکې شوه او عزام ته یې وویل عزامه څوک چې د الله جل جلاله لپاره کار کوي الله تعالی به هیڅکله د هغه کار بند نه کړي وگوره مور د الله تعالی لپاره هجرت کړې دی هرڅه الله جل جلاله داسې را رسوي چې زموږ بیخي فکر هم نه وي شپه تیره شوه عزام سهار نژدې جماعت ته ولاړ چې کله جماعت خلاص شو نو ټول جماعت کونکو د عزام سره ستري مشي وکړل او ښه زاغلاست یې ورته ووايه عزام چې کله د جماعت کسان ولیدل ټول ورته مهاجر ښکاره شول چې څوک د یمن څوک د چیچنیا څوک د سعودي عرب لیبیا او ازبکستان معلومیدل.

خو هر یوه جلا جلا د عزام څخه د هغه د سفر پوښتنه کول چې په سفر کې خو به کوم خطر ورته نه وي پېښ شوی عزام هم ټولو ته د خپل سفر اطمینان ورکاوه.

چې له ستري مشي او پوښتنو وروسته د جماعت ملا امام عزام ته وویل: عزامه هېڅ مه خپه کېږه دلته به ته په امن ژوند ولري مور ټول ستا وروڼه یو اوبیا ټول مهاجر یو ان شاء الله د هر رنگه مرستې لپاره مور درته حاضر یو مور تاسې ټول یو مقصد لرو چې هغه د الله جل جلاله رضا او اسلامي نظام په دنیا کې حاکم کول دي مور او تاسې ټول یو وجود یو.

د امام د خبر و نه ختمیدو وروسته عزام وویل: زه اول دعا کوم امیرالمومنین
ملا محمد عمر مجاهد ته چې مور ته یې دومره عزت راکړ او الله جل جلاله
دې زما عمر هم ده ته ورکړي چې ترڅو د ډیروخت لپاره د رښتینو
مسلمانانو خدمت وکړي او ورپسې ستاسې څخه مننه کوم چې ماته مو
دومره مینه راکړه رښتیا هم مور اوتاسې ورویه یو زه چې دلته راغلی یم هیچا
زما څخه دا پوښتنه نه ده کړې چې ولې پردي هیواد ته بې پاسپورته او بې
ویزې راغلي یی؟

ددې پرځای چې ماته سزا را کړي عزت مې کوي د پوهنتون دوره کې مې
اسلامي خلافت او اسلامي نظام ویلی و خو څنگه چې ما فکر کاوه اسلامي
نظام تر هغه زیات خوند لري بې شکه چې الله جل جلاله یو کامل ذات
دی او یو داسې نظام یې مور ته جوړ کړی چې د هغه خوند په سیکولریزم
او ډیموکراسی کې نشته..

زه بلور لرم که زموږ اوستاسې د ملکونو باچهان د اسلامي خلافت په معنی
او خوند پوه شي نو بیا به هېڅکله ډیموکراسی او سیکولریزم ته مخه نه کړي
دعا کوم چې الله جل جلاله پوه وړخ زموږ اوستاسې پر هیوادونو هم د
اسلامي امارت بیرغ ورپیري او هلته هم خلگ د ملا محمد عمر مجاهد له
فیضه برخمن شي.

له دې خبرو وروسته عزام د مسجدوالو سره مخ د کور پر خوا روان شو.

عزام غوښتل چې کور ته ولاړ شي خو کلیوالو ورسره زور کاوه چې ځان
سره یې بوځي اخر عزام مجبوره شو او د گاونډي مهمان خانې ته د کلیوالو
سره ولاړی هلته مجلس خورا تود شو ټولو کلیوالو یو بل سره داسې چلند

او مجلس کاوہ لکہ د پوې کورنی غړي چې وي عزام چوپ ناست و او د کلیوالو خبرو ته یې غوږ نیولی و دلته ټولو عربي ژبه ویل.

کله چې د یو کلیوال فکر شو چې عزام چوپ ناست دی نو ددې لپاره چې د عزام نابلد تیا لیرې شي پر عزام یې ټوکه وکړه او وروسته یې ورته وویل چې ته ولې چوپ یې لکه چې زموږ سره دې مجلس زړه نه غواړي یو بل کلیوال هم پر عزام را غږ کړه او د ټوکې په ډول یې ورته وویل: دده لک چې میرمنې ته زړه شو اوده ته بغیر د میرمنې د سهار ناشته خوند نه ورکوي په دې خبره د مجلس ټولو گډون والو وخنډل عزام هم وخنډل او د ټوخې کولو وروسته یې وویل:

ملگرو زه قسم کوم نن زه داسې فکر کوم لکه زه چې جنت کې ناست یم او د الله جل جلاله نیک او جنتیان بنده گان زما تیر څنگ ناست وي او زه ورسره مجلس کوم ماته اجتماعي ژوند زیات خوند راکوي زه له انفرادي ژوند څخه سخت ستړی شوی یم هلته مو داسې انفرادي ژوند کاوه چې زما مور او پلار هم زما څخه په جلا کور کې اوسیدل په هفته کې به یوه ورځ ملاقات ته ورتلم:

ملگري مې اکثره په انفرادي ژوند عادت وه هغوی هم بغیر له کوم ضروري کاره چې ماسره به یې و بل وخت نه راتلل نن چې ستاسې سره یو ځای ناشته کوم دا مې په ژوند کې لومړی ځل دی چې د ناشتې څخه خوند اخلم.

له ناشتې کولو وروسته عزام د مجلس کسانو ته وویل: نور به نوزه کورته ولاړ شم چې میرمن مې یواځې ده او موسکې شو د ټوکې په ډول یې

وویل: اوس به هم سخته راته غصه وي که يې جنگ راسره وکړ لامل به يې ناسې ياست.

په مجلس کې ناست يو مهاجر محمد لیبني ورته ورته وویل: کور ته ولاړ شه خو ژر به بیرته راځې ځکه بیا دې د مهاجرو هغه دفتر ته بیايم چې اشامه بن لادن جوړ کړې.

عزام هم د هو په ډول سر وښور اووه

عزام کور ته راغی عایشې چې ناشته تیاره کړې وه د عزام په انتظار ناسته وه چې تر څو عزام راشي او یوځای يې وځوري.

خو عزام عایشې ته وویل: ته خپله ناشته وکړه او خالد هم له خوبه وینس کړه زه څم چې یوځای کار لرم او بیرته له کوره راووت.

او د محمد لیبني سره د مهاجرو د دفتر پر لور روان شو د مهاجرو دفتر ته چې ورسید هلته يې په دفتر کې ناستو کسانو ته خپل پیژندنه وکړه او ورته يې وویل: زه د خپلې میرمنې او یوه ماشوم زوی سره راغلی يم په دفتر کې ناست یو کس سر داسې ښکته کړی و لکه ځان سره چې فکر وهي د دفتر یو بل غړي پر راغبر کړه چې څه فکر کوي د ابل ورته وویل: چې عزام خو په تشکیل کې نشي تللی ځکه کور يې یواځې دی او هره ورځ د خط څخه راتلی هم نشي ځکه اوس الحمدلله د مجاهدینو خط محمود راقی ته رسیدلی عزام ته باید همدلته یوه وظیفه ور پیدا کړو.

د دفتر مشر لاهيري نه وي خلاصې کړې چې عزام ورغبرگه کړه محترمه زه کولای شم چې د جهاد لپاره خپل ميرمن بيرته مصر ته واستوم که هغه طلاق وغواړي زه به يې د الله د رضا لپاره طلاق هم کړم.

د دفتر مشر ورته وويل نه عزامه جهاد يواځې توپک او جنگ ته نه وايي ته کولای شې چې همدلته زموږ سره مرسته وکړې چې دا هم جهاد دی الله جل جلاله به يې ضرور بدله درکوي خو زه فکر کوم چې تاته دلته کوم کار په لاس درکړم.

په دې وخت کې محمد لبيبي وويل: چې د عزام لپاره ما وظيفه پيدا کړه

د دفتر مشر پوښته ځينې وکړه چې څنگه وظيفه محمده! موږ ته هم ووايه

محمد لبيبي وويل: چې زموږ د جماعت امام هغه بله ورځ هم گيله کول چې تاسې ټول جنگونو ته ځي او ماته مو داسې کار راپه غاړه کړې چې جنگ ته هم نشم تللی.

عزام د الازهر پوهنتون د شريعاتو پوهنځي څخه فارغ دی او دده لپاره زموږ د جماعت امامت ډير مناسب مسئوليت دی.

خو عزام چې کله دا خبرې واوريدلې نو يې ورته وويل: نه زه د امامت لپاره نه يم راغلی زه غواړم چې جهاد وکړم زه جنگ ته ځم.

د دفتر مشر د عزام خبره ونيوله او ورته يې وويل: عزامه تر دې به لوی جهاد چيرته وي چې ته زموږ امامت کوي او بچيانو ته مو درس وايي او ټول په جهادي عقیده سمبال لوی کړې چې اينده کې به هر يو ستا له برکته مجاهد وي که رشتيا د الله جل جلاله د رضا لپاره راغلی يې نو همدا ستا مسئوليت

دی او که غواړې چې نوم وکړې او شهرت پیدا کړې ددې لپاره جنگ ته
څې نو مور بخښنه غواړو ستا مرسته نشو کولای

مور ستا وروڼه یو یقینا تاته به هغه مشوره درکولو چې ستا د دنیا او اخرت د
نیکمرغی سبب وگرځي

عزام چې کله د دفتر د مشر خبرې واوریدلې نو یې د هو په ډول سر
وښوراوه او دفتر مشر ته یې وویل: سمه ده چې تاسې کومه وظیفه ماته
راسپاری زه به یې قبولوم او ان شاءالله تر خپله توان او طاقت پورې به یې په
ښه ډول سر ته رسوم.

په همدې ځای کې عزام ته د مسجد د امام وظیفه وسپارل شوه او عزام ته د
طالبانو د وخت شل لکه افغانی معاش مقرر شو خو عزام ورته وویل: چې
زما کورنې کوچنۍ ده پنځه لس لکه افغانی هم زما د میاشتي بس دي
د دفتر مشر د عزام پاکې عقیدې او اخلاص ته حیران شو.

عزام چې کله کور ته راغی پر عایشې یې د خپلې وظیفې زیری وکړ عایشه
هم زیاته خوشحاله شوه او بیا یې ورته دا خبره وکړه چې الله جل جلاله
هیڅکله د خپلو نیکو بنده گانو کارونو نه بندوي او ورته یې وویل: عزامه!
انجونو ماشومانو ته به زه درس ورکوم چې ثواب به مې هم وي او وخت به
مې هم په تیریري.

د عزام هم خوښه شوه.

درېیمه ورځ عزام د مسجد امام شو او د کلي ماشومانو ته یې درسونه هم
شروع کړل چې یوه ورځ د مهاجرو دفتر ته ولاړ او هلته یې عریضه وکړه

چې زما فقط يو ازمان را پوره کړئ هغه دا چې زه يو ځل د اميرالمومنين ملا محمد عمر مجاهد سره ووينم چې د دفتر له خوا ورته وويل شول چې انتظار شه بيا د رته جواب درکوو يوه ورځ مازديگر د دفتر له خوا ورته خط راغی چې سبا د ورځې نهه بجې ستا ملاقات د اميرالمومنين ملا محمد عمر مجاهد سره کيږي عزام چې کله خط وليد ناڅاپه يې لاسونه پورته خواته وغورځول او لويه چغه يې تر خولې ووته او بيا يې د شکر سجده ادا کړه او ليک يې مچ کړ او بيا يې زړه پورې ونيو او قاصد يې د دوهم ځل لپاره په غير کې ونيو او مننه يې ځينې وکړه او قاصد ته يې وويل: ستا زيری پر ما باندې دی چې هر شی غواړې زه يې په زيری کې درکوم قاصد ورته وويل: چې فقط راته دعا وکړه.

عزام قاصد رخصت کړ او کور ته راغی او عايشه يې هم خبره کړه چې دی د اميرالمومنين ملاقات ته قبول شوی دی.

عزام باندې دا ورځ بيخي زياته اوږده شوه او هر شيبه يې ساعت ته کتل چې کله به دا ورځ تيره شي چې سبا د اميرالمومنين ملاقات ته ولاړ شي عزام د يوه تری روژه نيونکو غوندي هر شيبه شمارل او د سبا لپاره يې انتظار کاوه عزام ماښام هم د زياتې خوشحالی څخه خوب ونه کړ او فکر يې کاوه چې اميرالمومنين ته به څه پيغام ورسوي هغه سره په څنگه خبرې وکړي سهار چې جماعت ته راغی دلمانځه ادا کولو وروسته يې مقتديانو ته وويل:

تاسې کې چا اميرالمومنين ملا محمد عمر مجاهد ليدلی ؟

د جماعت په اخر صف کې ناست. د چيچنيا يو مهاجر وويل: چې الحمد لله
ماليدلی عزام بيا وويل: چې تاسې به خبر نه ياست زه نن د اميرالمومنين ملا
محمد عمر مجاهد سره ملاقات کوم که تاسې کې هر څوک اميرالمومنين ته
کوم پيغام اويا د هغه څخه غوښتنې لرئ ماته وواياست ان شاء الله. د امانت
غونډې به يې هغه ته رسوم.

ټولو مسجد والو ورته وويل: چې زموږ سلام پر هغه وايه بس نور کومه
غوښتنه نه لرو.

له دې وروسته عزام دعا وکړه او کليوال ټول ولاړل يواځې عزام اود کلي
ماشومان او هغه کسان چې سبقان يې ويل مسجد کې پاته شول.

عزام نن د پخوا په څير نه و په مخ کې يې خوشحالي له ورايه ښکارېده او
هر ماشوم ته به يې جلا جلا خندل او مخکې چې به کومو ماشومانو زوړ
سبق نه وزده کړی عزام به ورته غصه کيده خو نن هغه ماشومانو ته هم نه
غصه کيده.

عزام نن خپلو شاگردانو ته په ډيره مينه درس ورکاوه د عزام په شاگردانو کې
يحيى چې لږ غټ و د عزام څخه د گيلې په ډول پوښتنه وکړه استاده چې
زما سبق زده نه وي ماته غصه کوي خو نن چې د ډيرو شاگردانو سبق زده نه
و تا هيڅ هم ورته ونه ويل.

ديحيى په خبره سره ټولو ماشومانو وخنډل.

عزام هم وخنډل او يحيى ته يې وويل: رښتيا هم مانن يوه شاگرد ته هم
هيڅ ونه ويل خو ماشومانو تاسې خبر نه ياست زه نن د اميرالمومنين سره

ملاقات لرم چې په دې خوشحالی کی نن تاسې ټولو ته څه نه وایم تر ټولو ټنبل شاگرد حماد ورته وویل استاده الله دې هره ورځ ستا ملاقات د امیرالمومنین سره وکړي چې موږ دې له غصې خلاص یو په دې خبره بیا ټولو شاگردانو وځنډل عزام ورته وویل حماده چې تا دومره بڼه دعا وکړه د سبا لپاره هم ته له غصې خلاص یې او بیا یې شاگردانو ته وویل ماشومانو نور ټوکې تکالی بس کړئ ژر خپل سبقونه زده کړئ چې نن مو وختي رخصت کوم.

د معمول سزه سم به عزام خپل شاگردان پر لس بجې رخصتول خو نن یې پر پاو باندي اته بجې رخصت کړه او کور ته راغی کور کې عایشه هم ماشومانو انجونو ته په درس ورکولو مصروفه وه خو عزام عایشې ته وویل: چې درس پریرده زما جامې راته برابرې کړه چې زه نور څم اوس هم ناوخته شوی دی عایشه د عزام په جامو تیارولو بوخته وه او وړوکې زوی خالد یې شاته ولاړ و اود مور څخه یې پوښتنه وکړه

ممي بابا مې چیرته ځي؟

عایشه: قربان دې شم زویه بابا دې بازار ته ځي

خالد: بازار کې څه کوي؟

عایشه: د امیرالمومنین ملاقات ته ځي.

خالد: ممي دا څوک دی؟

عایشه: بچیه دا د الله جل جلاله نیک بنده دی.

خالد: ممي اميرالمومنين مې پلار ته څه ورکوي؟

عائشه: ههههه زويه اميرالمومنين دې پلار ته چاکليت ورکوي.

خالد: ممي زه هم څم پلار سره.

عائشه: نه زويه زه اوته بيا دماما کور ته څو په همدې خبرو کې خالد ژړا شروع کړه او چغې يې وهلې چې زه هم پلار سره څم

عزام چې کله د خالد ژړا واوريدله نو دبهر څخه يې په راغبر کړه چې خالد ولې ژاړي؟

عائشه جواب ورکړ چې خالد وايي زه هم ستاسره څم.

عزام عائشه ته وويل چې جامې ورته تيارې کړه خالد هم ځان سره بيايم

خو عائشه عزام ته وويل چې عزامه څه واده ته خو نه ځي او نه کوم د يو عادي سړي پوښتنې ته ځي.

هلته به ازدحام او شور زيات وي په ساعتونو به انتظار کوې او بيا به خالد درباندي بوج شي عزام ورته وويل پروا نکوي خالد اوس کوم کوچنی ندی خو شکر لوی هلک دی متيازې نکوی پر مابه ولې بوج شي.

ښه دی خالد به هم د اميرالمومنين په دیدار مشرف شي

عزام د خپل وړوکی زوی خالد سره دمهاجرينو فتر په لور راروان شو او کله چې دفتر ته راوړسید دفتر مشر ته يې سلام ادا کړ او سترې مشي يې ورسره وکړه او له سترې مشي وروسته عزام ته د دفتر د ملازم له خوا د چای گيلاس

کینودل شو چې خالد هم پلار نه وکتل د دفتر مشر پوه شو چې خالد هم
جای غواړي نو ملازم نه یې وویل:

دې گلالي ماشوم نه هم لږ جای په گیلان کې واجوه عزام ورته وویل: نه
ریس صاحب دی جای نه خوري او د شیرینې لوشې نه یې لاس کړ او پو
چاکلیت یې د خالد په لاس ورکړ او ویې ویل: دده لپاره همدا بس دی.

دفتر مشر ورته وویل ماشاءالله عزامه زوی دې هم غټ شوی دی.

عزام ورته وویل: هو الله جل جلاله دې نیک اوصالح زر ستر کړي چې زه
جهاد ته فارغه شم.

دفتر مشر د توکې په ډول ورته وویل: عزامه ستا نو جهاد ته نیت نه و که
دې نیت وای نو واده دې څه کاوه

عزام ریس صاحب والله سخت تېروتم که زه خبر وای مابه کله هم واده نه
وای کړی خو بس اوس نو الله راوستلې ده په دې جنجال اخته شوی یم.

ریس: ماشاءالله زیات ښکلی ماشوم دی نوم یې څه دی؟

عزام: په صحابه کرامو کې د خالد بن ولید رضی الله عنه کارنامو زیات
خوند راکوه نو د همدې خاطره مې د خالد نوم پر ایښی دی.

ریس: ښکلی نوم دی الله جل جلاله دې خالد بن ولید غوندې شخصیت
ترې جوړ کړي.

عزام اللهم امین. منته.

عزام لا يوه پيالہ چای نه وې څښلې چې تور کروزيں موټر د دفتر مخې ته ودرید.

دفتر مشر چې کله موټر ولید نو عزام ته یې وویل: عزامه ځان تیار کړه چې نور حرکت کوو.

عزام هم را ولاړ شو او مخ د موټر پرخوا راغی

عزام او دهغه وړوکي زوی خالد او دفتر مشر موټر ته وختل او موټر د میدان څخه د کندهار د ښار پر طرف روان شو له نیم ساعت وروسته موټر د امیرالمومنین کور ته راوړسید او موټر چلونکي غږ وکړ چې نور کوز شئ راوړسیدلو د عزام د زړه ضربان ډیر زیات شو او ستونی یې وچ وچ کیدی او د زړه اواز یې خپل په غوږونه اوړیدی.

عزام د کور مخکې ودرید چې اوس به کوم ساتونکی تلاشي وکړي خو دفتر مشر ورته وویل چې عزامه درځه.

عزام حیران شو او وروسته یې وویل ته صبر چې تلاشي خو واخلي

دفتر مشر موسکې شو او عزام ته یې وویل: درځه دلته تلاشي نشته

عزام هم کور ته داخل شو.

د کور دیوالونه خامه وه خو اطاقونه یې نیم د سمیتواو نیم د ختو جوړ وه

دفتر مشر مخکې عزام د شاه له طرفه پسې روان و عزام تر زیات فشار لاندې و

کله چې اطاق ته داخل شول په اطاق کې یوه ساده فرش غوړیدلې و او د دیوال په طرفونو کې څو تکیه گانې پرتې وې تقریبا پنځه لس کسان په مجلس کې ناست وه

د دوی تر منځ هیڅ فرق نه ښکاریده ټولو عادي جامې اغوستې وې اکثره تور باج لنگوتې تړلې وې.

عزام حیران شو چې په دې کې به کوم یو امیرالمومنین وي.

عزام په همدې فکر سترې مشي شروع کړه تر سترې مشي وروسته عزام ته یو کس غبر کړه چې دلته زما څنگ کې کښینه عزام هم ورغی کله چې عزام ورغی نو پوه شو چې همدا امیرالمومنین دی.

عزام چې کښیناست امیرالمومنین ورته خپله تکیه شاته کښنوده خو عزام انکار وکړ خو امیرالمومنین ټینگار وکړ چې ته اوس دې تکیې ته څنگ وواکه ماته به بله تکیه راوړي عزام سخت تر تاثیر لاندې و.

هغه نه پوهیدی چې اوس د امیرالمومنین سره څه ووايي.

امیرالمومنین د عزام زوی غیر ته راکش کړه او غیر کې ونيو او بیا یې مچ کړ او څه پیسې یې لاس کې ورکړې عزام ددې لپاره چې امیرالمومنین د خالد لامله په تکلیف نه شي نو غوښتل یې چې خالد د امیرالمومنین له غیرې څخه راواخلي او پر ځمکه یې کښنوي خو امیرالمومنین ورته وویل: چې پرېږده ماته ماشومان زیات خوند راکوي.

او عزام ته یې وویل: چې کوم مشکلات خو به دلته نلري؟

عزام ورته وويل: چې كوم مشكل نشته اوبيا يې اميرالمومنين ته وويل:

زه له تا څخه زياته مننه كوم چې زموږ دومره عزت كوي او موږ ته دې پناه راکړه زما عبادت ستاسې له برکته ماته نن صحيح معلوم شو

زه چې كله مصر کې وم كله چې به د جمعې ورځ راغله زه به په همدې فكر کې وم چې ايا زما د جمعې لمونځ به صحي وي كنه؟

ټول وخت به مې په مشكوك ډول سره د جمعې لمونځ كاوه.

ځكه هلته شرعي حدود نه عملي كيدل نظام اسلامي نه و.

خو دلته چې راغلی يم هغه ټول شكوك مې ليرې شوي دي.

الله جل جلاله دې تاته ددې عوض په جنت کې درکړي چې د الله جل جلاله نيك بنده گان دې سره يوځای کړي دي.

او الله جل جلاله دې موږ او تاسې په جنت الفردوس کې هم سره يوځای کړي.

كوم احسان چې تاسې پر موږ کړي هغه دومره لوی احسان دې چې د هغه بدله زما له توان څخه لوړه ده الله جل جلاله دې بدله درکړي.

اميرالمومنين ورته وويل: ما په تاسې احسان ندی کړی بلکې پرځان مې احسان کړی چې تاسې غوندې نيك کسان مې راټول کړي دي دا کار ما خاص د الله جل جلاله د رضا لپاره کړی او زه به ان شاءالله تر خپله وسه پورې ستاسې خدمت کوم.

او بل وخت داسې خبره مه کوه چې ما په تاسې احسان کړي بلکې داسې ووايه چې ما خپل مسوليت ادا کړی.

دا هغه مسوليت دی چې الله جل جلاله به په ورځ د قيامت زما څخه ددې پوښتنه کول نو ما پرتاسې د احسان لپاره تاسې ته ځای ندی درکړی بلکې د خپل مسوليت د پوره کولو لپاره مې ځای درکړی.

عزام د اميرالمومنين د خبرو په اوریدلو سره وويل الله جل جلاله دې ستاسې خدمت قبول وگرځوي.

او له دې وروسته يې اميرالمومنين ته د نورو مهاجرو سلام هم ووايه اميرالمومنين د نورو مهاجرو په اړه له عزامه څخه پوښتنه وکړه او عزام ته يې وويل: مهاجر خو به کوم مشکلات نه لري؟ عزام ورته وويل: هيڅ مشکل نشته او ټول مهاجر ستا څخه له اندازې زيات خوشحاله دي او تاته زياتې دعاگانې کوي.

عزام د اميرالمومنين سره د ملاقات وروسته بيرته د دفتر مشر سره د کور په طرف راستون شو هغه چې کله کور ته راغلی مازديگر يې خپلو مقتديانو ته د اميرالمومنين د عاجزې خاکسارۍ او تقوا کيسې کولې کليوال هم د عزام د خولې څخه د هر حرف راوتلو ته خورا زيات منتظر وه او ټول خوښ وه چې د اميرالمومنين ملامحمد عمر مجاهد له اوصافو خبر شي عزام له خبرو کولو وروسته اميرالمومنين ته د اوږد عمر دعا وکړه.

د وخت په تيريدلو سره عزام له افغاني دودونو او ژبې سره سم بلد سو او روابط يې له افغانانو سره زيات شول عزام ته افغانانو ځکه خوندي ورکاوه چې په دې زمانه کې يواځيني افغانان وه چې اکثره يې په مکمل ډول په

شرعي طريقه برابر وه او همدارنگه افغانانو عزام ته د خپل دستور له مخې سید وایه چې سید بیا په افغانانو کې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم قومي ته ویل کیږي او افغانان بیا سید ته ډیر زیات احترام لري.

د عزام زوی خالد هم په افغانی ټولنه کې رالویده خالد نهه کلنی کې قرانکریم حفظ کړ خو خالد ډیر د افغانی کلتور سره ځکه بلد نه و چې ژوند یې د مهاجرو سره و او دې ځای کې افغانان بیخي نه وه

عزام او دهغه میرمنې عایشې او زوی خالد یې شپږ نیم کاله ډیر آرام خوشحاله اوسو کاله ژوند افغانستان کې تیر کړ یوه ورځ سهار چې عزام له مسجد ه څخه راغی راډیو یې راواخیستل په هر اسټیشن کې دا خبر شروع و چې امریکا کې پر پنتاگون او یو بلې تجارتي ماڼۍ حمله شوې چې په زرگونو کسان پکې وژل شوي دي.

په راډیو کې دا خبره هم ښه په درز خپریده چې دا کار اسامه بن لادن کړی خو د څه مودې له تیریدلو وروسته عزام پوهیده چې حالت مخ په خرابیدلو روان دی ځکه په راتلونکو نژدې ورځو کې امریکا غوښتل چې په افغانستان یرغل وکړی

عزام چې کله دا حالت ولیده نو یې عایشې ته وویل الحمد لله دادی اوس خالد یولس کلن دی د کور لپاره خوراکی توکي او نور هر څه د ضرورت سامان راوړلی شي نو زما لپاره نوره مناسبه نه ده چې دلته پاته شم زه باید سنگر ته ولاړ شم عایشې هم پرته له دې چې انکار وکړي ورته وویل الله جل جلاله دې نصرت وکړه او الله جل جلاله دې پر دښمن لاس بری کړه عزامه تاته اجازه ده او هیڅکله په سنگرونو کې زمور په اړه فکر ونه

کړې الله جل جلاله زموږ حفاظت کونکې دی او الحمد لله خالد هم اوس غټ دی او گاونډیان مو هم ټول سپیڅلي او اخلاص مند مسلمانان دي ان شاء الله د مشکلاتو په وخت کې به ضرور زموږ مرسته کوي.

عزام چې کله د عایشې خبرې واوریدلې نو زیات خوشحاله سو.

عزام عایشې ته وویل که چیرې زه شهید سوم تاسې به د مهاجرینو دفتر ته مراجعه وکړئ ان شاء الله تا او خالد به په مصر ته ورسوي.

د عزام په خبره سره عایشه موسکې شوه او بیا یې عزام ته وویل ولې اسلامي نظام فقط پر تا ولاړ دی چې خدانکرده که ته شهید شوې بس نو اسلامي نظام نریري موږ به بیرته مصر ته څو؟

عزام: نه عایشې زما دا مقصد نه و چې اسلامي نظام زما سره یو ځای ختمیږي مافکر کاوه چې تاسې به بیا دلته د یواځیتوب احساس وکړئ

عایشه: عزامه موږ هیڅکله د یواځیتوب احساس نه کوو ځکه الله جل جلاله به هر رنگه حالاتو کې زموږ مل دی او الله جل جلاله تر هر چا ښه ساتونکی دی.

عزام: عایشې رب دې تل همداسې په حق ثابته قدمه لره او د خالد روزنې ته خاصه پاملرنه کوه

عایشه: ان شاء الله فکر مکوه زما د خالد څخه به داسې مجاهد جوړیږي چې اقصی به فتحه کوي.

عزام چې کله مازدیگر جماعت ته ولاړی نو یې مقتدیانو ته داسې وویل

زه منم چې تاسي ماته ډير عزت راكړې او زه مو له حده زيات نازولې يم او ددې احسانونو بدله زما له وسه تيره ده الله جل جلاله دې تاسې ته ددې احسانونو بدله دركړي.

خو اوس يو احسان بل هم راباندې وكړې چې نور ما د امامت له مسوليت څخه خلاص كړئ او بل كس يې په غاړه واخلي زه به نور د سنگرونو په طرف ولاړ شم او كه هر چا زما پر ځاى د امامت مسوليت پر غاړه واخيست زه به همدې جماعت كې وعده ورسره كوم چې كه زه شهيد شوم زه به د هغه شفاعت كوم.

د جماعت په پاى كې ناست يوه سپين ږيري وويل: چې زه ستا پر ځاى دا مسوليت پر غاړه اخلم عزام زيات خوشحاله سو او د سپين ږيري څخه يې مننه وكړه عزام په دې بله ورځ د كندهار څخه په تشكيل كې د ملاعبدالقيوم ذاكر په محاذ كې د كندز په طرف ولاړې عزام كوښښ وكړ چې د مزار شريف خواته د جنگ لومړى كرښې ته ولاړ شي خو د مشرانو له خوا پرې امر شوى و چې په همدې كندز كې پاته شي د عزام اخلاص هوبنيارتوب او اخلاقو عزام د ملگرو په منځ كې زيات مشهوره كړې و د عزام ورين تندي او علمي خبرو د عزام خواته د مجاهدينو د جذب قوه زياته كړې وه هر ملگري به كوښښ كاوه چې د شپې په پيره كې د عزام سره ملگري شي.

د عزام اطاق ته به د شاوخوا اطاقونو ملگري هر وخت ددې لپاره راتلل چې د عزام خوږې خبرې واوري ځكه عزام يو خورا ښكلى او جذباتي تقرير هم كاوه عزام د مصر الازهر پوهنتون څخه فارغه و او ښه اسلامي او

تاریخی معلومات یې هم درلودل چې هر وخت به یې ملگرو سره شریک کول

خو عزام فقط دې ورځې ته انتظار و چې کله به امر وشي چې دوی د جنگ لومړی کړنې ته ولاړ شي.

عزام په کندز کې له شل شپې تیروولو څخه وروسته د جنگ لومړی کړنې ته ولاړې هلته یې دوه جنگونه د باغیانو سره وکړه چې په دواړو کې د عزام ملگرو کامیابي تر لاسه کړه خو خو ورځې وروسته د امریکا بې رحمه بمباري هم شروع سول چې عزام بیرته د کندز په طرف د خپلو ملگرو سره ولاړی او هلته میشته شو

خو عزام په خبرونو کې واوریدل چې د کندهار په هوایي ډگر هم بې رحمانه بمبار شروع دی عزام سخت خپه و ملگرو ته د عزام د خپگان علت سم معلوم نه و خو هر ملگری پوهیدو چې عزام د پخوا په شان خوشحاله نه معلومیده هر ملگری به یو د بل څخه د عزام د خپگان پوښتنه کول.

عزام د معمول خلاف په دې شپه وختي بیستري ته ولاړی خو د فکر خرابوالی لامله خوب نه ورتلی ټول فکر یې د کندهار په هوایي ډگر په بمبار کې و او هره لحظه یې ځان سره دا انگیرل چې عایشه او خالد به ډیر زیات د یواختوب احساس کوي او هغه به د بمونو درانه غبرونه ډاروي خو خپل ځان ته به یې په دې تسلي ورکول چې څه گاوندیان به یې مرسته کوي.

خو شیطان به ورته وسوسه بیا هم زیاتول چې عایشه او خالد په داسې ځای کې د سختې سره مخ دی چې هیڅ یونېژدې او لیرې خپل یې ورسره نشته په دې شپو کې یواځې عزام نه بلکې ټول مجاهدین خپه وه ځکه هر ساعت اوهره شیبه د امریکا په بې رحمه بمباریو کې مجاهدین شهیدان کیدل د مزارې پر مجاهدینو بې دوه پنځوس طیارې سم قیامت جوړ کړې و او دلاندې طرفه د باغیانو د ظلم څخه ډکې حملې او تعرضونه هم شروع وه د باغیانو مشر برهان الدین ربانی به په خپله د امریکایانو طیارو ته هدف ور په گوته کاوه او هغوی ته به یې ویل چې غټ غټ بمونه پرې اچوئ هر لحظه چې په امریکا یې طیارو بم واچوه پوره دوه ساعته به د اسمان مخ لویو او دوړو نیولی و.

مجاهدین په ډیر سخت حالت کې وه یو په بل پسې یې سیمې پرېښودلې او شاه تگ یې کاوه.

عزام سره د عایشې اود خالد دغم سره سره د مجاهدینو غم هم و

خو چې غم به یې زیات شو فقط به یې دا وویل ان الله مع الصابرين

ټول شپه یې خوب ونه کړی سهار یې د ملگرو په کوشنې او زیاریو سیټلایټ تلفون پیدا کړ او په کندهار کې یې د مهاجرینو دفتر ته زنگ وواکه او غوښتنه یې ترې وکړه چې تلفون د دوی کور ته یوسي د مهاجرینو دفتر هم ورته وویل چې نیم ساعت انتظار شه عزام له نیم ساعت انتظار وروسته د خپل کور سره رابطه کې شو.

لومړی تلفون کې خالد خبرې وکړې چې پلار ته یې وویل

بابا ته چيرې يې ولې نه راځي مور زيات ډاږيرو

عزام : بچيه زه ډير ژر درځم غم مكوه

خالد : بابا ژر راشه دلته امريكايان راغلي مور وژني هره شپه بمبار كوي زه ترې خوب نشم كولى زيات بيريرم

عزام : بچيه غم مكوه امريكايان تاسي نشي وژلى الله جل جلاله ستاسي ساتونكى دى چې بيريدلې كلمه وايه!

خالد سمه ده بابا زه اوس هم هره شپه كلمه وايم او مور مې ويل كه امريكايانو مور ووژلو مور به جنت ته ولاړ شو بيا ته هم هلته راشه

عزام چې كله د خالد دا خبره واوريدل او پوه شو چې د خالد او عايشې نور د ژوند څخه اميد ختلى دى تر سترگو يې اوښكې راغلي خو كوښښ يې وكړه چې ځان قابو كړي او خالد ته يې وويل چې تلفون د عايشې په لاس وركړي

عايشه چې تر خپل ځان د عزام او خالد برخليک ته زياته خپه وه نو يې له سلامه وروسته په ژړه غونى غبر عزام ته وويل:

عزامه دا به د الله جل جلاله امتحان وي چې زمور مسلمانې وازما يې زه سخته بيريرم چې په دې امتحان كې ناکامه نشم او بې صبري راڅخه ونشي

عزام بې شكه عايشې دا د الله جل جلاله غټ امتحان دى چې كامل مومن او منافق سره جلا كړي عايشې الله جل جلاله ته صبر كوه مور د مرگ او

ژوند په ډواړه حالاتو کې کامیابه یو که مړه شو الله جل جلاله به جنت راکوي او که ژوندي یو الله جل جلاله به د خپل دین ساتنه راباندې کوي.

عایشه: عزامه زه له مرگه نه بیریرم خو زه د خالد اینده ته خفه یم که یو ځای راسره شهید سو خو ښه دی کنه کیدای سي کفار هغه د ځان سره یوسي او راتلونکي کې به یې برین واش کړي تر هر څه زیات خالد او بیا تاته خپه یم

عزام: مه خپه کیره زه د مهاجرینو دفتر ته وړاندیز کوم چې تاسې مصر ته ولیري.

عایشه: عزامه دلته حالت ډیر خراب دی د امیرالمومنین کور هم بمبار شو د هغه دکورنۍ زیات غړي شهیدان شول زمور مهاجرینو کورونه هم هر ورځ تر بمبار لاندې وي فقط ته دعاکوه چې الله جل جلاله زمور ساتندویه شي

عزام: سمه ده ته هم دعا کوه پر خالد پام کوه نور مو په الله جل جلاله سفارم!

عزام د مهاجرینو دفتر ته خط ولیره چې دده کورنۍ بیرته مصر ته ولیري خو درې ورځې پس د مهاجرینو دفتر ورته داسې جواب راولیره

محترم عزام صاحب ستاسې غوښتنه ترمور راورسیدل خو بدبختانه چې کومه ورځ د امریکا ولسمشر جورج بوش دا اعلان وکړ چې ټول هیوادونو دې یا له اسلام سره یوځای شي او یا دې له امریکا سره نو ټوله دنیا له امریکاسره ودریدل هیڅ هیواد زمور سره مرستې ته تیار نه دی فقط همدا یو څو سربندونکی واقعي مسلمانان مور او تاسې سره پاته یو نور ټولو

هيوادونو پر مور لاری بندې کړی دي د پاکستان ایران او نورو هیوادونو سرحدونه هم بند دي مور هیڅ لار نه لرو چې ستاسې کورنی مصر ته ولیږو خوبیا هم مور کوبښن کوو چې ستاسې کورنی خوندي ځای ته انتقال کړو عزام چې کله دا خط ولید زیات مایوسه او خپه شو

خو دوه ورځې پس یې وغوښتل چې بیا د ستلایت له لارې د مهاجرینو د دفتر سره اړیکه ونیسي خو هغه شمیره بنده وه چې وروسته د مخابراتې له لارې خبر شو چې د مهاجرینو دفتر په مزایل توغندي ویشتل سوی دی او دفتر مشر هم شهید سوی.

عزام پوه شو چې نور له کورنی سره اړیکه نشي نیولی او کورنی یې له لاسه ورکړه

عزام لا د کور په فکر کې و چې ملگرو یې وویل د کندز لار هم بنده شول او مور ټول محاصره یو

عزام کوبښن وکړي چې خپله د کندهار په طرف ولاړ شي خو مشرانو منعه کړي ځکه چې شاوخوا علاقې ټولې باغیانو نیولې وې او یوه لار هم نه وه چې عزام کندهار ته ولاړ شي.

عزام له څو ورځې محاصرې وروسته یوه ورځ سهار ملگرو خبر کړ چې مور د باغیانو مشر جنرال دوستم ته تسلیمېږو هغه به مور تر کندهاره ورسوي خو عزام ځکه خپه و چې عرب مجاهدین چې هر ځای وي امریکایانو نیول او گوانتنامو ته یې بیول عزام ته یو افغاني مجاهد وویل عزامه ستا خو صحي پښتو زده ده داسې وکړه ځان پښتون معرفي کړه

او هلته چې تسليم كيدلو مه ورته وايه چې زه عرب يم بلکې ورته ووايه زه پښتون يم او خان ورته د ارزگان ولايت د چهارچينو ولسوالۍ اوسيدونکي ياد کړه د عزام هم د افغاني مجاهد خبره خوښه شول يوه ورځ وروسته ځينو افغاني طالبانو د تسليمۍ څخه ددې لامله انکار وکړ چې بايد د تسليمۍ څخه وروسته عرب مجاهدين هم صحي سلامت تر کورونو يوړل شي او اکثره افغاني طالبانو هود وکړي چې د عربو مجاهدينو سره به يو ځای دژوند تر اخري سلگۍ پورې جنگيږي او يا په دې شرط تسليميږي چې عرب مجاهدين به هم نه نيول کيږي

دوه ورځې وروسته افغاني طالبانوته باغيانو وويل چې د امريکايانو سره يې خبره کړې چې عرب مجاهدين به امريکايان تر خپلو کورونو ورسوي

چې ددې تړون له مخې ټولو مجاهدينو په تسليمۍ شروع وکړه

خو لکه څرنگه چې باغيان له مخکې څخه په وعده خلافي مشهور وه دا ځل يې هم وعده خلافي وکړه ځکه مجاهدينو ته ويل سوي وه چې تاسي فقط اسلحه او موټران تسليم کړئ نور تاسې سلامت تر خپلو کورونو رسول کيږئ خو کيسه بالکل برعکس وه ځکه باغيانو ته چې کله مجاهدينو اسلحه تسليم کړه نو يې د ټولو مجاهدينو لاسونه وتړل او د غلو غوندي يې د مجاهدينو د جيبو په تلابني شروع وکړه او باغيانو داسې چور شروع کړي چې د مجاهدينو د سر خولۍ او پگړۍ او بوتونه يې هم ترې واخيستل او پر مجاهدينو ډيره سخته ورځ وه هر د فساد عسکر به راتلې او مجاهدين به يې تلابني کول او وهل او ډبول به يې ورکول

تقریباً زر نفره مجاهدین یې د عزام په شمول قلعه جنگي ته یوړل چې هلته یې ټول په ترتیب سره په قطارونو ودرول او هر مجاهد یې جلا جلا تلاشي کاوه

چې د باغیانو یو عسکر د عرب مجاهد له جیبه قرانکریم را وایستی او پر ځمکه یې وغورځاوه عرب مجاهد چې کله د قرانکریم بې عزتي ولیدل سمدستي یې بل نژدې ولاړ عسکر ته ورحمله کړه او ټوپک یې په زور ترې واخیستی او دواړه عسکر یې ځای پر ځای ووژل چې په دې وخت کې یو بل افغانی مجاهد هم د دوهم وژل سوي عسکر ټوپک ته لاس کړی په دې کار سره تسلیم سویو مجاهدینو یو ځل بیا جنگ شروع کړي او د قلعه جنگي ټول عسکر یې تسلیم کړه او اسلحه یې ترې واخیستل چې د دوهم ځل لپاره قلعه جنگي اونورې سیمې طالبانو ونیولی او مقاومت یې شروع کړی چې په دې وخت کې د باغیانو مشر دوستم امریکایانو ته وویل چې پر قلعه جنگي بمبار وکړي امریکایانو هم پر قلعه جنگي بې رحمه فاسفورس بمونه وغورځول او د ځمکې له خوا یې گاز هم پر استعمال کړي او اطاقونو ته یې اوبه هم ورايله کړي چې اکثره مجاهدین شهیدان سول

عزام په تېي حالت کې پروت و چې امریکایي عسکر د باغیانو سره یو ځای ورته راغلل او ورته یې وویل:

امریکایي څوک یې ؟

عزام : مسلمان یم

امریکایي: دلته دې څه کول؟

•

عزام: جهاد مې کاوه

امريکايي: جهاد څه شی دی؟

عزام: ستاسې او ستاسې د غلامانو سره جنگ ته وايي

امريکايي څه؟ جنگ دې کاوه؟

عزام: هو

امريکايي: چا سره دې جنگ کاوه؟

عزام: ستاسې سره مېجنگ کاوه

امريکايي: څومره جنگونو کې دې برخه اخيستی؟

عزام: بيخي زياتو جنگونو کې حساب يې راڅخه ورک دی.

امريکايي: چې اوس دې خوشي کړو بيا به څه کار وکړي؟

عزام: بيرته به ستاسې په مقابل کې جنگيږم.

امريکايي: ولې؟

عزام: ځکه چې الله جل جلاله راته امر کړی.

عزام په داسې حال کې دا خبرې کولې چې خوله يې وچه وچه کيدل او زيات تېری و او وينه يې زياته ضايعه کړې وه او کله کله به د بې هوشۍ حالت ته ولاړی خو بيرته به په هوش کې راغلی د عزام د اخري جواب سره د باغيانو يو عسکر د راکټ مرمی پورته کړه او عزام يې په سر وواهه

د عزام سر يې نيم په نيم دوه خايه کړی او عزام د شهادت دکلمې په ويلو سره سر پر ځمکه کيښودی او هغه ارمان چې د لس کلنۍ څخه يې درلودی په همدې ساعت پوره کړي اود شهادت جام يې نوش کړی او درب سره کړې وعده يې پوره کړه اودتل لپاره د الله جل جلاله په لور ولاړی د عزام له شهادت وروسته باغي عسکر د عزام جسد تر پښه ونيوی او کش يې کړی او مات سر او په وينو لژنده گور گوری څنې يې پر ځمکه کشيدې او عسکر مخکې داسې روان و لکه ظالم ليوه چې يو مظلومه هوسۍ په خوله کې را اخيستي وي.

هو دا هغه د مصدر لوی تجار زوی نازولی عزام و چې اوس يوه چیت پوزي سورمخي ازبک په خاورو کې کشاوه دا هغه عزام و چې په ټول عمر يې تود باد هم نه وليدلی خونن د الله جل جلاله د رضا لپاره په خپلو وينو لمبيدلی او د الله جل جلاله د دين دښمنانو په سپيرو خاورو کې کشاوه

خو يواځې عزام نه بلکې دلته په قلعه جنگي کې هر حسين په وينو سور و او د کربلا شهيدانو غوندې يې د اوبو نارې وهلې خو دا يزيديان د بني اميه تر يزيديانو ځکه ظالمان وه چې ټول جسدونه او ټپيان مجاهدین چې لابه ساه پکې چلیدل راواخيستل او ټولو يې په اور کې وسوځول.

عزام د الله جل جلاله د دين لپاره لومړی په خپلو وينو ولمبيده او بيا په اور کې لولپه شو خو عايشه او خالد لا خبر نه و چې نور به د عزام جسد هم نه وويني او په بې صبری سره يې د عزام انتظار کاوه چې عزام به راشي او له دې دوزخه به دوی وباسي...

عایشه زیات وارخطا او مایوسه وه څکه دلته د محاصرې کړې ورځ په ورځ پرې راتنگیدل د طالبانو تر لاس لاندې فقط کندهار او هلمند پاته شو

دوه ورځې وروسته د عایشې گاونډیان د عایشې کور ته راغلل او عایشې ته یې وویل مور قاچاقبران پیدا کړي دي کیدای شي دوی مور او تاسې یوځای د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد قبایلي علاقې ته یوسي

خو عایشې په ژړه غونې غبر گاونډیانو ته وویل چې زه ستاسې سره نه ځم

د عزام انتظار کوم کیدای شي هغه راشي او بیا مور یو خوندي ځای ته ورسوي عزام ماسره وعده کړې وه چې زه به راځم او د مرگ ترساعته به ستاسره یم ما د عزام سره پنځه لس کاله ژوند کړې یوه ورځ هم ما د عزام بې وفایي او وعده خلافې نده لیدلې ضرور به زما عزام راځي خو خبرې یې ژړا و نیولې اونور یې خبرې نشوې کولی او پرونی یې سترگو ته کش کړه او اوبنکې یې پاکې کړې څکه عایشه ډیره وارخطا وه چې اوس څه وکړي د عزام د ژوند او مرگ معلومات ورته نه و پر عایشې هغه وخت سم قیامت سو چې گاونډیان یې خپل ماشومان وایستل او ولاړل د مهاجرو په ټول کلي کې یواځې عایشه د یولس کلن خالد سره پاتې شوه په ټول کلي کې خاموشي سول فقط پاس د طیارو اواز و او یو یو بم یې ځمکې ته غورځاوه مازدیگر ته د خالد تبه هم شول او تبه یې زیاتیدل او سر یې له حده زیات تود شو عایشه حیرانه وه او شاوخوا کور کې گرځیدل چې اوس څه وکړي څکه ټول کلي کې هیڅوک هم نه و چې د میدان څخه ښار ته تللي وای لارې هم د بمبار له ډاره تړل شوې وې.

عایشې فکر کاوه چې همدا قیامت دی عایشه اطاق ته راغلل او خادر یې لوند کړی او د خالد په تندي یې کیښود تر څو یی تبه لبر ارامه شي او عایشې خالد ته وویل بچیه مه خپه کیره ان شاءالله جوړ به شي.

خالد سترگی د مور طرف ته واړولې او ورته یی وویل:

خالد: ممي پلار مې چیرته دی؟

عایشه: بچیه پلار دې نن سبا کې راځي.

خالد: ممي بابا ولې دومره ناوخته کړی ته تلفون ورته وکړه چې راشي او ما ډاکتر ته بوځي.

عایشه: سمه ده راځي ته فکر مکوه

خالد: ممي هغه نه راځي ته وگوره ټول ولاړل بابا مې نه راغی چې مور یې هم بیولي وای.

عایشه: نه بچیه مه ناهیلی کیره بابا دي راځي.

خالد: ممي جنت چیرته دی؟

عایشه: ولې جنت څه کوي؟

خالد: بابا مې هلته تللی دی ماورته تلفون کې وویل چې مور به په جنت کې سره یوځای شو هغه هم راته وویل سمه ده.

عایشه: نه بچیہ پلار دې راځي نور عایشه سلگو ونيول او خبره يې ونشوی کولای او ددې لپاره چې خالد يې ژړا ونه ويني ژر له اطاقه بهر ووتل او د باندې يې ښه وژړل او زړه يې تش کړ.

بیرته اطاق ته راغلل چې گوري د خالد تبه نوره هم زیاته شوې ده او دې وخت کې د ماښام لمونځ وخت و او ولاړه لمونځ يې وکړی او کله چې يې خالد د لمانځه پس وکاته لږ يې تبه سپکه شوې وه او خالد ته يې وويل ولاړ شه بچیہ لمونځ وکړه اوس شکر ښه يې!

خالد هم ولاړ شو اودس يې وکړی او غوښتل يې چې جماعت ته ولاړشي خو کله چې د کور دروازې ته ورسیدی نو عایشې پرې غږ کړه

چیرته ځي بچیہ؟

خالد: جماعت ته ځم جمعه کوم او ملاصاحب ته وایم چې دعا وکړي چې زما پلار بیرته راشي.

عایشې: په ژړه غوني غږ ورته وويل:

بچیہ جماعت يې څوک نشته ملاصاحب او ټول کلیوال ولاړل مسجد او کلی ټول خالي دی.

بچیہ هغه وخت نور ولاړی چې پلار به دې د کلی جماعت کې اذان کوه عایشې ته تیر وخت وریاد شو چې عزام د جماعت امام و او کلی کې به شور و او د ماښام تر لمانځه پورې به عایشه د ماشومانو انجونو په درسونو اخته وه زړه يې ډیر درد وکړی او بې اختیاره له سترگو اوبښکې روانې وې

چې خالد هم وليدلی خالد چې کله د مور اوبنکې وليدلې نو ورنژدې شو
او ورته يې وويل ممي مه زاړه بابا به مې راشي.

عائيشې چې کله خان او خالد ته پام شو نو يې سمدستي خپلې اوبنکې
پاکې کړې او خالد يې غير کې ونيوی او مچ يې کړی شپې خپل وزر پر
خمکه وغورول او خاموشي زياته شول مياشت د روژې وه خو نه عائيشې
روژه مات کړې و اونه خالد څه خوړلي وه د دواړو خوراک فقط اوبنکې
وې ځکه په ټول کلي کې يواځې دوی دوه پاتې وه په کلي کې داسې
خاموشي وه چې سړي به فکر کاوه هديره ده

عائيشه سخته ډاريدله خو د خالد مخکې يې کوبنبن کاوه چې خان
خوشحاله اوبې غمه ثابت کړي ماسختن اته بجې شوې خالد ورته وويل
ممې ماته ډوډی راکړه زه وړی يم وروسته د عائيشې روژه ماتې او ډوډی ته
پام شو او ډوډی يې راواخيستل د خالد لپاره دې هم څو گولې وخورل خو
ډوډی ورته بيخي ترخه او زهر غوندي بنکاريدل خو خالد بڼه په خوند
وخورل ځکه هغه لاتر دې وخته د ماشومتوب عادت نه و هير کړی او اوس
هم ورته خپل مور غر غوندي بنکاريدل هغه مور؟ چې له باد سره به يې لا
د زړه درزا زياتيدل خالد ته خپل ساتونکي او هر څه بنکاريدل خالد
پوهيده چې دلته امریکايان بمبار کوي خو هغه فکر کاوه چې مور يې له
هر څه خلاصولی شي خو د مور له زړه ناخبره و چې هغې نور حوصله
غيرت هر څه له لاسه ورکړي دي او دخپلې ساپې څخه هم بيربري خالد
ډوډی وخورل او ماخستن لمونځ يې وکړی او ويده شو ځکه تبه يې مکمل
نه وه بڼه سوې عائيشې تراويح وکړې او وروسته ولاړل له بکس څخه يې د
عزام توپنچه راوکښل او لاس کې يې ونيول اود خالد سر ته کښيناو

خو ورو ورو یی خان سره ژړل چې کله به ژړا زور په وکړی نو لږ به د خالد له سره لیرې شول او سلگو به ونيول خو خالد په خواږه خوب بیده و چې د شپې یوې بجې ته د خالد تبه نوره هم زیاته شول او له خوبه وینس شو چې کله یې مور ته وکتل نو یې ورته وویل ممي سر می زیات درد کوي ایات کرسی می وویل خو بڼه نشو

مور یې ورته وویل بچیة الحمد لله ووايه بڼه کیري خالد د سر په بنورولو د هو جواب ورکړی او بیا یې د مور څخه پوښتنه وکړه چې ولې تر اوسه وینښه ده عایشې جواب ورکړی چې پيشنمی کوم خالد وویل چې زه هم پيشنمی کوم خو عایشې ورته وویل چې ته به روژه نه نيسي ځکه مريض یې خالد داخل سترگې پټې کړې عایشې فکر وکړې چې خالد بیده شو نو یې بیرته ژړا شروع کړه دا ځل د خالد هم ورپام شو چې کله یې د سترگو تر کونجو ورته وکتل اود مور اوښکې یې ولیدلې نو د خالد تر سترگو هم اوښکې راغلې عایشې چې کله د خالد اوښکې ولیدلې سمدستي یې خپلې اوښکې پاکې کړلې او خالد ته یې داسې وویل:

بچیة ولې ژاړې سر خودې زیات درد نه کوي؟

خالد: ممي نه ژاړم

عایشه: نه بچیة ووايه ولې ژاړې د سر درد دې زیات شو؟

خالد: نه

عایشه: نوبیا ولې ژاړې؟

خالد: په زوره چغه وکړه اود مور غبرې ته يې سر واچوه او په ژړا کې يې وويل ممي چې ته ژاړې ماته هم ژړا راځي ته مه ژاړه بيا زه هم نه ژاړم

عائشه: نه ژاړم بچيه

خالد: ممي مه ژاړه زه جوړ يم بابا به مې هم راشي.

عائشې خالد په غير کې ټينگ کړی او بيا يې ترخه موسکا وکړه او خالد ته يې وويل ته وگوره زه خاندم

خالد چې کله د مور ظاهري خندا وليدل زړه يې ارام شو او بيا خوب ورغلی خو

عائشې ته خوب قسم کړی و که راشي

د شپې درې بجې شولې پيشنمی هم خوند نه ورکاوه تر ټولو سخته له دې ډاريدل چې هسې نه خالد امریکایانو ته ژوندی په لاس ورشي ځکه داسې اوازې وې چې امریکایان د عربو ماشومان ځان سره بيایي او بيا يې له اسلام څخه اړوي حيرانه پاتې وه چې څه وکړي له ډير فکر وروسته يې ځان سره داسې پلان جوړ کړی چې خالد به کندهار ښار ته رسوي او هلته به يې يو افغان ته سپاري تر څو هغه يې حفاظت وکړي د عائشې په فکر دايې تر ټولو ښه پلان و خو نور يې قصد وکړ چې همدا پلان به عملي کوي خو عائشې ته د خالد بيلتون هم سخت و ځکه عائشه د عزام له شهادته هم ناخبره وه او يواځينی د ژوند هيله يې همدا خالد و او تر ټولو سخته ورنه داوه چې ايا ددې نازولي ماشوم زوی خالد به څنگه بغير له مور او پلاره ژوند وکړي ځکه خالد عادت همدا و چې ماښام تر هغه نه بیده کیده چې

تر څو يې عايشې په ويښتانو کې گوتې نه وای وهلې هره شپه به عايشه تر هغه د خالد ويښتانو کې گوتې وهلې چې تر څو خالد بیده سوی وای خو عايشې بله لار نه درلودل ځکه که خالد د امریکایانو لاس ته ورغلی وای له دې هم سختې پرې تیریدلې

عايشې ټوله شپه د خالده د مخه سترگې نه اړولې ځکه خالد يې سهار له ځانه جلا کاوه عايشې ته ژوندی خالد داسې معلومیده لکه مړی چې سهار يې جنازه پورته کيږي خو تر مرگ يې هم ځکه سخته وه چې د خالد نامعلوم برخليک ته حیرانه وه چې د خالد سره به په راتلونکي کې څه وشي خو خالد د هرڅه ناخبر و پر عايشې په همدې غم او ژړا کې سهار شو خو عايشې ته سهار ځکه سخت و چې د خالد د وصال وخت يې لڼهیده عايشې خالد په ډير ناز سره له خوبه ولاړ کړی او د لمانځه يې ورته وويل: عايشې ځان سره قسم وکړی چې دا څو شیبې به د خالد مخ ته نه ژاړي او دا څو ساعته چې خالد ورسره دی هغه به خوشحاله ساتي خالد چې کله لمونځ وکړی مور يې پوښتنه ترې وکړه

بچیه اوس څنگه يې؟

خالد: اوس ښه يم

عايشه: شکر خدايه چې زما بچې ښه شو.

خالد: ممي د پلار معلومات مې ونشو.

عايشه: وشو بچیه سهار ته بیده وې چې یوسړی راغلی او وې ويل چې

ستا پلار سبا راځي.

خالد شکر ممي ما ما بنام زياتې دعا وې وکړې چې پلار مې راشي الله
جل جلاله زما خواست قبول کړ ممي زه به لس رکعتہ نفل کوم چې الله جل
جلاله مې بابا راوستی.

عایشه: هو بچیه الله جل جلاله مهربانه دی ته نن څه شی خورې؟

خالد: اوس څه نه خورم مور یم.

عایشه: ښه بچیه اوس ورشه ولامبه خیرن سوی یې!

خالد: ممي زه پرون ولمبیدل نن نه لامبم.

عایشه: نه بچیه ورشه ولامبه چې مریضی دې ښه شی او بیا به ښار ته ولاړ
شو پلار دې ښار ته راځي

خالد: او هو ممي سمه ده پاکې جامې هم راکړه.

عایشه: سمه ده بچیه ته ورشه تشناب ته زه جامې برابروم.

کله چې خالد تشناب ته ولاړی عایشې ځان سره ژړا شروع کړه او دومره
یې وژړل چې اوبنکې یې خلاصې شولې عایشې لا زړه سم نه و تش کړی
چې خالد له تشنابه پرې راغبر کړه ممي جامې راوړه عایشې ژر اوبنکې
پاکې کړې او خالد ته یې جامې ور وړې او خالد یې پاک ومینځه او
وروسته یې ورته د خالد د خوښی خواړه هگی تیارې کړې خالد هم په
ډیره خوښی سره وخوړلي خالد زیات خوشحاله و ځکه خالد فکر کاوه
چې پلار یې ښار ته راغلی او د ډوډی خوړلو په وخت کې یې مور ته
وویل:

ممي پلار به ماته څه شی راوړي وي؟

عایشه بچیه تاته به یې ښکلي کتابونه راوړي وي.

خالد: ممي زه مې پلار ته وایم چې مور نور دې کور کې نه اوسیږو دلته طیارې بمبار کوي زه زیات بیریرم.

عایشه: سمه ده بچیه نور به ان شاءالله دلته ژوند نه کوو

خالد: ممي ته هم زیاته خوشحاله ښکاري چې پلار مې راځي

عایشې چې کله د خالد دا خبره واوریدل نور یې طاقت ونشو او ژر بهر ووتل او هلته یې ژړا شروع کړه خالد ډوډی ته ناست و

عایشه ولاړه د خالد هغه نوې نوې جامې یې راټولې کړې او یو کوچني بستې ته یې واچولې او خالد هم ډوډی وخورل او مور ته یې وویل مور ژر کوه لمر راختلی چې ولاړ شو خالد فکر کاوه چې رشتیا یې پلار راځي ځکه د ښار تگ ته زیاته بې صبره و عایشه زیاته غمجنه وه له زیاته غمه به یې کله کله پر سترگو توره شپه سول عایشه له غم سره زیاته ضعیفه هم وه ځکه نن یې دوهمه وه چې بې پېشنمې یې روژه نیولې وه او خوب یې هم نه وکړی

عایشې د خالد په لاس د جامو بکس ورکړی خالد ترې پوښتنه وکړه چې مورې دې بکس کې څه دی؟ عایشې جواب ورکړه دادې د پلار جامې دي:

عایشه او خالد له کوره رابهر شول

خو عایشې باید تر کندهار بولدک لویې لارې پورې پیاده منزل کړی وای
او هلته یې د بنار موټر پیدا کړی وای

مگر عایشې ته پیاده تگ ځکه سخت و چې دوه ورځې یې دوډی نه وه
خوړلې او چې لس قدمونه به یې واخیستل نو بیابه یې دمه کول ایله لس
بجو ته د موټر پیدا کیدلو ځای ته ورسیدل چې د نیم ساعت وروسته یې
موټر پیدا کړی او د کندهار بنار ته روان شول خو عایشې د نورو ورځو
خلاف خالد تر لاس ټینګ نیولی و او ټوله لار یې خالد ته کتل او ناامیدی
یې اخري حد ته رسیدلې وه خو هیڅ یې فکر کار نه کاوه چې څنگه خالد
ته ووايي چې تابه له ځانه جلا کوم هر څه چې به یې فکر وکړی زړه یې
نشو کولی او د خالد ژړا او خپګان یې نشو لیدلی په همدې فکر کې بنار
ته ورسیدل خو بنار کې حیراني پاتې وه چې خالد چاته وسپاري ځکه
عایشې تر اوسه بنار نه ولیدلی او پښتو ژبه یې هم ښه زده نه وه اخر فیصله
یې دا وکړه چې خالد به د الله پر توکل بنار کې خوشې کوي او دا به ترې
ځي ځکه چې په دې شپو کې حالت په بنار کې هم بیخي
زیات خراب وه امریکایان لکه د وري ليوه په شان په عربو مجاهدینو پسې
گرځیدل هیچا نشو کولای چې عرب مجاهدین وساتي ځکه امریکایانو
اعلان کړی و چې که د هرچاکور کې عرب پیدا شي هغه ټول کورنی به یا
وژني او یابه بیګواتنامو ته بیایي عایشې هم دا فکر کاوه که خالد دستوري
هر چاته ورکړي هغه یې نه غواړي عایشې بنار کې ددې لپاره چې د خالد
څخه ځان ورک کړي نو یې ورته وویل بچیه دا پیسې واخله او هغه دکان
څخه ځان ته د خوراک شيان راواخله زه به دلته درته انتظار شم

خالد: نه ممي زه تر هغه وخته څه نه خورم چې پلار مې نه وي راغلی هر وخت چې بابا راشي ماته به شيان واخلي.

عایشه: ورشه بچیه هغه به هم شيان درته واخلي اوس يو څه واخله

خالد: نه نه ممي زه يې نه اخلم

عایشه: ښه شيان مه اخله ورشه هغه د کاندار څخه پوښتنه وکړه چې د شهيدانو چوک موټر چيرته دريري

خالد: ممي پلار مې هلته راځي؟

عایشه: هو

خالد: خو زما پښتو نه زده څنگه ترې پوښتنه وکړم؟

عایشه: ورشه د هغه عربي زده ده.

خالد: سمه ده دادی ورځم

خالد چې کله د دکان په طرف روان شو عایشه ترې تيزه روانه شول او په بله کوڅه کې ترې پناه شول

خالد چې هغه دکاندار ته ورغلی

پوښتنه يې ترې وکړه دکاندار چې کله د ماشوم عربي وليدل حيران شو چې دا څومره عجب ماشوم دی دکاندار په عربي نه پوهيده خو ماشوم ته يې چاکلیټ په لاس ورکړی خالد يې څه مصروفه کړی خو خالد چې کله

شات، ته وکتل نو یې مور ونه لیدل ژر یې رامنډه کړه هغه خای ته راغلی چې عایشه ولاړه وه شاوخوا یې وکتل مور یې نه وه

وارخطا شو حیران حیران یې شاوخوا کتل د زړه درزا یې زیاته شول اوژړا یې شروع کړه یوې خوا اوبلې خوا ته یې منډه کړه ژړا یې په زور شول خو ښار و د چاورته نه فکر کیده هر سړي په خپل کار اخته و خالد په یوه کوڅه ورتاو شي چې یوه ښځه یې ولیدل چې دده مور په شان یې تور حجاب اغوستی و خالد ورمنډه کړه او د ښځې پښو ته یې لاس واچوه او ورته یې وویل مورې ته چیرته ولاړې زه سخت ویریدلم خو ښځې خالد له خانه لیرې کړی وروسته خالد پوه شو چې مور یې نه ده خالد بیرته منډه کړه په یوه بله کوڅه لند ورتاو شي چې ناڅاپه یې مور ولیدل چې لبرلیری تیزه روانه وه

ورمنډه یې کړه او مور ته یې خان ورساوه او مور یې تر څادر گیر کړه او ورته یې وویل مورې ته ما پسې گرځې زه دا یم عایشې چې وکتل خالد دی نو حیرانه شول چې څنگه یې بیرته دا پیدا کړه چې کله یې خالد ته وکتل چې ژړلی یې دي نو ژړا یې شروع کړه او خالد یې غیر کې تینگ ونيوی دواړو ژړل خالد مور ته وویل مورې زه زیات ویریدلم عایشې مچ کړی او تر لاس یې ونيوی او ورته یې وویل چې ته دلته کښینه زه بیرته راځم که ماسره ولاړ شی بیا ورک کیری خالد هم ورسره ومنل اود یو دکان څنگ ته کښیانستی عایشې بکس په لاس ورکړی او ترې روانه شول او لبرلیری ودریدل او خالد ته یې د وروستی دیدن لپاره کتل او ژړل یې

بنه ویر بی ورنه وکتل او ترې روانه شول او خالد بی په هم هغه خای
پریښودی او دا د بولندک موټر ته وختل او د میدان هوایی په طرف روانه
شول او مازدیگر کور ته راوړسیدل

په کور کلي کې هیڅوک هم نه و داخل عایشې سره یواځینی ملگری او
د زړه ټوټه خالد هم نه و

په مات زړه کور ته داخل شول زیاته سترې وه سر بی هم درد کاوه
ضربغه وه او تندي هم ترې لاره ورکه کړې وه

د کور اوکلی خاموشی ورنه داسې معلومه شول لکه قبر ته چې داخل شول
ژر بی اودس وکړی اود مازدیگر لمونځ بی وکړی او غوښتل بی چې د
روژه ماتې لپاره ځان ته څه تیار کړي خو چې بهر راووتل ناڅاپه بی په کور
کې په هغه چرگه سترگې ولگیدلې چې عزام ددې لپاره رانیولې وه چې
خالد بی هر سهار هگی وخورې کله چې بی چرگه ولیدل لویه چغه بی
وکړه او بی هوشه شول یو وخت چې کله په هوش راغلل لمر لویدلی و ژر
ولاره شول او اودس بی شروع کړی دې لا اودس نه و خلاص کړی چې د
مانام اذان له لیرې ځایه په ورو غږ شروع سو ژر بی اودس خلاص کړی او
بیایی لاس پورته کړی او داسې بی وویل:

یا الله! ته زما خالد سره مل شې یا الله! زما خالد ته صبر ورنصیب کړې یا الله!
لکه څنگه چې دې ابراهیم علیه السلام په اور کې وساته او یوسف علیه
السلام دې په څاه کې وساته همداسې زما خالد وساته وروسته بی په سلگو
کې اخري دعا داسې وکړه یا الله! زما خالد ماشوم دی هغه زیات نازولی و
یا الله! ته ورنه د زړه صبر او ډاډ ورکړې یا الله! ته بی هغه تبه ورنه بنه کړې.

وروسته يې د اوداسه اوبه چې لږ د لوتې په پای کې پاتې وي په سر پورته کړې او يو څه يې وڅينېلي خو خوله يې وچه وه اوبه ورته زياتې ترخې ښکاره شوې حلق يې تریخ و وروسته ولاړه لمونځ يې وکړې او بيا يې اوبه وڅينېلي او د تيرې ورځې ډوډی يې راواخيستل اشپزخانې ته ولاړل چې يو څه خان ته تيار کړي خو په اشپزخانې کې يې هغه د سهار پاتې شونې هگي چې خالد ته يې تيارې کړې وې وليدلې زړه يې درد وکړې او زړا يې شروع کړه د هر څه څخه يې زړه موړ شو ولاړل اطاق ته پريستړه پر بوتل او په زوره زوره يې ژړل ځکه اوس خالد نه و چې دې خپله زړا ترې پته کړي واي په همدې ژړا کې بيا يې هوشه سوې وه يو وخت چې په هوش راغلل گوري چې توره تياره ده ځکه شپه راغلې وه ولاړه شوه خراغ يې ولگاوه او اودس يې وکړې غوښتل يې چې تراويح وکړې خود کمزوری لامله يې نشوی کولای بيا اشپزخانې ته ولاړه لږ روميان يې خان ته په غوړيو کې پاخه کړه خو کله چې يې راواخيستل داسې ورنه ښکاريدل لکه زهر په ډير تکليف يې خو مړی و خوړلې هر مړی به يې په خوله کې زياته شول له ستوني به يې نه تيريدل ستونی به يې وچ وچ کيده د هرې مړی سره يې يو گيلاس اوبه څينېلي.

له ډوډی خوړلو وروسته يې لمونځ وکړې او د عزام راډيو يې راواخيستل په دې تمه چې گوندې لږ د خوشحالی خبره واوري خو راډيو کې هم همدا خبرې شروع وې چې دطالبانو حکومت سکوت ته نژدې دی يواځې يې کندهار او هلمند ولايتونه په لاس کې پاتې دي ژر يې راډيو بنده کړه او خان سره يې وويل: ولې نور غم مې لږ دی چې راډيو ته هم اوس غم راکوې.

غوښتل يې چې خوب وکړي خوله ډار او غم څخه خوب نه ورتلی د
زیاتې ستریا لامله يې سترگې پټې شوې وې نیمه خوب ته تللی وه چې
فکر کې يې خالد راوگرځیده چې پر هم هغه ځای چې دی پرېښودی
ناست وؤ او ژاړې په زوره چغه يې وکړه بچیه مه زاړه زه درځم نور نو د
عایشې سره خوب خدای په امانی وکړه تر ډیره يې وژړل او د خالد
وروستی ژړا او خبرې يې فکر کې راگرځیدلې چې ویل يې مورې زه
سخت ویریدلم او ځان سره به يې فکر کاوه چې ایا خالد به څه خورلې
وي اوکه به وری وي.

بیا به يې په زوره چغه وکړه بچیه بیده شه زه درسره یم دا یم وینتانو کې دې
گوتې وهم.

توله شپه لکه لیونی د ځان سره اخته وه او خبرې يې کولې نور يې عقل د
لاسه ورکړی و زیات ارمان يې کاوه چې کاش د گاوندیانو سره تللی
وای خالد خوبه يې د لاسه نه وه ورکړی اخر يې ځان سره فیصله وکړه چې
سهار به څې او خالد به بیرته راولې دا يې څلورمه شپه وه چې خوب يې ونه
کړی سهار اذانونه شروع سول وروسته يې پېشنمي ته فکر سو ځان سره يې
وویل: چې خالد وری گرځي نو زه څوک یمه چې نه گرځم لمونځ یی
وکړو او قرانکریم يې راواخیستی او تلاوت يې شروع کړو دوه پارې
قرانکریم يې ختم کړو لمر هم راوختی چې بیا يې د اشراق لمونځ وکړو او
له لمانځه وروسته يې داسې وویل:

ياالله ج نور زما څخه امتحان مه اخله بیریرم هسې نه چې پکې ناکامه شم
ياالله ج ته ماته صبر نصیب کړې ما او ایمان مه سره جلاکوه ياالله ج پر هر
حالت زه ستا څخه راضي ته راڅخه ناراضه نشي.

چې له دعا وروسته يې د لمانځه مسله ټوله کړه او راډيو يې د دې لپاره راواخيستل چې گوندي يو ښه خبر واوري خو چې کله يې چالان کړه سمدلاسه يې دا خبر واوري چې د طالبانو حکومت تيره شپه سقوط وکړی اود کندهار ښار ته د گل اغا شيرزی او ملانقيب نفر ورسيدل عايشې تکان وخوړو او حيرانه شول د اطاقه څخه بهر راووتل چې گوري امريکايي طيارې بيخي ښکته ويني چې لږ شيبه وروسته په ميدان کې کښيناستی عايشې هم ژر د عزام توپنچه راواخيستل او فکر يې وکړی چې چيرته سنگر ونيسي له لږ فکر وروسته يې د اشپزخاني انگر ورته تر ټولو ښه ځای معلوم شو هلته پناه کښيناستل او دې ته يې انتظار کاوه چې کله به امريکايان کور ته ور داخل شي له دوه ساعته انتظار وروسته د سراي دروازه په زوره ووهل شول چې د دوهم درز سره غبر شو او امريکايان او ورسره داخلي باغيان د کور منځ ته په منډه راغلل دوه امريکايان د سراي منځ کې زنگون کيچ شول او نور په اطاق نوتل عايشې د اشپزخاني له انگره په رامنډه کړه او د تکبير په ملکوتي نارې سره يې له نژدې د سراي منځ کې ناست امريکايي باندي توپنچه ونيول او خاص يې پر سر وويشتی او ورپسې يې په دوهم امريکايي ډزې شروع کړې چې هغه يې هم وويشتی چې بالاخره د اطاق څخه يو امريکايي عايشه په راکټ وويشتل چې ټوټه ټوټه يې کړه او د درو ورځو څخه وړی روزاتي سترې او غمجنه عايشه د ارمانونو ډک زړه سره دخپل رب په لور ولاړه اوشهیده شول او گران خالد يې تنها پرېښودی.

خالد چې عايشې په کوم ځای کښينولې وه پر هم هغه ځای يې په بې صبري او خوشحالي د دې انتظار کاوه چې مور به يې اوس راشي او دی به خپل پلار ته بوخي.

خو خالد نه پوهیده چې دده سختې ورځې د همدې خوږ انتظار څخه شروع کېږي خالد تر مازدیگره په هم هغه ځای ناست و او مور ته یې انتظار کاوه چې مازدیگر خواته خالد د جامو په بسته سر کېښوده چې په همدې حالت کې بیده سوی و یو وخت چې وینس سو یو سپری یې سر ته ولاړ دی او په غصه او قهر ورته په پښتو وایي چې ولاړ شه د کوم ځای چې د غرمې څخه زما د دوکان مخکې ناست یې خو دادی د ماښام اذان وشو څه ولاړ شه خپل کور ته.

خالد چې راپورته شو سترگې یې وموښلې او شاوخوا یې وکتل حیران شو چې دا چیرته دی خو لږ شنبه وروسته وریاد شوه چې دی له مور سره ښار نه راغلی و خو کله یې چې وکتل لمر لویدلی و نو وارخطاشو د ممي نارې یې شروع کړې او د دوکاندار په خبرو هم نه پوهیده خو د هغه د قهریدلو سترگو او غصه ناک تندي څخه وپیریده او پوه شو چې ده ته غصه دی خالد چې کله په عربي ورته وویل: چې زه مور سره ښار ته راغلی وم هغې نه انتظار یم نو دوکاندار حیران شو چې خالد څه وایي ځکه دوکاندار په عربي نه پوهیدی خو پوه شو چې ماشوم خارجي عرب دی له لاس یې ونیوی غوښتل یې چې بل ځای ته یې بوځي د خالد بدن هم لږزه شروع کړه وارخطا و اوسترگې یې له اوبنکو ډکې وې خو له ډیرې بیړې یې ژړلی هم نه شول ځکه دوکاندار له شکل څخه خورا غصه ناک ښکاریده خالد یې له راسته لاس څخه نیولی و او دوکان پر دوکان یې گرځاوه د خالد د زړه ضربان له سل څخه هم زیات شوی و حیران حیران یې شاوخوا وکتل هر دوکان ته چې به ورغلی فکر به یې کاوه چې اوس به یې مور یا پلار مندلته وي ځکه اول ځل چې د خالد مور د خالد څخه ورکه شول په ډیرې اسانۍ سره یې پیدا کړه خالد تمه درلودله چې خپل مور به اوس په یو

دوکان کی پیدا کړی اکثره دوکانداران تللي وه خو د پاته دوکاندارانو یوه هم عربي نه وه زده چې د خالد په مقصد خان پوه کړي چې وروسته هغه لومړنی دوکاندار خالد یو نانواي ته بوتلی چې نوموړی نانواي د غزني او زیات وخت یې سعودي کې تیر کړی وؤ کله چې نانوايي ته ورسیده نانواي روژه ماتې کاوه چې دکاندار له سلامه وروسته له نانواي سره روژه ماتې شروع کړی خالد لږ لیرې حیران ولاړ وؤ زړه یې غوښتل چې وژاړي خو بیابه یې دا فکر وکړی که وژاړم هسې نه چې دا خلگ می ووهي له روژه مات څخه وروسته دوکاندار نانواي ته کیسه وکړه چې همدا هلک له غرمې څخه زما د دوکان مخې ته ناست وؤ اوس چې پوښتنه ترې کوم بله ژبه وایي نه پوهیږم چې دچا څخه پاتې شوی دی او کور یې هم رامعلوم ندی ته پوښتنه ترې وکړه چې دی څه وایي د کوم ځای دی.

نانواي چې کله د خالد څخه په عربي د نامه پوښتنه وکړه خالد ژړا شروع کړه او ور منډه یې کړه د نانواي غیر کې خان و اچاوه او ورته یې وویل:

ماما زما پښتو نه زده زه مې مور سره بازار ته راغلی وم او مور مې دلته کښینولم چې بیا نده راغلې او په سلگیو کې ورته وویل: چې ما کور نه یوسه زما مور به تاته زیاتې پیسې درکړي.

نانواي ورته وویل: مه خپه کیره بچیه زه دې کور ته بیایم مه ژاړه هرڅه به خدای سم کړي وروسته نانواي د لاس په اشاره د خالد څخه د هغه د بستې پوښتنه وکړه چې دا څه دي خالد ورته وویل: چې دا مې د پلار جامې دي نانواي چې کله بسته خلاص کړه ټول د خالد خپل جامې وې خالد هم حیران شو نانواي ورته وویل: چې تاخو ویل دامې دپلار جامې دي دا خو ټولې ستا دي؟

خالد موسكى شو او ورته يې وويل: ماما مور مې غلظه شوې د پلار پر
ځاى يې زما جامې له ځان سره راوړې دي.

خو ناتواى چې كله يوه جوړه كالي راپورته كړه لاندې ترې بيخي زيات
عربي يې اود طلا بنگرې او يو ليك پروت و خالد چې كله وكتل نو يې
ناتواى ته وويل: چې ماما دا مې د مور بنگرې اويې دي.

خو ناتواى فقط ترې ليك راواخيستى چې كله يې ليك خلاص كړى نو
ليك كې داسې ليكلي وه.

دلوى او مهربان خداى په نامه!

گراڼه مسلمانان وروڼه شايد نه خبر يې چې د اسلام په لومړيو كې د مدينې
خلگو رسول الله صلى الله عليه وسلم او د هغه صحابه د سر په يوه وساتل
زمور او ستاسې په اسلام كې چې يو انسان له مرگه وژغورې لكه ټول دنيا
چې دې ژغورلې وي.

الله ج شاهد دى چې پر مور زياتې سختې دلته راغلي وو چې يادونه يې
ريابولم نو ځكه ترې تيريږم خو دا ماشوم زما زوى خالد دى مور د مصر
يوو، زما خاوند يو ښه ديني عالم و او خسر مې يو غټ تجار او پلار مې د
پوهنتون استاد و خو د الله ج د رضا لپاره مو هرڅه پرېښودل او دلته
افغانستان ته راغلو خو د الله ج امتحان وه چې اسلامي نظام يې ږنگ كړى
زما خاوند هم د جهاد لپاره كندز ته ولاړى چې د مرگ او ژوند معلومات
يې تر اوسه نشته زمور كور په ميدان هوايي كې دننه دى خو نن سبا اوازه ده
چې امريكايان عرب وژني او ماشومان يې ځان سره بيابې او هلته يې د
اسلام څخه عيسويت ته اړوي نو ما د دې پر ځاى چې خالد عيسوي شي

دا بهتره وبلله چې د خان څخه يې جلا کړم نو ښار کې مې د الله پر توکل ايله کړی ځکه زه پوهيدمه چې په دې سختو شپو او ورځو کې به زما څخه هيڅوک هم خالد ونه غواړي نو ای ليک لوستونکيه د الله ج کلام درياده کړه چې وايي ټول مسلمانان سره وروڼه دي نو زما زوی ستا ورور او ياهم د ورور زوی دی د الله ج د رضا په خاطر يې راته وساته او کومې روپې او طلا چې مادرته بسته کې اېښي دا درې کاله د خالد بس کيږي درې کاله پس خالد پنځه لس کلن کيږي بيا کولای شي چې خپل ځان وساتي درې کاله زما په خالد کار مکوه ځکه هغه زيات نازولی دی او په ښه اسلامي عقیده يې سمبال وروزه او ان شاءالله په ورځ د قيامت به زه اود خالد پلار ستا شفاعت کوو او رسول الله صلی الله عليه وسلم به هم ستا شفاعت کوي ځکه مور د رسول الله صلی الله عليه وسلم له قبيلې څخه يوؤ.

خالد مې يواځينی نازولی زوی و خو بس دا به الله ج ته منظوره وه چې خالد زما څخه جلا کړي خالد عجبه ښه خويونه لري خالد د قرانکريم حافظ دی خالد به کله هم تا غصې ته مجبوره نه کړي هغه به فقط ستا د خبرو څخه پوهيږي چې کوم کار ستا خوښ دی او کوم کار ستانه خوښيږي.

گرانه وروره ته پوهيږي هيڅوک خپل يو زوی يواځې نه خوشې کوي، ځکه ته يې په خپل ځان قياس کړه.

ايا ته به خپل گران او هونيار يو زوی پريردې او ترې تير به شي؟

نه هيڅکله نه خودا چې زه ترې تيره شوم نو پوه شه چې مور د سختی اوتکليفونو په انتها کې واقع يوو لکه څنگه چې اميرالمومنين

ملا محمد عمر مجاهد خپل ټوله باچاهي تر يوه مليمه قربان كړه نو ته به هم
د هغه وطنداره يې باور لرم ان شاء الله زما زوی به يواځې خوشې نه كړې
والسلام ستاسې خور عايشه مصري.

نانوای خط په داسې حال پای ته ورساوه چې بیره يې په اوبنکو لنده وه
اود خالد په ټوله كيسه پوه شو خو خالد يې پوه نه كړی اوليك يې بند كړی
خالد ته يې په موسكا كې وويل: تا ډوډی خوړلې؟

خالد په ناهيلې چهره د نه په ډول سر وښوراوه او په ژړه غونډې غږ يې وويل
ماما تبه مې ده او نور يې سترگو ته لاسونه ونيول او ژړا يې شروع كړه دده له
ژړا سره نانوای هم وژړل خو خالد ته يې تسلي وركړه او ورته يې وويل چې
بچيه مه ژاړه دوا درته راوړم خو خالد ورته وويل نه ماما دوا نه غواړم ما
خپل مور ته ورسوه د نانوای سترگې د اوبنکو ډكې شولې او خالد ته يې د
هو په ډول سر وښوراوه او له يوه دقيقه خاموشی وروسته نانوای ورته وويل
بچيه ته ډوډی وخوره بيا زه دوا درته راوړم اوسهار به دې ان شاء الله ستا مور
ته ورسوم خالد وويل نه نه زه دلته شپه نشم كولی ماته خپله مور ياديري ما
همدا اوس خپل كور ته ورسوه.

نانوای حيران شو چې خالد يوه شپه بې موره نشي تيرولی نو ټول عمر به يې
څه حال وي.

نانوای يو شيبه سر كوز كړی وه چې بيرته يې خالد ته وويل بچيه ته اوس
اول ډوډی وخوره بيا به هر څه الله ج سم كړي.

وروسته یی خالد ته ډوډی کیښوده دی اودوکاندار دواړه د ماښام په
لمانځه ودریدل له لمانځه وروسته نانوی او دوکاندار د خالد څخه لږ لیرې
شول بیا نانوی دوکاندار ته ټوله کیسه وکړه چې خالد ورک نه بلکې قصدا
پریښودل شوی دی.

دوکاندار نانوی ته وویل:

چې خالد به ما په هر حال ساتلی وای خو افسوس زه او خالد په ژبه نه سره
پوهیږو ته داسې وکړه فقط خالد تر هغه وخته پورې وساته چې لږ پښتو زده
کړي چې خالد پښتو زده کړل بیا یې زه درڅخه بیایم اوتر هغه چې خالد
پښتو زده کوي د دې ټول وخت مصرف یې زه درکوم

نانوی: هههههه لکه چې پرما دې د پښتون گمان نه کیږي مننه زه خپله
خالد ساتم د یو ماشوم مصرف به څه وي.

دکاندار: نه وروره داسې نه وایم چې ته به پښتون نه یې ما ویل ته به غریب
یې زه شکر یوڅه شتمني لرم.

نانوایه: نه وروره شکر دومره شته بل خبره دا چې د خالد مور د خالد لپاره د
دریو کلنو خرچه په بسته کې ایښې ده خالد زما اوستا روپیو او مصرف ته
ضرورت نه لري.

دوکاندار: سمه ده ورور الله ج به یې ضرور اجر درکړي زه به دې هم
احسان مند یم.

نانوای: مننه وروره ان شاء الله تر خپل توان به یې ساتنه کوم ځکه چې دا
مور د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له قبیلې څخه دی.

دوکاندار: څه ستا هدف خالد قریش دی؟

نانوای: هو

دوکاندار بیا خو بختور یې چې الله ج د دومره نیکمرغه کس ساتنه ستا په وسیله کوي.

نانوای: هو خو باید له دې راز څخه بل څوک خبر نه شي.

دوکاندار: بې غمه شه وروره دا راز به زما سره امانت وي.

دوکاندار: ولاړی اونانوای چې کله راغلی خالد ډوډی خوړلې وه او نانوای ته یې وویل: چې ماما اوس ما ډوډی وخورله زه غواړم نور خپل کور ته ولاړشم.

نانوای ورته وویل: بچیه سبا به ولاړشو خالد ورته وویل نه اوس مې بوڅه نانوای ورته وویل چې اوس لار کې غله دي او دواړه به ووژني سهار که خیر وزه به دې ستاسې کور ته ورسوم.

او د جیب څخه یې پیناډول گولی راوکنبلې او خالد ته یې وویل بچیه دا نیمه گولی وخوره چې تبه دې بڼه شي خالد هم گولی وخورله او بیا یې ورته ځای برابر کړی چې اوس بیده شه خالد هم په بیستر کې پریوتی نانوای ورته وویل: ته بیده شه زه تراویح کوم.

خالد ژر راپورته شو او په موسکې لهجه یې وویل ماما زما هم لمونځ هیر شوزه هم لمونځ کوم خو زه اودس کوم نانوای ورته وویل: چې هغه لوتنه

واخله اودس پري وکړه خالد هم ولاړی اودس يې وکړی اوييا يې لمونځ وکړی او وروسته بيسترې ته راغی او پر بيسترې پريوتی.

نانوای هم چې په دې وخت د ښار حالات خراب وه جماعت ته لاړنسو او همدلته يې دوکان کې تراويح شروع کړې نانوای لاس رکعته تراويح نه وه پوره کړې چې د خالد خرقی شروع سو او بیده سو خو يو څو شيبې وروسته خالد له خوبه چغې شروع کړې مورې زه دايم دلته يم مورې ته چيرته تللي وې نانوای چې د لمانځه وروسته سلام وگرځاوه نو خالد يې وښوراوه او وينس يې کړو خالد چې وکتل په هم هغه نانوایي کې پروت دی نو نانوای ته يې وويل: ماما زما مور څه شوله ما وليده چې راغله.

د نانوای سترگې له اوبڼکو ډکې شولې او په ژړه غوني غبر يې ورته وويل: چې بیده شه بچيه مور دې نشته سبا دې زه ورولم خالد چې کله د نانوای خبرې واوريدلې نو ژړا شروع يې کړه اونانوای ته يې وويل: ماما زما خپل مور ياديري نانوای ورته وويل: بیده شه بچيه سهار به وختي مور ته ولاړ شي خالد بيا ارام شو خو خوب يې ورک سو مور يې ياديدله او په ځای پروت وؤ رڼې اوبڼکې يې په بالنبت تويدلې نانوای هم پاته لمونځ خلاص کړی او بيسترې ته ولاړی او بيستره کې يې دا فکر کاوه چې څنگه خالد پوه کړي چې نور يې مور نشته د نانوای هم خوب ورک شو حيران و چې څه وکړي.

خالد بيا خوب يوړی چې بيرته يې همدا چغې شروع کړې ټوله شپه خالد په خوب کې د مور چينغې وهلې نانوای چې کله چرگ بانگي ته پاڅيده نو گوري چې د طالبانو ډک ډک موټر له ښاره وځي پوه شو چې طالبانو ښار پريښودی زيات وارخطا شو او دې فکر کې وؤ چې امريکايان خبر نشي

چې عرب ماشوم دده سره شته ځکه د سولې په نامه د امریکایانو راډیو به پرله پسې اعلانونه کول چې طالبانو او عربانو ته په کور کې خای مه ورکوئ که د هرچا په کور کې طالب یا عرب پیدا شو نو د هغه ټوله کورنۍ به گوانتنامو زندان ته وړل کیږي نانواي چرگ بانگي وکړي او لږ شيبه وروسته د سهار اذان وشو نانواي د سهار لمونځ وکړي او قرانکریم يې راواخيستی او تلاوت يې شروع کړی.

دلر تلاوت وروسته يې پر خالد غږ وکړی چې پاڅه لمونځ وکړه خالد د خوب له حالته ورته وويل: مورې وختي دی شيبه پس لمونځ کوم خالد فکر کاوه چې کور کې دی نانواي چې کله د خالد خبره واوريدل سوړ اسوبلی يې وکړی او بيا يې ورته وويل: ناوخته دی بچيه کښينه لمونځ وکړه وروسته خالد پوه شو چې کور کې نه دی خو چې کله يې وليدل چې سهار دی زيات خوشحاله سو چې اوس به يې نانواي کور ته بوځي او ژر ولاړی اوس يې وکړی او لمونځ يې وکړی چې لمونځ يې خلاص کړی نو نانواي نه يې وويل ماما کله خو؟

نانواي ورته وويل: بچيه اوس وختي دی بیده شه زه هم خوب کوم چې کله مې خوب پوره شو بيا به ولاړ شو نانواي له تلاوت وروسته بيرته بيسترې ته ولاړی او بیده شو خو خالد ته د خوشحالی څخه نور خوب نه ورتلی.

او فقط دې ته انتظار و چې کله به نانواي وينس شي اودی به خپل کور ته ورسوي کله کله به په دې خبره موسکي شو په فکر کې به يې داخبره راوگرځيدل چې کله کور ته ولاړشم پلار به مې هم راغلی وي.

خو د نانواي خوب خالد ته د يو کال غوندي شو پر لس بجې نانواي راويېن شو خالد خان پر خوب واچاوه او پټ پټ يې د سترگو تر کونجانو نانواي ته کتل نانواي تشاب ته ولاړي خو چې کله د تشاب څخه راغلي په دې وخت کې د نانواي شاگرد هم له کوره راغی چې نانواي ته يې خبر ورکړو چې د طالبانو حکومت سقوط شو اود شر او فساد دلې په ښار کې گرځي وروسته د نانواي شاگرد له نانواي څخه پوښتنه وکړه چې دا ماشوم څوک دی نانواي شاگرد ته ټوله کيسه وکړه او شاگرد ته يې وويل: چې پام کوه هېچا ته دا خبره ونه کړې خو خالد د نانواي اوشاگرد په خبرونه پوهېده نانواي اوشاگرد لا خبرې نه وې خلاصې کړې چې خالد هم له بېسترې را ولاړ شو او سترگې يې موبلې او په خندا کې يې نانواي ته وويل: ماما څه چې ولاړ شو نانواي ورته وويل: چې ته لومړی چای وخوره خو خالد انکار وکړی او ورته يې وويل: چې زه موريم خو د نانواي په ډير ټينگار خالد چای خوړلو ته آماده شو خو ډير ژر يې چايي وخورلی او بيا نانواي ته نېغ ودریده چې نور څو.

نانواي ورته وويل: چې بچيه انتظار شه ښار کې جنگ دی موټر نشته چې کله د ښار جنگ خلاص شو بيا به څو او خالد يې پوه کړو چې د خلگو مخکې دده سره خبرې ونه کړي ځکه بيا خلگ پوهيري چې خالد عرب دی او امریکايان خبريري خالد هم د نانواي خبره ومنله خو زړه يې زيات سوځیده او مور يې يادیده.

خالد يوه هفته نانواي په همدې انتظار کړی وؤ چې نن اوسبا دې مور ته بيا يم د خالد ژوند زيات سخت وؤ اود خلگو مخکې يې خبرې نشوی

کولی اوناوای هم خلگو ته ویل چې دایې د خور زوی دی خو گونگی
دی خبرې نشي کولای .

په دې منځ کې لس ورځې تیرې شوې خالد به هره شپه په دې انتظار کې
خوب نه کاوه چې کله به سبا شي چې ناناوای یې کور ته بوځي .

خو ناناوای په همدې نن اوسبا خالد ته تسلي ورکوله چې په دې شپو کې
اختر راغی ناناوای یوه ورځ خالد ته نوې جامې راوړلې او ورته یې وویل
چې خیاط ته ورشه خو گوره د هغه مخکې خبرې ونه کړې خیاط به جامې
درته جوړې کړي .

خالد ورته وویل: نه ماما زه جامې کور ته ځان سره وړم زما مور به یې راته
جوړې کړي د ناناوای فکر نه و او ناڅاپه یې وویل مور به دې اوس ژوندی
وي او که مړه وي .

زر ورشه خیاط ته چې بیا نوبت درڅخه نور خلگ نیسي .

خالد چې کله د ناناوای خبره واوریدله نو ژړا یې شروع کړه او ژړا کې یې دا
چغی وهلې نه نه زما مور نشي مړه کیدلی هغه ژوندی ده تازه غلا کړی يم
نه ولې اخیل مور ته نه بیایې ناناوای ولاړ شو او خالد یې غیر کې ونیوی
او ورته یې وویل: هو مه ژاړه بچیه ستا مور ژوندی ده خو اختر کې به زه
اونه ورشو .

خالد: نه نه زه اختر د خپلې مور سره تیروم .

ناناوای: هو بچیه د اختر په ورځ به ولاړ شو .

خالد: نه نن خو .

نانوای: نن خو لاره امریکایانو بنده کړې .

خالد: بیا به د اختر شپې ته ولاړ شو .

نانوای: سمه ده خو ته ورشه جامې خیاط ته یوسه .

خالد هم خیاط ته ورغلی خو چې خیاط ورته د جامو اندازه اخیستل دده هغه زاړه وختونه یادیدل چې مور به یې جامې ورته گنډلې خالد ته به چې کله مور د جامو اندازه اخیستله نو د خالد دنازونو لامله به یوه ورځ د خالد د جامو اندازه کولو چې خالد به مور ته ویل لستونې لند کړه او کمیس اوږد کړه خو د عایشې به کله کله دده پر فرمایشونو جنجال ورسره کاوه .

خو نن خالد خیاط ته داسې ولاړ وؤ چې د یوې خبرې اجازه یې هم نه درلودله .

خیاط د جامو اندازه اخیستله خو خالد په زړو خیالاتو کې تللی وؤ او سترگې یې ډکې ډکې کیدلې چې پام یې نه وؤ یو ځل یې خیاط ته وویل: ممی دوه جیبونه ورجور کړه .

وروسته یې فکر شو چې موره سره نه بلکې خیاط سره دی ژر یې خبره قطع کړه .

خیاط حیران شو چې دا څه وایي د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې څه وایي خو د خالد دسترگو څخه اوبنکې روانې وې او خاموش ولاړ وؤ خیاط بیا دوهم ځل پوښتنه ترې وکړه چې هلکه ولې ژاړې چې په دې وخت کې

د خیاط شاگرد خیاط ته وویل: چې دا هلک گونگی او لیونی دی خیاط هم د خپل شاگرد په خبره باور وکړی.

خالد چې کله د خیاطی څخه بیرته نانوايي ته راغی زیات خپه و او ناهیلی یې د سترگو څخه له ورايه معلومیدله نانواي چې کله ولیدل چې خالد ژړلي نو د خالد څخه یې پوښتنه وکړه چې ولې دې ژړلي.

خالد جواب ورکړی چې مور مې یادیدله نانواي دا ځل خالد ته د غصې په ډول وویل: لوی سړی یې لا مور یادوې تاغوندې هلکان په مدرسه کې سبقان وایي په کال یې هم مور نه وي لیدلې.

خالد په جواب کې ورته وویل: ماما زما ځکه مور یادیږي چې هغه به اوس چیرته وي هغه مې پلار پسې زیاته خپه وه هره شپه یې ژړل او زیاته بیریدله زموږ کلي کې یواځی زه او زما مور پاتې وؤ.

کله چې نانواي د خالد خبرې واوریدلې سترگې یې ډکې شولې او چپ پاتې شو.

پر خالد په همدې انتظار کې اختر راغی اختر ته یوه ورځ پاته وه چې خالد زیات خوشحاله و ځکه نانواي ورسره وعده کړې وه چې د اختر شپې ته یې کور ته بیایي خو خالد د سهاره څخه خپل اماده گي نیول شروع کړه هغه فکر کاوه چې نانواي به یې نن ضرور کور ته رسوي خو په همدې تمه پرې غرمه راغلله او مازدیگر شو تر لمر لویده پورې یې لا امید و خو کله چې د ماښام اذانونه شروع شول خالد سوږ اسویلی وکړی او تر سترگو یې بې اختیاره اوبښکې راغلې نانواي ورته وویل: چې راشه روژه ماتې وکړه خو خالد د سترگو تر کونجونو بد بد ورته وکتل او نانواي ورته داسې ښکاره شو

لکه د مور او پلار څخه چې ده جلا کړی وی او په ژړه غوښي اواز یې
 نانوای ته وویل ماما ته درواغجن یې مور مې ویل چې درواغ ویل گناه ده
 خو ته ماته هره ورځ درواغ وایې زه پوه شوم چې تا غلا کړی یم ځکه مې
 مور ته نه بیایې، د دې خبرو کولو وروسته خالد سترگو ته لاسونه پورته کړه
 او ژړا یې شروع کړه نانوای بیا خالد ته تسلي ورکړه چې د اختره وروسته به
 یې ضرور کور ته بیایې اونن یې ځکه نه بوتلو چې لار کې امریکایان ولاړ
 وه خو خالد نور پر نانوای بې باوره شوی وؤ اود هغه د هرې ورځې درواغو
 اوتشو وعدو څخه ستړی شوی وؤ خالد ته د اختر شپه زیاته دردونکې وه
 مور او پلار یې زیات یادیدل د اختر د شپې نکریزې او هغه خوشحالي چې
 ده به د اختر په شپه کوله د هرې یوې انځور یې جلا جلا په خیال کې
 راتله کله به یې ژړا شروع کړه او کله به یې تیر وختونو یاد شول او خندا به
 یې شروع کړه کله کله به یې خیال کې د مور اواز تر غوږ شو نو ژړه غوښي
 غږ به یې خان سره پټ وویل: مورې ته مې یادیرې بیابه یی ایه الکرسی
 وویل او لاس به یې پورته کړی یا الله ج ما خپل مور ته ورسوه د اختر شپه
 ورته زیاته اوږده شول نانوای سهار وختي وریجې پخې کړې او بیا یې خالد
 ته وویل: چې نوې جامې واغونډه، خو خالد چې ټوله شپه یې په ژړا تیره
 کړی وه سترگې یې پرسیدلې اوسرې ښکاریدلې په ناهیلی سره یې نانوای ته
 وویل: ماما زه اختر نه کوم زما مور نشته زه به چاته د اختر مبارکي ورکړم.

د خالد په خبره نانوای ته هم ژړا ورغلله او لږ شپه چې وؤ بیا یې سپر مې
 کش کړې او خالد ته یې وویل: ولې بچیه ماته مبارکي راکړه خالد ترڅه
 غوندې موسکا وکړه او بیا یې نانوای ته وویل ولې تاته مبارکي درکړم نه خو
 زما مور نه یې.

نانوای: ولې بچیه زه دې دپلار په شان یم.

خالد: خو ماته مور زیاته گرانه ده.

نانوای: ولې پلار دې نه وه درته گران؟

خالد: نه هغه زه اوزما مور یواځې پرینودلو او دی ولاړی.

نانوای: خو مور هم یواځې پرینودلې اودرنه ولاړله.

خالد: نه ماما مور پرینبې نه یم زه ترې ورک شوی یم زه په خپل مور زیات گران یم هغه به په ماپسې اوس هم ژاړې هغې به هر سهار ماته هگی پخولې که ته مې مور ته یوسې هغه به تاته زیاتې پیسې درکړې اوتاته به دعاگانې وکړې زما مور ډیره ښه ښځه ده د هغې دعاگانې قبلیري.

دخالد نورې خبرې ژړا ونيولې او نور په خبرو کې مخکې نه شو تللی.

نانوای ته هم نور خوراک خوند ور نه کړی او د اختر وریجې هرڅه ترې پاته شول او ولاړ شو.

خو خالد پوه شو چې دده خبرو نانوای غمجن کړی بیا یې نانوای ته وویل ماما ستاسې کور ته به ولاړ شو ستا مور ته به د اختر مبارکي ورکړو.

نانوای: زما مور مړه شوې ده.

خالد: وای ستا مور مړه شوی؟

نانوای: هو!

خالد: شکر زما مور خو ژوندی ده.

نانوای: هو ستا مور ژوندی ده خو ورخو کې به نا خپلې مور ته وسپارم

خالد: ولې تاخو ویل چې نن خو.

نانوای: لاره بنده ده ته مانه وینې چې زه خپل کور ته هم نه زم.

خالد: نوستا مور خو مړه ده ته نو کور څه کوې.

خالد دوه میاشتی نورې هم په همدې نانوای کې په انتظار تیرې کړې له دوه میاشتو وروسته په پښتو ژبه هم یو څه پوهیده او لږ لږ پښتو غږیدلې هم شو چې یوه ورځ غرمه یوه بجه د ملي امنیت یو عسکر چې د نانوای شناخته وؤ په منډه نانوای ته راغی او ورته یې وویل:

کاکا ملي امنیت ته خبر راغلی چې ستاسره عرب ماشوم شته امریکایان او ملي امنیت غواړي چې پر تا چاپه ووهي خو ماورته وویل: چې زه به یې معلومات وکړم که رشتیا درسره وي نو له خان یې وشړه که درسره پیداشو گوانتنامو ته دې بیایي نانوای چې کله د عسکر خبرې واوریدلې وارخطا شو ژر یې خالد له لاسه ونيوی او د هغه جامې یې راواخیستلې او د گرشگ اډی ته راغلی او خالد یې یو موټر کې کښیناوه او موټروان ته یې کرابه ورکړه چې دا ماشوم تر لښگرگاه ورسوه خالد له نانوای څخه پوښته وکړه چې ماما دا موټروان ما چیرته بیایي نانوای ورته وویل چې کور ته دې یایي پلار دې احوال رالیرلی وه خو پام چې پر لارې چاسره خبرې ونه کړې خالد هم زیات خوشحاله سو نانوای د الله ج پر توکل خالد د هلمند موټر کې واچاوه او د هلمند په لور یې رخصت کړی خالد هم غرمې یوې بجې ته د هلمند مرکز لښگرگاه ته ورسیده خو لار کې هم پوه شو چې بل ځای ته روان دې خو بیا یې فکر وکړی چې مور او پلار به یې د میدان څخه دې

ځای ته راغلي وي او دی به یې دلته غوښتی وي کله چې لښکرگاه ته ورسیده ډریور د خالد څخه پوښتنه وکړه چې ته چیرته ځي خالد ورته وویل زه خپل مور پلار ته ځم.

ډریور چې کله د خالد خبرې واوریدلې نو پوه شو چې خالد عرب دی ډریور هم وارخطاشو ځکه دلته هم دیموکراتان او امریکایان په عربو پسې لکه د وري ليوه په شان گرځیدل ډریور خالد ته وویل: چې ستا مور پلار چیرته دي خالد ورته وویل: چې زه خبر نه يم خو ماما مې ویل چې ستا پلار مور ته دې داسې بیایي ډریور پوښتنه ترې وکړه چې ستا کور چیرته دی؟ خالد ورته وویل چې میدان هوایي کې دی ډریور نور هم وارخطا شو هغه فکر کاوه چې یو چا ورته دسیسه جوړه کړې نور چې شو او موټر یې د مارچي په طرف روان کړی او مازدیگر لمانځه ته د مارچي سیستانی سیمې ته ورسیدی ډریور یو کلي ته نژدې موټر ودراره او خالد ته یې وویل چې هغه نژدې مسجد ته ورشه پلار دې هم هلته دی خالد په ډیرې جلاکۍ سره له موټره کوز شو او په منډه د مسجد په طرف روان شو د خوشحالی یې د زړه ضربان سل ته رسیدلی وه ساه یې لنډه لنډه کیده او شاوخوا یې حیران حیران کتل لږ لار ورته ډیره اوږده سول او همدا فکر یې کاوه چې اوس به خپل پلار وويني خالد چې کله جماعت ته ورسیده په مسجد کې خلگ پر جماعت ولاړ وه او دخلگو شاه طرف د خالد خواته و خالد فکر کاوه چې کوم امام جماعت ورکوي همدا یې پلار دی ځکه دده پلار په میدان هوایي کې هم دمسجد ملا امام وؤ خالد هم پرلمانځه ورسره ودریده او د لمانځه منځ کې یې کوبښښ کاوه چې د سترگو تر کونجونو ملا امام ته وگوري خو د امام شاه وه پر خالد د مازدیگر جماعت ډیر کال غوندې اوږد شو او فکر کې ویل چې د خپلو سختیو ټولې کیسې

به مور پلار ته کوي او د هغوي څخه په زړه کې زيات گيله مند و کله به يې ويل چې د مور پلار سره به ستړي مشي نه کوي او خان به ترې خپه کوي او کله به يې ويل چې مور به پر مخ مچ کوي او بيا به خان سره موسکي سو چې مور به يې دده په ليدلو خومره خوشحاله شي اودا يې هم فکر کې وه چې سهار به يې مور ورته هگي پخوي او خيال کې يې دا هم راوگرځيدل چې هغه دده چرگه به يې مور پلار له خان سره راوړې وي اوکته.

په همدې فکرونو کې امام سلام وگرځاوه د خالد څخه يو رکعات لمونځ تير و خو له ډيرې خوشحالي څخه يې هغه يو رکعات لمونځ هير شو اوده هم د امام سره سلام وگرځاوه خو کله چې يې امام ته وکتل پردی سړی وه خو بيا هم ډير خپه نشو فکر يې کاوه چې پلار به يې په کور کې وي او جماعت ته به نه وي راغلی خو د کلي خلگ ورته غمجن او قهریدلي بنکاره شول ځکه تيره شپه همدې کلي کې امریکایانو د طالبانو د حکومت د يو ولسوال پر کور چاپه وهلې وه او د کور ټول غړي بنځي او ماشومان يې ورته شهيدان کړي وه او ولسوال يې خان سره وړی وؤ.

اود چاپې پر مهال يې په مسجد کې لس د دينې زده کړو شاگردان هم شهيدان کړي وه چې په همدې مسجد کې يې سبقان ويل.

په کلي کې ويره او د غم فضا خواره وه کليوال ټول غمجن وه خو هر يو له بيرې يو بل ته غم شريکی هم نشول کولای ځکه د امریکایانو جاسوسان کلي کې گرځيدل او هر چا چې به فقط د طالب نوم واخيستی سمدستي به يې خبر امریکایانو او د هغوي مزدورانو ته رساوه.

خو د خالد راتگ کلي ته يو تصادف وه څکه دريور هم نه پوهيده چې په دې کلي کې امریکایانو خپل اصلیت بنودلی او له حده زیات ظلم یې کړی دی.

خالد د جماعت شاه صف کې ولاړ وؤ دلمانځه وروسته یې په تلواري شاوخوا کتل او زړه کې یې دا هیله وه چې گوندې خپل پلار به وويني خو خبر نه وه چې پلار یې درې میاشتی مخکې په قلعه جنگي کې شهید شوی دی او هلوکي یې لا سوځول شوي دي.

له جماعته پس د کلي خلگ یو یو له جماعته وتل خالد یې ننداره کوله خو د نانوای خبره ورته یاده وه چې چاسره به خبرې نه کوي کلیوالو هم ډیره توجه څکه ورته ونه کړه چې هغوي فکر کاوه چې د یو کلیوال خپلوان دی او د شهیدانو فاتحی ته به د خپل مور پلار سره راغلی وي.

خو خالد د مازدیگره څخه تر ماښام لمانځه پورې انتظار وکړی چې کله د ماښام د اذان وخت شو د خالد زړه له خوشحالی بیا په توپو شو او فکر یې کاوه چې اوس به یې پلار راشي د جماعت څخه د باندي چې به د چا د قدمونو او بوتانو اواز راغی خالد به فکر کاوه چې دا به یې پلار وي هر سړی چې به جماعت ته داخلیده د خالد په فکر کې به یوځل د خپل پلار تصویر گرځیده په دې انتظار کې به یې کله کله عقل مغلوب شو او پردی سړی به ورته پلار ښکاره شو، خو چې کله به یې زړه وغوښتل چې ورمنده کړي نو بیا به پوه شو چې پلار یې نه دی اذان وشو امام اقامت وکړی او جماعت ودریده خو خالد نیت نه و ترلو او خلگو ته یې کتل د اول رکعات تر پایه خالد نیت ونه کړی او په صف کې ولاړ وؤ دروازې ته یې کتل چې کله امام رکوع ته ولاړی خالد هم نیت وتری او رکوع ته پسې کوز شو د

ماښام لمونځ هم وشو کليوال يو يو له مسجد و تل مسجد کې تاريخه شول
 خالد هم د مسجد بهر کښيناستی د هيچا هم خالد ته فکر نشو جماعت
 خالي شو کليوال ټول ولاړل خو خالد لا ناهيلې نه وؤ او فکر يې کاوه چې
 د ماسختن لمانځه ته به يې پلار راشي خو په زړه کې پلار ته زيات غصه وه
 چې ولې پر وخت دده بيولو ته نه راخي شپې هم خپل وزرې وغورولې
 يخ اوتيز باد هم لگيده او نرۍ نرۍ باران هم شروع سو خالد د دې لپاره
 چې لوند نه شي د مسجد ديوال ته ځان پناه کړې که څه هم يخني زيات
 وه خو خالد د خوشحالي لامله بيخي يخني ته فکر نه وه هغه فکر کاوه
 چې پلار به يې اوس راشي اودې به تر لاس ونيسي او کور ته به يې بوخي
 په خالد په همدې يخني کې ماسختن شو او امام اذان وکړې خالد بيا
 خوشحاله شو امام د مسجد څراغ بل کړې خالد هم په منډه ولاړې او
 جماعت کې کښيناستی اوبيا يې سترگې د مسجد دروازې ته ونولې بيا ټول
 خلگ راغلل د خالد پلار نه وؤ خالد باندي لږ لږ بيره راتلل او زړه يې غم
 نيوی ځکه نوره شپه راروانه وه کليوال يو يو له مسجد و تل او جماعت ټول
 خالي شو اخر کې يوسپين ږيري اويو خالد سره پاته شول چې سپين ږيري
 له نفلو وروسته خالد ته وويل هلکه څه ولاړ شه کور ته ناوخته دې زه نور د
 مسجد څراغ مړ کوم او مسجد بندوم خالد هم له مسجد راووتی اوسپين
 ږيري د جماعت دروازه بنده کړه خالد حيران شو چې اوس څه وکړي زړه
 يې ډار ونيوی په سترگو يې توره شپه سول مخې ته يې هر شی پيري او بلا
 ښکاره شول يو خواته يې منډه کړه مخې ته يې ولاړ توت پيري ښکاره شو
 ژر يې مخ راوړه بلې خوا ته يې منډه کړه خو د جماعت ديوال ورته دغر
 غوندي ښکاره شو هر طرف ورته خطرناک ښکاره کيده له ږيري ناتواني
 يې خپل سترگې پټې کړې.

بوشیبه یې سترگې پټې کړې وې او وروسته یې په ورو ډول خپلې سترگې خلاصې کړې چې گوري باران هم تیز شو خالد د جماعت مخکې د پول طرف ته منډه کړه او تر هغه پول لاندې شو زړه یې زیات درزیده نژدې وه چې له ډاره د زړه حمله پرې راشي په ټول عمر دومره بیره پرې نه وه راغلې له زیاتې بیرې یې ژړلې هم نشول هغه فکر کاوه که وژاړي پیران او بلاگانې به په خبرې شي له ډار او یخ څخه یې بدن لږزیده د پول لاندې پر یوه اړخ پروت و بدن یې وچ شو خو له بیرې نه ښوریده دسترگو څخه یې د اوبنکو دارې روانې وې د مسجد څنگ ته د کلي سېي هم راغلل او غږا یې شروع کړه چې د خالد بیره یې نوره هم زیاته کړه د خالد بدن د یخ لامله قرار قرار سره راټولیده خالد اخر څنگونه نس ته ورکړه او راتول غوندې شو خو له زیاتې بیرې یې یخ ته بیخي فکر نه و شپه ورو ورو نوره هم یخیدل خالد له دې بیرې چې یابه یې سېي وخورې او یا به یې بلا ووهي د پول څخه نشو راوتلای خالد د شپې نیمایي کې خپل حواس له لاسه ورکړل او لاسونو او بڼو یې هم د یخ لامله کار پرېښودې چې د سهار اذان سره یو ځل بیا په هوش کې راغی چې د مسجد له خوا د امام د پښو اواز راتلی خالد چغه وکړه او د ماما نارې یې شروع کړې امام وارخطاشو خو چې کله یې د پله لاندې لاسي برق ونيوی نو وې لیدل چې خالد غلی او راتول غوندې پروت دی امام غږ پرې وکړی.

څوک یې؟ څوک یې؟

خالد: ماما زه یم یخ مې کیري.

امام: ته څوک یې؟

خالد: خالديم ماما بدن مي درد کوي:

امام هم ور کوز شو او خالد يې غير کې راواخيستی او د جماعت پر غاڼي يې کور ته راوړی او بخاري يې ورته ولگوله او بيستره کې يې پټ کړی د امام ميرمنې د امام څخه پوښتنه وکړه چې دا دې څوک راوستی امام ورته وويل: چې زه يې هم نه پيژنم ډير ښکلی ماشوم دی او خبرې يې هم ښه زده نه دي يخ نيولی ده ته يې تود کړه زه جماعت ته ځم له جماعته پس به يې معلومات وکړو.

د امام ميرمنې پرې بله بيستره هم واچول او لمانځه ته ولاړه.

خالد بيستره کې ځان سره ژړا شروع کړه او غوښتل يې چې د تيرې شپې زړه هم اوس تش کړي ځکه ماشوم يې له بيرې او ډاره ژړا هم نشول کولای او د شپې دردونکي تصويرونه يې ذهن کې راتلل او زيات زورېده مور يې هم سترگو سترگو ته کيدله يو ځل يې زړه وغوښتل چې د امام د ميرمنې غير ته ځان واچوي خالد ډير ناهيلې شوی وؤ ډار او بيرې د هغه په مغزو کې ځای نيولی وؤ مينې شفقت او ترحم ته يې زيات ضرورت درلودی.

خالد چې کله لږ تود شو وروسته يې ډوډی ته هم اشتها راغله ځکه خالد تيره شپه ډوډی نه وه خوړلې يواځې يې تيره ورځ سهار يې ډوډی خوړلې وه خو خالد شرميده د امام ميرمنې ته يې د ډوډی د خوړلو نه شول ويلي امام د جماعت کولو وروسته مقتديانو ته وويل چې يو نابنده ماشوم يې پيدا کړی که د هر چا وي نو د دوئ کور کې دی خو کليوالو کې چاونه ويل چې د دوئ له کوره ماشوم ورک شوی دی، په دې ورځو کې د

د ماشومانو سبقونه هم رخصت وه امام له جماعته كولو سمدستي وروسته كور ته راغی، امام چې وكتل چې خالد اوس تود شوی نو خالد ته یې وویل نه د چا زوی یې؟ دلته كلي كې د چا كور ته راغلی یې؟

خالد ورته جواب كی وویل: چې زه د عزام زوی یم او خپل پلار پسې دلته راغلی یم امام وروسته پوه شو چې ماشوم عرب دی او په عربي ژبه ښه خبرې كولاى شي نو دخالد سره یې عربي خبرې شروع كړې لږ شیبه وروسته امام د خالد بکس ته پام شو او د خالد څخه یې پوښتنه وكړه چې په دې بکس كې څه دي خالد ورته جواب كې وویل: چې دا مې جامې دي.

امام په خندا كې خالد ته وویل ته راکړه زه یې وگورم بمونه خوبه دي نه وي راوړي خالد هم بکس ورکړی امام چې كله بکس خلاص كړی نو هغه د عایشې لیک په لاس ورغی چې د لیک د ویلو وروسته د خالد په ټوله کیسه پوه شو د لیک لاندې یې زیاتې روپۍ او طلاهم ولیدل ځكه نانواى د خالد یوه روپۍ هم نه وه ضایع كړې، وروسته خالد امام ته د نانواى سره د بیر سوي ژوند کیسه هم وكړه او خالد امام ته وویل: چې زه د قرانكريم حافظ هم یم امام او خالد لا مجلس نه وه ختم كړی چې د امام میرمنې د سهار چای تیارى كړی او د سهار چای سره یې هگی هم تیارې كړې وې خالد چې كله هگی ولیدلې نو خپله مور یې یاد شوله چې هر سهار به یې ده ته هگی پخولې سترگې یې ډكې شولې اواز یې ژړه غونى شو امام چې كله وغوښتل د خالد څخه پوښتنه وكړې خو پوه شو چې خالد ته ژړا راځي نو خالد یې یوه شیبه پرېښودى او خپلې میرمنې ته مخاطب شو او

هغې ته يې د خالد ټوله کيسه وکړه د امام ميرمنې هم د خالد دردونکې کيسې ته زيات وژړل.

خو امام تر هر څه زيات د خالد ساتنې ته وارخطا وو ځکه يوه شپه مخکې هم دلته امریکايانو چاپه وهلي وه خو له لږ څنډ وروسته يې فيصله وکړه چې خالد به له دې کلي څخه لږ ليرې د خپل خسر احمدشاه اکا کورته وړي.

خالد چې کله ناشته وکړه نو امام پر خپل موټر سايکل شاته کښيښاوه او د خپل خسر کور ته يې يوړو.

د امام خسر احمدشاه اکا چې اوس نو سپين بړسری وه پنځه زامن يې درلودل چې دوه مشران زامن يې ايران کې مزدوري کوله او دريم زوی يې د هيواد څخه بهر پاکستان کې سبقان ويل او څلورم زوی د خالد د پلار غونډې د طالبانو په تشکيل کې تللی وه چې په کندز کې محاصره شوی وه او د مرگ او ژوند درک يې نه وو او پنځم او تر ټولو کشر زوی يې مصطفی پر کور و او جماعت کې يې سبقان ويل او مکتب يې هم وايه مصطفی څوارلس کلن وه خو د هغه عجيبه صفاتو هغه په ټول کلي کې مشهوره کړی وه مصطفی په هر څه کې په خپلو همزولو لاس بری وه د کلي د ماشومانو مير و او په کلي کې يې د ماشومانو خان ته دلگۍ درلودله هغه ته خپل ماشومان ملگري زيات گران وه که به په کلي يا مکتب دده ملگري چاسره جنجال وکړی نو مصطفی به نيغ د خپل ملگري په دفاع کې ولاړ و په مکتب کې چې به هر څوک د مصطفی په دلگۍ کې داخل وو نو هغه به سرې سترگې گرځيدی او نورو ماشومانو به پورته ورته کتلې نشول مصطفی د شوخی سره ډير لايق او با استعداد ه لک هم وه

مصطفی یو بل عادت دا وه چې خپل او دملگري انتقام یې چاته نه پرېښودی که څه هم ماشوم وه خو پیغور او دمرو سترگو ژوند څخه یې زیاته کرکه درلودله یوه ورځ ورته د کلي امام پیغور ورکړی چې څنگه محمود تر تا په درجه مخکې دی مصطفی درې میاشتي مسلسل هره شپه تر دولسو بجو درسونه وویل او په امتحان کې یې ځان تر محمود مخکې کړي.

خالد غرمه مهال د مصطفی کور کې حیران ناست وه او دغرونو غوندي غمونه یې پر دماغ پراته وه د خالد د سترگو اوبښکې خلاصې شوې وې او له زیاتو مشکلاتو لامله په روحي تکلیف اخته سوی وه.

خالد نور پوه شوی وه چې مور او پلار یې د همیشه لپاره بایلل خو د مصطفی کور ورته څه د زړه سکون بڅښونکی ښکاره شو، ځکه د مصطفی مور ډیر زیاته مهربانه وه او خالد ته یې زیاته تسلي ورکړه او هغه ته یې وویل چې زه هم ستا مور یم خالد ته یې پاکې جامې ورکړې او هغه ته یې د ځان مینځلو لپاره اوبه تودې کړې خالد چې کله ځان ومینځی د تشناب څخه راووتی د مصطفی مور ورته وویل: چې دلته لمر ته کښینه چې تود شي خالد لا هم هغه لمر ته ناست وه چې مصطفی له مکتبه راغی چې کله یې پر خالد سترگې ولگیدلې نو ورته یې ومسل خالد هم د خندا په ډول خوله خلاصه کړه مصطفی اطاق ته ولاړی او د ښوونځي بسته یې کیښودله او مور څخه یې پوښتنه وکړه چې دا هلک څوک دی مور یې جواب ورکړی چې عرب مسافر دی او مور پلار ترې ورک شوي دي او ټوله کیسه یې مصطفی ته وکړه مصطفی هم راغی د خالد سره یې سترې مشي وکړه او د غرمې ډوډی دواړو یو ځای وخورله خو په دې ځای کې هم

خالد سم په امن کې نه وه ځکه امکان یې درلودی چې دلته هم امریکایان چاپه پرې ووهي خو خالد دلته هم د هرچاسره خبرې نه کولې او احمد شاه کاکا له ډاره خالد نه د شپې له کور څخه لیرې په بیتک (میلستون) کې بیستره واچوله او مصطفی ته یې وویل چې تا او خالد به ماښام هلته بیده شی.

خالد چې کله دا خبره واوریده بیا وارخطاشو ځکه خالد د شپې ډاریده ماښام چې کله ډوډی وخورل شول مصطفی او خالد دواړه د بیتک په طرف ولاړل او احمد شاه کاکا دواړه پوه کړه که چیرې چاپه راغلل نو دواړه به د میلستون څخه تښته کوي کله چې دواړه میلستون ته ورسیدل نو خالد مصطفی ته وویل چې زه دلته ډاریرم خو مصطفی ورته وویل چې ما ډاریره زه درسره يم مصطفی بیخي ډار نه پیژنده هغه به د شپې په هدیره کې د ملگرو سره د مرغانو ښکار کاوه خو خالد نن شپه زیات نه ډاریده ځکه مصطفی ورته ډاډ ورکاوه دواړه په خپلو بیسترو کې پریوتل او بیا ورته خالد د خپلو خواریو او تلکلیفونو داستان شروع کړی.

مصطفی هم ورته غوږ نیولی وه د شپې تر یوې بجې پورې خالد مصطفی ته خپله کیسه کوله ځکه چې د خالد پښتو ژبه لا سمه نه وه زده او په ډیر مشکل یې مصطفی پوه کړی او مصطفی ته یې دا هم وویل چې دی پر خپل مور او پلار زیات گران وؤ.

د مصطفی او خالد ځای هم هغه بیتک شو له څه مودې تیریدلو وروست مصطفی او خالد یو بل سره عادت ونیوی او یو بل ته زیات گران شول خالد که مور پلار د لاسه ورکړه خو مصطفی یې پیدا کړی چې د مصطفی مینې د خالد څخه د مور پلار غم سپک کړی وؤ.

خالد او مصطفی لکه ندیم اوندم مرغان بیخی د یوبل څخه نه جلا کیدل
که مصطفی غیرتی وؤ نو خالد هم تر مصطفی په غیرت کې کم نه وؤ.
خالد له مصطفی څخه په لږه موده کې ډیر ژر پښتو ژبه په مکمل ډول زده
کړل مصطفی او خالد دواړو د کلي پر ملاصاحب سبقان شروع کړه مصطفی
تر خالد زیات کتابونه ویلي وؤ خو خالد بیا د قرانکریم حافظ و
یوه شپه چې هوا هم طوفانی وه تیز باد لگیده او په اسمان کې تالنده او
بریننا هم وه مصطفی او خالد په خپل اطاق کې په خواږه خوب ویده وه
چې دطیارو غږ شو خالد دطیارو غږ له خوبه وینس کړی خوبیرته یی زړه
خوب یو وړی مگر دطیارو غږ شیبه په شیبه په لوړیده خالد بیا له خوبه
بیدار شو داخل د طیارو اواز ډیر زیات لوړ و خالد وارخطا شو ژر یې
پرمصطفی غږ وکړی مصطفی چې کله را پاڅیدی نو پوه شو چې د
امریکایانو چاپه ده په وارخطا غږ یې خالد ته وویل:

زه چې وایم دکافرانو چاپه ده

خالد: څه څه چاپه؟

مصطفی: هو

خالد: اوس به څه کوو؟

مصطفی: نه پوهیږم.

خالد: درڅه چې کور ته ولاړ شو زه بیریرم.

مصطفی: نه نه کور ته نه خو بابا ویل که د امریکایانو طیارې راغلي تاسې به کور ته نه راځئ بهر به منډه وهنې ونوکې به پتیرې مصطفی او خالد په همدې خبرو مشغول وه چې دطیارو غږ دومره لوړ شو چې د دوی دوو خبرې پکې ورکې شوې اخر مصطفی خالد له لاسه ونيوی او دواړو له اطاقه منډه کړه له لږ منډې وروسته مصطفی یوې دنگې ونې ته ودریدی خالد یې د لاس په اشاره پوه کړه چې ونې ته در وڅیژه خو خالد ورته وویل چې زه ونې ته نشمه ختلاي مصطفی په تیزی سره د ونې بیخ ته په گوندو شو او وروسته یې خالد ته وویل چې زما اوږو ته پورته شه د خالد چې د وارخطايي څخه لاسونه ریریدل په ډیرې تیزی سره د مصطفی اوږو ته وختی مصطفی ورو ورو ولاړیدی چې وروسته خالد د ونې سناخ ونيوی او ونې ته وختی سمدستي مصطفی هم ورپسې ونې ته وختی دواړه په ونه کې ولاړ وه ډیر زیات وارخطا وه خود خالد په مصطفی لږ زړه ډاډه و مصطفی چې مخکې له داسې حالت سره نه و مخ شوی زیات حیران ولاړ وه لږ شیه وروسته په اسمان کې دطیارو څخه د گروپ په شان شیان وغورځول شول چې شاوخوا یې د ورځې غوندې رڼا جوړه کړه خالد چې کله رڼا ولیدله نو مصطفی ته یې وویل اوس ترې نشو پتیدلای مصطفی دخالد په خوله لاس ونيوی او ورته یې وویل: چوپ شه غږ مه لره نه مو ویني خالد اومصطفی له پاسه ننداره کول چې دوه هلیکوپتر طیارې راغلي او د مصطفی د کورڅنگ کې په پټې کې کښیناستلې چې دکښیناستلو سره سم خړ رنګه دریشي په تن عسکر ترې په منډه راکوز شول اوټولو دمصطفی دکور په طرف منډې وهلې د کور دروازې ته نژدې ټول عسکر پرمخې پریوتل یو عسکر یو تور غوندې شی د دروازې په طرف ور وغورځاوه چې له غورځولو سره سم درز شو او تور دودونه پورته شول خالد له ډاره په ونه

کي خان د مصطفی غیر ته غوڅار کړی مصطفی په یوه لاس د ونې بناخ
 نیولی وه په بل لاس یې دخالد سر د خپل څیگر سره نژدې ونیوی او په
 سترگو یې د خپل کور و طرف ته کتل عسکر چې کله کور ته ننوتل
 سدستي ډزې شروع شوې خالد له ډاره په خپلو غوږونو لاسونه ونیول له
 ډزو څخه څو ثانيې وروسته د ژړا اوازونه او چغې شروع سولې مصطفی
 او خالد په حیران ډول په ونه کې ولاړ وه نه پوهیدل چې د دوی په کور کې
 څه روان دي له دوه ساعته وروسته لومړی یوکس چې ساده تورې جامې
 یې په تن وې او مخ یې په څادر پټ کړی وه له کوره راووتی او مخ د
 مصطفی او خالد د خوب د اطاق په طرف یې منډه کړه د شاه له طرفه یې
 امریکایانو هم منډې وهلې ژر اطاق ته داخل شول خوشیبه پس له اطاقه
 راووتل درې امریکایي عسکر او یو مخ پټی سړی راغلل او د همدې ونې
 لاندې ودریدل چې مصطفی او خالد پکې پټ وه مخ پټی سړی له لبر څنډ
 وروسته خبرې شروع کړې او یوبل کس ته یې وویل ترجمان صاحب ته
 دوی ته ووايه چې مادقیق څارل د ماښام تر اذانه دواړه دلې وه نه پوهیرم
 چې په دې نیمه شپه کې چیرته پټ شول که صحي تلابسي وکړو باور لرم
 چې پیدا به یې کړو مصطفی چې کله اواز واوریدی نو پوه شو چې دا کس
 د دوی دکلي هغه د سدو پلار چې خلگو ورته مامور خلقي وایه هغه دی له
 لږ څنډه وروسته هلیکوپتر طیارې بیرته راغلې او پر هم هغه ځای کښیناستلې
 عسکرو ټولو منډه کړه او بیرته طیارې ته پورته شول او وروسته طیارې بیرته
 روانه پورته شولې او ولاړلې مصطفی او خالد هم له ونې راکوز شول او مخ
 یې کور یې ورمنډه کړه چې کله کورته داخل شول لومړی یې خپل پلار په
 لږنږکې لږنډه ولیدی ورمنډه یې کړه او پر پلار یې نارې کړې بابا بابا پورته
 نه خو بابا یې غبر نه کاوه د مصطفی په نارو سره د اطاقه څخه د مصطفی

مور چې زیاته وارخطا وه هم رامنډه کړه او چغې یې شروع کړې د دوی
 لاهمدا چغې وهلې چې کلیوال هم راغلل د کلی امام چې کله مصطفی
 او خالد ولیدل نو دواړه یې تر لاس ونيول او په زوره یې کش کړه مصطفی په
 ژړا کې زور کړه او لاس یې د ملا امام له لاسه خوشې کړی او بیرته دخپل
 پلار په مړه جسد یې غیر ناو کړه امام دوهم وار مصطفی له لاسه ونيوی او
 کش یې کړی او د کوره یې وایستل او خپل کور ته یې بوتلل او هلته یې
 کښینول او بیا یې مصطفی ته وویل چې چا په تاسو پسې راغلې وه اوناسې
 دوه یې بندیان کولاست خودا چې تاسې ترې پټ سواست خدای
 وژغورلاست که تاسې اوس کور کې خلگ وويني نو کیدای شي
 بیا جاسوسي ورته وکړي او بیرته امریکایان راشي نو تاسې زموږ کور کې تر
 هغه و اوسیرئ چې زه خوندي ځای درته پیدا کوم خالد او مصطفی د
 ورځې تر لسو بجو د ملا امام په کور کې وه چې پر لس بجي یو کس راغی
 او دواړه یې د موټر سیکل تر شاه سپاره کړه او د دوه ساعته مزل وروسته یې
 یو بازار کې ښکته کړل چې هلته یو موټر چلونکې نارې وهلې چې هلې
 گردی ځنگل دوه نفره کم دي چې حرکت کوو.

وروسته موټر سیکل چلونکي و موټر چلونکي ته وویل چې دادوه ماشومان
 به د گردې جنگل بازار ته ورسوې او په بازار کې به یې د مرکزي جامع
 جومات امام ته تسلیم کړې او د مصطفی به لاس یې یو خط هم ورکړی او
 ورته یې وویل چې کله مو هلته ملا امام پیدا کړی دا خط به په لاس ورکړې
 او موټر چلونکي ته یې کرایه ورکړه اونور موټر سیکل ته وختی اوترې روان
 شو مصطفی او خالد دواړه موټر کې حیران ناست وه دواړه زیات خپه وه
 خو خالد چې مخکې له سختیوسره عادت شوی وه زیات خپه نه وه د موټر
 له حرکت وروسته خالد مصطفی ته وویل چې مور به مې ویل چې

پرتکلیفونو باندې صبر زیات ثواب لري هر څوک چې پرتکلیف صبر وکړي الله ج به جنتونه ورکړي خالد همداسې په خبرو لگیاوه چې مصطفی ته تسلي ورکړي خو مصطفی چوپ وه او هیڅ یې نه ویل کله کله به یې د خالد خبرو ته د هوپه ډول سر وښوراوه له یو ساعت مزل وروسته دواړه چوپ شول له اوږدې خاموشۍ وروسته مصطفی خالد ته وویل زما پلار هم مړ شو په دې خبره سره د مصطفی له سترگو اوښکې روانې شولې او په اوښلنو سترگو یې خالد ته وویل نور به زه پلار نه لرم بابا مړ شو خالد یې خبره ور ونيول او ورته یې وویل مړ مه وایه شهید ووايه الله ج به هغه جنت ته بوځي او بیابه مور هم ورشو خالد بیا ورته وویل ته خوشکر مور لرې خو زمانه مور اونه پلار شته چې په دې خبره سره د خالد هم له سترگو اوښکې راغلې خو مصطفی پوزه کش کړه اوښکې یې پاکې کړې او بیا یې وویل خالده دعا کوه چې زما اوستا بریرې مراهي او خوانان شو بیابه یې له امریکایانو سم انتقام اخلو خالد وویل اه کاش چې ځوان وای بیا زه د دې امریکایانو په چل بڼه پوهیدم دوی په همدا مجلس اخته وه چې مازدیگر مهال یو واره بازار ته موټر ورسیدی او یو مسجد ته موټر چلونکي موټر ودراره خالد او مصطفی ته یې وویل چې د همدې مسجد امام پیدا کړې دواړه له موټره کوز شول او جماعت ته ودراخل شول کله چې یې ملا امام ولیدی مصطفی ورته هغه د خپل مسجد د امام خط په لاس ورکړی امام چې کله خط ووايه نو دواړه یې د مسجد حجرې ته راوستل او ورته یې وویل چې نور به تاسې دواړه همدلته سبقان وایاست.

مصطفی او خالد دواړه همدلته پاته شول د مصطفی د پلار د مرگ یوه میاشت وروسته د مصطفی دواړه وروڼه هم له ایران څخه راغلل دابل کال کورچني اختر ته یې طالب ورور هم له پاکستانه څخه په رخصتۍ راغی کله

چې د پلار له مرگه خبر شو نو زيات خپه شو او وروسته يې په وارخطايي د وړوكي ورور مصطفى پوښتنه وكړه مور يې جواب ورکړی چې هغه هم دهغې ورځې څخه د عرب ماشوم سره تللی بیانہ دی راغلی د کلي ملاصاحب استولی دی نور يې مور هم معلومات نه لرو خو ملاصاحب وايي چې جوړ روغ دی ما دې مشر ورور ته وويل چې اختر ته يې راوله خو هغه وايي نه چې هلته خوندي دی بايد هم هلته اوسي که راشي هسې نه چې امريکايان چاپه پر ووهي د عرب سره دی هم اوس د امريکايانو په تور لیست کې دی د مصطفى طالب ورور د اختر تيرولو وروسته د کلي د ملاصاحب څخه د مصطفى او خالد ادرس واخيستی او دی هم پسې راغلی اود مصطفى او خالد سره يې يوځای درسونه شروع کړل مصطفى او خالد پوره دوه کاله هم هلته پاته شول اوسبقان يې ويل يوه شپه د دوی حجرې ته يومليمه طالب راغلی وؤ او د لږ مجلس وروسته يې مصطفى ته وويل چې هلمند ته د جهاد لپاره ځم او هلته د امريکايانو سره جهاد کوم مصطفى چې کله دا خبره واوريدل نو يې هغه طالب ته وويل چې ما هم درسره بوځه هغه طالب ورته وويل چې زه به مو خپل مشر ته بوځم مصطفى ترې پوښتنه وكړه چې ستاسې مشر چيرته دی مليمه طالب جواب ورکړی چې هغه هم دلته نژدې په بل مسجد کې مليمه دی مصطفى ورته وويل: چې سهار به حتمي ما خپل مشر ته بيایي مليمه طالب هم ورته وويل چې سه ده سهار دواړه مليمه طالب او مصطفى د طالبانو مشر ته ورغلل طالب مشر ورته د جهاد اجازه ورکړه خودا يې ورته وويل چې بايد په خپله سبه کې جهاد شروع کړې او هلته خپل ځان ته ملگری هم پيدا کړی اومصطفى يې د خپل سيمې مسئول وټاکه د دې تر څنگ يې ورته وويل چې د طالبانو د زاړه تحریک يوڅه اسلحه ما هلمند کې پټه کړی ده چې د دې

لحظه یوه توپنجه او کلاشنکوف تاته درکوم خونوره اسلحه اومهات به
 خپله پیدا کوي مصطفی هم ورسره خوښه کړل او د طالب مشره څخه یې
 رخصت راواخيستی او په منډه خپلې حجرې ته راغی او پر خالد یې زیږی
 وکړی او خالد چې کله د دې کیسې څخه خبر شو له سترگو څخه د زیاتې
 خوشحالی او ښکې راغلې بیادواړه سرغیر په غیر شول خالد مصطفی ته
 وویل چې کلاشنکوف به ماته راکوي مصطفی د توکو په ډول ورته وویل
 چې نه یاره ستا شکل کلاشنکوف ته نه دی شوی خالد ورحمله کړه اود
 مصطفی لاس یې تاو کړی او ورته یې وویل چې نه کلاشنکوف زما دی
 مصطفی ورته وخنډل او ورته یې وویل چې لاس مې کړه ایله درکوم یې
 کله چې یې خالد لاس ایله کړی مصطفی ورته وویل چې هلکه اوس مې
 لږ احترام کوه امیر او قومندان دی یم بیا دواړو سره وخنډل دواړه ډیر زیات
 خوشحاله وه خو مصطفی خپل مشرطالب ورور نه و خبر کړی خو ورځې
 وروسته دواړه هلمند ته راغلل دواړو ورځ له کلي لیرې په دښته کې له
 کوچیانوسره تیره کړه اود شپې کلي ته د مسجد د امام کور ته راغلل.

اودهغه دروازه یې وټکول امام چې کله بهر راغی مصطفی او خالد یې نه
 پېژندل ځکه پوره دوه کاله یې نه وه لیدلی مصطفی پر ملاصاحب
 غږ وکړی او ورته یې وویل ملاصاحب څیر څیر مه راته گوره خپل خلگ
 یو ملاصاحب چې کله د مصطفی اواز واوریدی نو پر مصطفی یې غیر
 راتاو کړه او ورته یې وویل:

امام: اوهو تاسې دې الله راولي ماشاءالله داخوخوانان سوی یاست

مصطفی: هو ملاصاحب خوته هم سپین ږیری شوی یې

امام: چوپ شه هلکه زه خولا خون یم هسې زره راته مه اچوه.

مصطفی: ههههه ملاصاحب سپین بریری شوی یې هسې خان ته تسلی ورکوي.

امام: بڼه تاسې دا راته وواياست کله راغلي ياست.

خالد: همدا اوس راغلو اول ستاسې کور ته راغلو.

مصطفی: هههههه ملاصاحب تاله کلي بيولو و تاويل بيا به رانشې څنگ بيرته راغلو.

امام: بڼه تاسې ودريرئ زه يو ځل د مصطفی پر کورنۍ زيری کوم دمصطفی مور به سم زيری راکړي ځکه په دې ليوني پسې زیاته خپه ده

خالد: ههههه ملاصاحب دا بد شکله یې هم ياداوه.

مصطفی: نه ملاصاحب زمور کور مه خبروه مور په پته راغلي يو

امام: په پته ؟

مصطفی: هو

امام: ولي ؟

مصطفی: ههههه ملاصاحب کور ته موبيايي که ټول مجلس همدلته راسره ختموي.

امام: افففف ماچی تاسې ولیدلاست له خوشحالی هر څه راڅخه هیر شول
ته صبر زه کورکې تاسې ته کوته سمه کړم هههه تاسې خور القاعده اوترهگر
یاست د خلگو څخه په پټه گرځئ.

امام: کور ته ولاړی او لبره شیبه وروسته بیرته راغلی او دواړه یې کورته
بوتلل.

مصطفی او خالد د امام سره خپل ټول راز شریک کړی او ورته یې وویل
چې نور به دوی د همدې کلي څخه جهاد شروع کوي د کلي امام هم
ورسره خوښه کړه او ورته یې وویل چې اول ملگری موزه یم او یوه توپنچه
زه هم لرم دا هم تاسې ته درکوم له دې خبرو وروسته مصطفی د خپلو
ماشومتوب د ملگرو په اړه ترې پوښتنه وکړه امام ورته دټول کلي ځوانانو
باره کې معلومات ورکړه او ورته یې داهم وویل چې ځینې د ماشومتوب
ملگری یې عقیدوي خراب شوي دي د حکومت عسکرجور شوي دي
باید له هغوی سره ونه وینې مصطفی او خالد او د کلي امام په دريو سره
لومړنی جهادي پلان داسې جوړ کړی چې باید د شپې له خوا کلي کې
شب نامې وویشي او کلیوال خبر کړي.

خو شپې وروسته مصطفی او خالد دامام پر موټرسيکل په ټوله ولسوالۍ کې
دشپې له خوا خطونه وویشل او خلگو ته یې خبرداری ورکړی وه چې نور
د حکومت له کارونو لاس واخلي او د اشغالگرو سره کار ونه کړئ کنه د
اسلامي امارت له خوا به ووژل شی او ځوانانو ته یې د امریکایانو په مقابل
کې د جهاد شروع کولو بلنه ورکړې وه سهار چې د کلي خلگ مسجد ته
راغلل او خط یې ولیدلی ټول حیران شول په ټوله ولسوالۍ کې غوغا او
شور و چې طالبان بیا پیدا شوي دي د ټولو خلگو د بحث موضوع همدا وه

په كليو او جماعتونو كې بس همدا خبره شروع وه حكومتي كسان او جاسوسان زيات وارخطا وه زيات خلگ خوشحاله وه خو له ډاره يې خپله خوشحالي ښكاره كولاى نشول ماښام په تاريخه كې مصطفى او خالد د امام كور ته راغلل او د امام څخه يې پوښتنه وكړه چې د شب نامو په اړه د خلگو غبرگون څه وه؟ امام جواب ورکړی چې ټول خلگ خوشحاله وه له ډاره چوپ وه مگر يو مامور خلقي له خولې لاس اخيستی وؤ اميرالمومنين ملا محمد عمر مجاهد او طالبانوته يې ښكښل كول او ويل يې چې يو ځل د خليفانو داسې ښه حكومت راغی هم داځينو د جهاد په نوم خراب كړی اوس بيا دا حكومت خرابوي مصطفى چې كله د مامور خلقي نوم واوريدی يو ډول تكان يې وخورى او د مخ رنگ يې واوښتى امام ته يې وويل:

مصطفى: څه څه مامور خلقي لاهمدلته كلي كې ژوند كوي؟

امام: هو.

مصطفى: اوس څه كار كوي؟

امام: د كلي په مكتب كې سر معلم دی ښه پيسې اودنيا يې هم اوس پيدا كړې ده خلگ پسي درواغ هم وايي چې د امريكايانو جاسوس دی هغه مشر چرسې اوغل زوی يې كابل ته استولی دی خلگ وايي امريكايان ملي اردو جوړوي په هغه كې يې داخل كړی.

مصطفى: ملا صاحب خلگ درواغ نه وايي مامور خلقي جاسوس دی.

امام: ههههه ته هم عجب ساده سړی يې د هرچا په خبرو پسي گرځي دا درواغ دي هغه اوس معلم دی.

مصطفی: نه ملاصاحب په کومه شپه چې زموږ پر کور چاپه وه اوزما پلار يې شهيد کړی په هم هغه شپه دی ورسره وه ما په خپلو غوږونو دده اواز واوریدی ځکه موږ پاس په ونه کې پټ وؤ اولاندې دی له ترجمان سره په خبرو و که زمانه منې د خالد څخه پوښتنه وکړه.

امام: استغفرالله دا څومره غټ منافق دی ماخو پرې د ډیر ښه سپري گمان کوه رشتيا هم په هم هغه سهار دی جماعت ته نه وؤ راغلی اوستا دپلار جنازې ته هم نه راغی کله چې يې ما د زوی څخه پوښتنه وکړه ويل تيره ورځ لښکرگاه ته تللی وه نن نه دی راغلی اوس مې يقين راغی چې داسې جاسوس دی.

مصطفی خالد ته وکتل او ورته يې وويل لومړی ښکار خو پیداشو غزا به له همدې مامور خلقي څخه شروع کوو خوملاصاحب باید دوه ورځې دی وڅاري اويا موږ ته معلومات راکړی امام دوه ورځې مامور خلقي تر څار لاندې ونيوی او کله چې دريمه شپه خالد اومصطفی د امام کورته راغلل نو نول حال يې ورته بيان کړی اخري پلان يې داشو چې باید د مازديگر له خوا مامور خلقي د فوټبال په ميدان کې ووژني چې هم خلگ عبرت ترې واخلي اوهم هغه لار ايله اوپه اسانۍ سره له ميدانه تللی شول د امام ورسره نول پلان خوښ شو فقط يې ورته وويل چې باید د دې ځای لپاره بل موټرسیکل پیداکړئ ځکه د امام موټرسیکل ټول کلی پیژني مصطفی حيران شو چې اوس به بل موټرسیکل له کومه کوي په همدې فکر کې و چې خالد ورته وويل موټرسیکل باید ستا له هغه مولوي اخښي څخه واخلو چې اول ځل يې زه ستاسې کور ته راوستلم ځکه هغه د دې کلي نلې اوموټر سيکل يې هم څوک نه پیژني مصطفی چې کله دخالد خبره

واوریدل نو موسکی شو اوبیا یې امام ته وویل چې ملاصاحب دومره هونبیار معاون لرم سهار خالد اومصطفی دواړه د مصطفی د مولوي اخښي کورته ولاړل تر ماپښین پورې هلته وه ماپښین یې اخښي ته وویل چې نور دوی کور ته ځي خواخښي ورسره ټینگار شروع کړی چې باید شپه راسره وکړئ مصطفی ورته وویل چې ته دومره ټینگار کوې چې باید شپه درسره وکړو نو شپه درسره کوو مگر ستا موټرسيکل راکړه موږ یوځای کار لرو هلته څو اومانام بیرته راځو اخښي هم ورسره ومنله او موټرسيکل یې ورکړی مصطفی اوخالد راروان شول کلي ته نارسیده یې خپله خښه کړې توپنچه له خاورو را وایستله او د کلي په طرف راروان شول پر لارې مصطفی خالد ته وویل چې مامور خلقي ولې اوکه موټرسيکل چلوې خالد ورته وویل چې زما موټرسيکل نه زده زه مامور خلقي ولم مصطفی توپنچه د خالد په لاس ور کړه او د کلي د فوټبال د میدان په طرف راروان شول.

مازديگر ټول خلگ د فوټبال په میدان کې راتول وه ځينو لوبه کول اوزيات نور بيا د سيل لپاره راغلي وه چې په سيلاتیانو کې مامور خلقي هم ناست وؤ د فوټبال لوبه ښه گرمه روانه وه چې مصطفی اوخالد ناڅاپه پر موټرسيکل د سړک له طرفه راغلل مصطفی موټرسيکل ودروی اوخالد ترې راکوز شو او لږ مخکې ورغی او پر مامور خلقي یې میگاروف توپنچه ونیول اوپوره څلور ډزې یې پر سر وویشتی له ډزو سره مصطفی د موټرسيکل ریز کش کړی اود موټر سيکل اواز زیات لوړ شو خلگو یوې خوا اوبلې خواته منډه کړه خو خالد پرې چیغه کړه او ورته یې وویل یو هم د تینبتي هڅه ونه کړئ هر سړی په خپلو ځایونو ودریږئ چې زه درته یو څو خبرې کوم اوزما خبرې د زړه په غوږونو واورئ چې مانبام کورته

ولاراست بيا پرې فکر وکړئ او وروسته الله ج حاضر وگنئ او بيا د ايمان په محکمه کې پرې فيصله وکړئ چې زه ښه وایم که بد.

خالد خېلې خبرې په قهرجنه لهجه داسې شروع کړې ای خوانانو تاسې په رشتيا د احمدشاه ابدالي بچيان ياست ؟

ايا تاسې په رشتيا د غازي محمداکبرخان زامن ياست؟

ايا تاسې رشتيا د هغه کسانو زامن ياست چې چنگيز گورگين روس اوانگريز ته يې په خوځله ماتې ورکړه؟

زه خو فکر کوم چې تاسې هغه نه ياست اويا موځان نه دی پيژندلی تاسې خپل تاريخ مطالعه کړې چې ستاسو پلارونو له اشغال اوغلامي سره څومره تضاد درلودی ای که تاريخ نشی مطالعه کولی لږ خودې پورې هديرې ته وگورئ چې ولې پر ځينو قبرونو رنگه بيرغونه رپيري؟

تاسې خو موله مشرانو پوښتنه وکړئ چې ولې اکثره يتيمان ياست ؟

اياخبر ياست چې ستاسو ډاکثرو پلارونه د ازادی لپاره شهيدان شوي خونن يياسور کفر پر وطن راغلی تاسې بې غمه ناست ياست خپل فوتبال کوئ د پروني روس اونسي امريکا هيڅ فرق نشته دواړه کافران دي دواړو پر مسلمانانو يرغل کړی پرون روس دتپانگ په زور راغلی وؤ نن امريکايان د بې دوه پنځوس په زور راغلی ده هيڅوک په تاسې کې نشي کولای چې د روس او امريکايي داشغال ترمنځ فرق وکړي نو چې وطن اشغال دی جهاد داسې فرض عين دی لکه لمونځ.

الله جل جلاله په قرانکريم کې سورة بقره دوه سوه شپاړسم ايت کې فرمايي:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
ترجمه: تاسې ته د جنگ امر شوی دی او هغه تاسې ته ناکاره دی کیدای شي چې یوشی تاسې ته ناکاره وي او هم هغه ستاسې لپاره ډیر غوره وي او کیدای شي چې تاسې یوشی خوبنوی مگر هغه ستاسې لپاره بد وي الله جل جلاله پوهیږي تاسې نه پوهیږئ.

نو ای ناخبره ځوانانو جهاد درباندي فرض عين دی پاڅیږئ خپل غاړې د الله جل جلاله په وړاندي خلاصې کړئ له مرگه مه ډاریږئ تاسې مومنان یاست که په دې لاره کې ووژل شئ شهیدان یاست چې د الله ج په وړاندي تر ټولو غوره مرگ همدا دی ایا تاسې به ورڅ ترقیامته ژوندی یاست؟ نه زه درته قسم په الله جل جلاله کوم چې یوه ورڅ به ټول مړه کړئ نو چې په دی باوري یاست چې یوه ورڅ مرو نوبیا غوره نه ده چې په هغه مرگ مړه شو چې پیغمبرانو یې تمنا او امید کړی پیغمبرانو په هم هغه مرگ پسي ارمان کړی وي؟

الله جل جلاله په قرانکريم سورة بقره یوسل اوڅلور پنځوسم ايت کې فرمايي:

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ

ترجمه: اوهغوخلگو ته چې د الله په لار کې ووژل شي مړه مه وایاست داسې خلگ خو په حقیقت کښې ژوندي دي خوتاسې شعور نه لرئ چې د هغوی په ژوند خبر شی.

نو ایاتاسې له هغه مرگه تښته کوی چې الله ج ورته ژوند ویلی دی؟

ایاتاسې به ورځ د قیامت د الله ج دې پوښتنې ته جواب ورکړې چې درته وویي چې په تامې جهاد فرض کړی وؤ تا ولې نه کاوه سره له دې چې ځوان روغ اوسالم هم وې؟

ای ځوانانو تاسې دافکر مه کوی چې مور اسلحه نه لرو ضعیف اولر یو زموږ ستاسو هغه نازولو خلگو د بدر په غزا کې پنځه اسان درلودل په داسې حال کې چې کفارو ترسل زیات اسان درلودل او دصحابه شمیرله کفارو درې چنده کم و مگر الله یې بری اوفتحه په نصیب کړه پرون مو پلارونو د روسانو له ټانگونو سره د اور په بوتلو جنگونه کول اوهغوی ته یې شکست ورکړی که نن هم مور د الله په لاره کې جهاد شروع کړو الله به زموږ مرسته کوي او الله به همداکفار زموږ په ضعیفو لاسونو ماتوي نو د غفلت له خوبه رابیدار شی کفارو مو وطن اشغال کړی او زموږ مسلمانې خورگانې یې په گوانتنامو کې بندیانې کړې په پای کې باید ووايم چې دامامور خلقي موڅکه وواژه چې د صلیبانو جاسوس و اوهغوی ته یې جاسوسي کوله اوکفار یې په دوستي نیولي وه او دهغوی په صف کې د هغوی ملگری وؤ چې الله ج د داسې کسانو مرگ رواکړی او هغوی د همدې کفارو له ډلې بللي دي.

الله په قرانکریم سورة المایده یوپنځوسم ایام کې فرمایي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ترجمه: ای مؤمنان یهودیان او عیسویان خپل ملگري مه نیسی دوی په خپلو
منځو کښې سره ملگري دي او که ستاسې څخه څوک هغوی خپل ملگري
نیسی نو بیا هغه هم په هم هغو کښې شمیرل کیږي په دې کښې شک نشته
چې الله ظالمان له خپلې لارښونې څخه بې برخې کړي دي.

الله مور له کفارو د ملگرتیا او غلامی څخه منعه کړي یوؤ لکه څنگه چې
زموږ پلارونو خلقیان او پرچمیان په همدې خاطر وژل چې د کفارو غلامی
یې کوله نوموږ هم هغه کسان وژنو چې د امریکایانو غلامی کوي اودهغوی
په لاس جوړ شوي حکومت کې کار کوي تاسې خپل ټول دوستان
او ملگري د حکومت له کاره راوگرځوئ کنه د هر یو به همدا انجام وي.

له دې خبرو وروسته خالد مصطفی ته په لاس اشاره وکړه هغه هم بیرته د
موټرسیکل مخ راوگرځوی او خالد موټرسیکل ته وختی او روان شول
د ماښام لمانځه ته د مصطفی د اخښي کور ته ورسیدل هلته یې دشپې د
مصطفی اخښی هم له جریان خبر کړی او ورته یې وویل چې دوی دواړه
وطن ته د جهاد لپاره راغلي دي هغه هم ورسره د مرستې او همکارۍ پوره
وعده وکړه مامور خلقي د کلي خلگو کور ته راوړی او دابله شپه په بې بې
سي راډیو کې په خبرونو کې وویل شول چې طالبانو په هلمند کې یو کس
په دې خاطر وواژه چې د مکتب ښوونکی وؤ د مامور خلقي له وژلو
وروسته په سیمه کې د حکومت کسان زیات په ډار کې گرځیدل او د
حکومت عسکرو هم د خلگو زورول زیات کړل اوهره ورځ یې هغه کسان
د طالب په نامه نیول چې بریره به یې درلودل مصطفی او خالد پرته له کومه

داره خپل فعالیت په تیزی سره روان کړی و او یوه میاشت وروسته مصطفی او خالد اته کسان ملگری پیدا کړه هر ملگری یو کلاشنکوف د کوره څخه راوړی یوه شپه اته سره ملگرو د کلي پر پوسته حمله وکړه او په پوسته کې ناست دولس پولیس چې ټول معتادین وه ووژل او اسلحې یې له ځان سره یووړې په دې پوسته کې مصطفی او خالد ته دوه پیکا دوه راکټه او اته میله کلاشنکوف څلور مخاږې درې موټر سیکله یو سراچه موټر او زیاتې مرمی په لاس ورغلې.

لس ورځې پس ورته راپور راغی چې د ولسوال معاون کور ته راغلی اوسهار وختي په خپل موټر کې ولسوالی ته ځي مصطفی او خالد هم ورته کمین ونيوی او هغه یې وواژه د هغه سراچه موټر او یوه میکاروف ټوپنجه یې هم غنیمت کړه د مصطفی او ملگرو شمیر یې ورځ تر بلې زیاتیدي او خلگو ورسره د پیسو مرستې هم زیاتې کولې یوه شپه مصطفی او ملگرو یې د کلي تر ټولو لوی مسجد ته د ماخستن دلمانځه پر مهال ورغلل او په جماعت کې ناستو کسانو ته یې وویل چې ټول پر خپلو ځایونو کښینئ موږ مجاهدین یو فقط درته یو څو خبرې کوو په دې وخت کې مصطفی خالد ته اشاره وکړه خالد هم منبر ته راغی او په خپل زړه وروونکي غږ یې څو اینونه تلاوت کړه او بیا یې خبرې داسې شروع کړې:

قال الله تعالى في القران الكريم

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَمًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِجْبِلِ وَالْقُرْآنُ إِنَّ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمِ اللَّهِ الَّتِي بَاتِعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

الله ج په قرانکريم کې سورة توبه يو سل يولسم ايت شريف کې فرمايي:

حقيقت دادی چې الله تعالی له مؤمنانو څخه د هغوی نفسونه او د هغوی مالونه د جنت په بدله کښې اخیستي دي هغوی د الله په لار کښې جنگیږي نو دوی کافران وژني او وژل کيږي له هغوي سره په تورات انجيل او قران کښې د جنت وعده د الله پر ذمه يو کلکه او پخه وعده ده څوک دی چې د الله څخه زیات د خپلې ژمنې پوره کونکی وي نو خوښ اوسئ په خپلې دغې سودا سره چې له الله سره موکړې ده همدا تر ټولو ستر برياليتوب دی.

مسلمان ولسه! تاسې به خبر یاست چې دلته کفار راغلي دي او جهاد فرض عين دی نو موږ هم فقط د الله تعالی لپاره راوتلي یوؤ او د پورتنی ایت مطابق له الله سره مو دخپل سر سودا کړې له الله تعالی څخه د خپل سر په بدل جنت رانیسو قسم په رب کوم چې داسې ورڅې هر وخت پر موږ راځي چې موږ دوه ورڅې وږي. گرځو لوږه ستړیا او بې خوابی زموږ سره هره ورځ ملگري وي خو ای پر کور ناستو او د جهاد څخه غافلو خلگو کوم خوند چې په دې ستړیا لوږو او شب گيرو کې دی والله بالله که د دنیا په یوه خوشحالی کې هم وي دومره د زړه سکون او آرامتیا چې زموږ سره ده په الله قسم که یې تاسې په دنیا کې په یوه کار کې هم پیدا کړئ د جهاد ذکر الله ج په قران کریم کې په څلورسوه څلور اتیا ایتونو کې کړی دی الله تعالی جهاد تر ټولو غوره او بهتره عمل گنلی دی، الله په شلو سورتونو کې د جهاد یادونه کړې ده، مجاهدین د الله غوره بنده گان دي، الله تعالی په قرانکريم سورة صف لسم او يولسم ايت کې فرمايي: **أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُمُ عَلَىٰ تِجْرَةٍ نُنَجِّيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ

ترجمه: ای مؤمنانو ایا تاسې ته زه هغه تجارت وښیم چې له دردناک عذاب
څخه مو ژغوري؟

هغه عمل پر الله اود هغه پر پغمبر باندې ایمان راوړی اود الله په لاره کې په
خپلو مالونو او خپلو ځانونو سره جهاد وکړئ همدغه ستاسې لپاره بهتره
ده که تاسې پوهیږئ.

همدارنگه په ډیرو حدیثونو کې د جهاد فضیلت بیان شوی دی چې
دهغوئ ټولو یادول دلته زما له وس څخه لوړ دي.

په یو حدیث شریف کې چې مقدم بن معدی کرب رانقل کړی دی رسول
الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: د الله تعالی په نزد د مجاهدینو لپاره لس
خصلتونه دي اول دا چې دلومړي څاڅکي وینې په تویدلو سره ورته ټول
ګناهونه بخښل کیږي د مرګ څخه مخکې خپل مقام په جنت کې ویني د
قبر له عذابه ژغورل کیږي د قیامت له ویرې څخه په امان وي د قیامت په
ورځ یې پر سر یې یو تاج ایښودل کیږي چې یو یاقوت یې له دنیا اوما فیها
څخه بهتره دی دوه اویا حورې ورکول کیږي د دوه اویا کسانو شفاعت
کولای شي، نو ای مؤمنانو! نور د غفلت له خوبه بیدار شئ او جهاد شروع
کړئ د کفارو په تبلیغاتو ځانونه مه خطاکوئ د دې پر ځای چې د کفارو
راډیو ته غوږ ونیسئ او د هغوئ په تبلیغاتو اکتفاء وکړئ نو قران کریم او
احادیث مطالعه کړئ له حقیقي عالمانو څخه پوښتنه وکړئ لومړی خو
خپله ټوپک واخلي جهاد شروع کړئ که موهغه له وسه پوره نه وي د
مجاهدینو حمایت وکړئ هغوئ ته پیسې ډوډی او کورکې ځای ورکړئ که

هغه هم نشي کولای نو په زړه کې له کفارو څخه نفرت کوئی خبردار په مجاهدینو پسې بد رد ونه وایاست چې حشر به مو له همدې امریکایانو سره شي هر څوک چې له امریکایانو سره یوځای په مجاهدینو پسې بد وایي او یا د مجاهدینو په مقابل کې سنگر نیسي نو د هغوی د ایمان د تللو ویره ده.

گرانو کلیوالو! نور مو وخت نه نیسم په الله تعالی موسپارم که په تاسې کې څوک زموږ له ملگرو څخه غوښتنه لري نو مهرباني وکړئ ولاړ دې شي له دې خبرې وروسته یو کلیوال په لومړي صف کې ولاړ شو او ورته یې وویل چې ستاسې مشر کوم یو دی مصطفی چې د جماعت په دروازه کې ولاړ وؤ کلیوال ته وویل چې مشر یې زه یم کلیوال مخ شاته د مصطفی خواته را واړوی اویا یې په خدا کې ورته وویل چې تاخومخ په خادر تینگ ترلی نو زه به څنگه تاوپیژنم مصطفی هم ورته وخنډل او ورته یې وویل چې خیر ته که مې ونه پیژني زه خو دې پیژنم او خدمت دې رانه ووايه کلیوال ورته وویل چې ډیره موده کیري چې دایوه پښه مې د زنگون څخه پاس درد کوي که ته راته یو دم پرې وکړې الله تعالی ته امید لرم چې پښه به شي ځکه تاسې د الله تعالی غوره بنده گان یاست مصطفی هم مخکې ورغلی او دکلیوال پر پښه یې دم وکړی اویا یې په موسکا کې ورته وویل بابا که د مجاهدینو سره کومک وکړئ الله تعالی به شفاء درکړي کلیوال هم سر ورته د هوپه ډول وښوراوه نور مصطفی او ملگري یې له جماعته بهر راووتلل او ترې روان شول د خالد خبرو د کلي د ډیرو ځوانانو ویده ضمیرونه راوینس کړل او ډیرو ځوانانو به هره ورځ په خپلو منځونو کې د جهاد کیسې کولې دکلي اکثر ځوانانو غوښتل چې جهاد وکړي مگر یواځینی مشکل دا وؤ چې دوی ته د مجاهدینو خاص ادرس معلوم نه وؤ او هغه ځوانان چې د مصطفی سره یوځای شوي وه هغوی هم دا مشکل

درلودی چې اسلحه ورسره نه وه په پنځو کسانو به یې یو کلاشنکوف او درې شاه جوړه مرمی درلودلې د مجاهدینو شمیر په دې وخت کې تر سلو زیات وؤ خو هر مجاهد په خپل کور کې اوسیده او دشپې به بیا ټول پر ټاکلي ځای سره یوځای کیدل یوه شپه مصطفی خپل شل ملگري سره راټول کړه او ورته یې وویل چې نن شپه پر ولسوالۍ او اړونده پوستو حمله کوو ټول خوشحاله شول یو بل ته یې د خوشحالی څخه غاړې ورکولې مخکې له دې چې مخ د ولسوالۍ پر طرف حرکت وکړي مصطفی خالد ته وویل چې یوڅو خبرې د نصحت په ډول مجاهدینو ته وکړه او هم د بریالیتوب لپاره دعا وکړه خالد هم مخکې خواته راغلی او د اعوذ بالله اوبسم الله ویلو وروسته یې وویل:

ای د اسلام په خاطر سرښندنکو ځوانانو زما مور او پلار او زما ځان دې تر تاسې قربان شي قسم په الله تعالی خورم چې تاسې د دنیا تر ټولو غوره بنده گان یاست تاسې هغه کسان یاست چې د الله تعالی پرته موبل چاته سر نه دی ټیټ کړی تاسې تر ټولو غټ جابر امریکا سره ډغره فقط د الله تعالی لپاره وهی تاسې د هغه چاسره نن په تش لاس جنگیږئ چې د ټولې نړۍ انسانانو په خدایي نیولی ده اود همدې امریکایانو غلامي کوي زړه به راتیرو ملگرو داچې وخت لند دی زیاتې خبرې نشم کولای نو فقط درته د جهاد اړوند یوڅه معلومات درکوم جهاد په لغت کې کوبښښ اوزیار ته وایي او دشریعت په اصطلاح کې د الله تعالی په لار کې د کفارو اود هغوی د ملگرو سره خاص دالله لپاره جنگ ته وایي د جهاد اهداف په قرانکریم کې ذکر شوي دي:

اول چې د اسلام دعوت غالب او محفوظ شي.

دوهم: د مستضعفينو مسلمانانو سره مرسته او کومک وشي.

دریم: د هغه قوت ماتول چې د مسلمانانو پر خلاف يې سرکښي کړې وي

جهاد هغه وخت بنيست مومي چې د دعوت خلاف مانع پيداشي او يا پر مسلمانانو کفار تيري وکړي چې په اول صورت کې فرض کفایي او په دوهم صورت کې فرض عين دی دا چې نن پر افغانستان کفارو يرغل کړی نو جهاد پر هر نارينه اوبځينه فرض عين دی او په دې وخت کې زوی ته د مور پلار اوبځي ته د ميره د اجازې ضرورت نشته دوی کولای شي چې بغير له اجازې جهاد ته ولاړ شي د جهاد شرايط دادي: چې شخص به مسلمان ازاد نارينه عاقل بالغ به وي پر معذور جهاد فرض نه دی.

الله تعالی په قران کریم سورة توبه پنځم ایت شریف کې فرمایي: **فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ**

ترجمه: مشرکان وورژنی هر چیرته چې يې ومومي او هغوی ونیسی او حصار يې کړی او په څارنځای کې د هغوی د وژلو لپاره کښینی.

الله تعالی په قران کریم کې په بل ایت شریف کې داسې فرمایي: **وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۱۹۳**

ترجمه: ای مؤمنانو تاسوله دې کفارو سره تر هغه وچنگیرئ چې تر څو یوه فتنه هم پاتې نشي او ټول دین د الله تعالی لپاره وگرځیږي.

گرانو ملگرو د جهاد غوره اوبهتره نیت د الله تعالی رضا او شهادت
 دی پوهیرم چې مور اوتاسې ټول فقط د الله تعالی د رضا لپاره راوتلي یوؤ
 ځکه هیڅوک مور اوتاسې ته نه پیسې اونه بل کوم دنیاوي امتیاز راکوي
 اوپه پای کې الله تعالی ته دعا کوم چې یاالله که به مور ستا د رضا لپاره
 راوتلي یوؤ مور ته فتحه اوبریا نصیب کړه یا الله ج زموږ نصرت وکړه خالد
 په داسې حال کې دعا خلاصه کړه چې ټولو ملگرو یې ژړل او خالد
 همدومره ژړلي وه چې مخ یې په اوبنکو لوند و وروسته مصطفی خپلو
 ملگرو ته وویل مور اوتاسې شل کسان پر ولسوالی حمله کوو پوهیرم چې
 هلته به تر سلو زیات کسان وي خو بری په زیاتوالي کې نه بلکې په
 اخلاص او د الله تعالی په نصرت کې دی دجنگ لپاره مې تاسې پردرې
 گروهه ویشلي یاست چې د لومړي گروپ کسانو سره به یوه پیکا اویو
 راکټ وي او د شمال له طرفه به د ولسوالی پر دفاعي پوستو لومړی د
 راکټ ډز کوي اویابه د پیکا ډزې پر شروع کوي په منډه به پوسته فتحه
 کوي چې د دې کسانو شمیر به پنځه کسان وي او دوهم گروپ کسان به د
 شرق له طرفه د ولسوالی پر ودانی حمله کوي او د دوئ سره به یو راکټ
 یوه پیکا او درې کلاشنکوفه وي دریم گروپ کسان به د ولایت
 مرکزخواته زموږ څخه لیرې په کمین کې ناست وي او درې کلاشینکوفه او
 یوه توپنجه به ورسره وي که چیرې الله ج فتحه رانصیب کړه نو تنبیدلی
 دښمن به دوئ په لاره کې تر حملې لاندې نیسي اودابه هم پنځه کسان
 وي د اول گروپ مشر خالد د دوهم گروپ مشر زه خپله او د دریم گروپ
 مشر میوند دی اول به حمله لومړی گروپ شروع کوي خو تر هغه به انتظار
 کوي چې تر څو په مخابره کې ماورته ویلي نه وي خوهر ملگری له مرمیو
 سره پام کوي یو یو ډز کوئ مرمی بیخي زیاتې کمې دي همدالسه

شاجوره دوه شريده او دخلو د راکټ مرمی مو هم د تعرض او هم د دفاع دي.

وروسته له دې خبرو ټول کسان د خپل هدف په لور روان شول خالد خان دپوستې پنځوس ميټري ته ورساوه او د مصطفى امر ته انتظار شو خود مصطفى تر امر مخکې خالد نور هم پوستې ته په داسې حال کې ورنژدې شو چې په لاس کې يې راکټ وؤ خو پوسته کې خاموشي وه خالد نور هم پوستې ته ورنژدې شو خو داخل يې وليدل چې دپوستې په دروازه کې يو کس ناست دی او تارياک څکوي او لاسي برق يې خان ته لگولی دی خالد د شاه له طرفه ورغی او پر ناست کس يې ورمنده کړه او څنگ کې پروت کلاشنوف ته يې ورحمله کړه او ترې راپورته يې کړی ناست کس چې مکمل نشه وؤ داسې فکر يې وکړی چې خپل ملگری يې دی نو يې په گنگوره اوازيې ورته وويل ماشين مه بنوروه راځه نشې ته نن مې عجب مزيدار تارياک پيدا کړي خالد هم پوه شو چې سړی نشه دی نو ژر شاته شو او ملگرو ته يې وويل راځئ مخکې پيره دار نشه دی دادی ټوپک يې لا ما راوړی ملگری يې هم ورپسې شول او کله چې د پوستې دروازې ته ورسيدل نو يو کس پر ناست کس دده کلاشنکوف ونيوی او ورته يې وويل چې ارام کښينه اولاسونه دې شاته واړوه اوسمدستي يې د پيره دار لاسونه وتړل او ټول په منډه پوستې ته داخل شول او درو کسانو پر بیده کسانو يو کلاشنکوف يو راکټ يو پيکا ونيول او خالد په لور غبرې چغه کړه چې يو هم له خپله خايه ونه بنورئ وروسته هغه نورو دوه کسانو يو يو له بيستره راپورته کاوه اولاسونه يې ورته تړل دپوستې ټول کسان چې شمير يې ديارلس کسان و ژوندي ونيول کله چې مصطفى د ولسوالی ودانۍ ته نژدې ورسيدی نو پر خالد يې غبر وکړی چې پر پوسته جنگ شروع کړه

خو خالد ورته وويل چې ما مخکې لا خپله پوسته فتحه کړه او دولس کسان
مې ژوندي ونيول مصطفى ورته وويل چې ته د پوستې له منځه يوڅو ډزې
وکړه؟

تر څو عسکر د ولسوالۍ له مرکز څخه د پوستې طرف ته درشي مور به دلته
پر ولسوالۍ حمله وکړو او هغه کسان چې هلته درغلل تاسې جنگ ورسره
وکړي خالد لومړی ټول نيول شوی عسکر د دوي په خپلو ټوپکانو ووژل
کله چې د ولسوالۍ عسکرو د فاعې پوستې منځ کې ډزې واوريدلې نو د
پوستې په طرف يې منډه کړه ډير کم عسکر په ولسوالۍ کې پاته شول چې
په دې وخت کې د مصطفى گروپ د ولسوالۍ پر ودانۍ حمله شروع کړه
او په ډير لږ وخت کې يې ولسوالۍ هم فتحه کړه ولسوال او نور مشران موټر
نه وختل چې تر څو د ولايت مرکز ته ځان ورسوي خو په لاره کې دميوڼد
دگروپ په کمين کې وختل چې ټول ووژل شول اود ميوڼد يو ملگري هم
شهيد شو او پاتې عسکرو هر يو په خپله مخه منډې وهلې جنگ دوه
ساعته دوام وکړی او زيات عسکر ووژل شول وروسته مصطفى او خالد
گروپونه سره يوځای شول او ټوله وسله يې راټوله کړه د ولسوالۍ او پوستې
ودانيو ته يې اور واچوی او د ميوڼد گروپ کسانو هم له وژل شويو کسانو
څخه اسلحه راټوله کړه او موټران يې وسوځول او خپل شهيد ملگري يې
راواخيستی او راروان شول د شپې درې بجې ټول بيرته سره يوځای شول
ټول ملگري زيات ستړي وه خو مصطفى خالد ته وويل چې تاسې په تلوار
د شهيد جسد هغه پورې هديرې ته يوسئ زه اونور څلور ملگري به نيول
شوې اسلحه په ځمکه کې بنځه کړو خالد هم ورسره ومنل خالد او
ډيارلس نورو ملگرو د خپل شهيد ملگري جسد هديرې ته راوړی او قبر
يې ورته وکيندی اول يې د جنازې لمونځ يې ورکړی او بيا يې بنځ کړی

وروسته خالد د خپل ملگري د قبر سر ته ودریدی او ملگرو ته یې وویل ایا تاسې خبر یاست چې شهادت خومره لوړ مقام دی ؟

الله تعالی په قرانکریم سورة ال عمران یو سل اونهمه شپيتم ایت کې فرمایي: **وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ**

ترجمه: هغه کسان چې دالله په لار کې ووژل شي پر هغوی د مړو گمان مه کوئ بلکې هغوی ژوندي دي او الله په نزد رزق ورکول کيږي.

نو زموږ اوستاسې ملگري مړنه بلکې ابدی ژوندون ته یې لار وموندل الله تعالی شهادت ته زیات فضیلت ورکړی.

نوزه لومړی خان اوبیا تاسې ته د دې ملگري د شهادت مبارکې وایم

له دې خبرو وروسته خالد او ملگري د هدیرې څخه راروان شول او له لږمزل وروسته خالد ملگرو ته وویل چې نور هر یو خپل کور ته ولاړ شی او دا راز له خان سره امانت وساتئ خالد او مصطفی هم سره یوځای شول او پر موټر سیکل سپاره شول او دښت ته وختل سهار په ټوله ولسوالۍ کې خلگ حیران وه او پر اته بجې د امریکایانو هلوکوپتر ته طیارې هم راغلې او مړی یې ولایت ته انتقال کړه ماښام د ټولو رسنیو همدا د سر خبر و چې د هلمند پر مارجه ولسوالۍ دوه نیمه سوه طالبانو حمله کړې وه او د ولسوال په گډون یې اته پنځوس حکومتي عسکر وژلي او څه باندې دیرش کسان یې تپیان کړي دي.

او رسنیو داهم ویل چې د طالبانو څخه هم دیرش کسه وژل شوي چې اکثره یې پنجابیان او د پاکستانی فوجیان دي له دې حملې دوه ورځې وروسته سیمې ته نور عسکر راغلل او یو هفته وروسته امریکایانو هم یوه غټه قرارگاه د ولسوالۍ ترڅنګ جوړه کړه او همدلته خپله میشته شول له دې وروسته په سیمه کې حالات بدل شول زیاتو حکومتي کسانو خپل کورونه د ولایت مرکز لښکرگاه ته انتقال کړه او امریکایانو هم نور هره ورځ په سیمه کې گزموې شروع کړې چې خالد هم له ماینو څخه په کار اخیسته شروع وکړه اونور ملگري یې هم په ماین جوړولو او خښولو کې وروزل نور نو داسې ورځ وه نه وه چې امریکایانو دې خپل یو ټانګ د لاسه نه ورکولای او هره ورځ به مصطفی او خالد ملگرو ته د ژیرې بوشکې څخه ماینونه جوړول او هغوئ به ورته خښول مصطفی او خالد په درې میاشتي کې د امریکایانو نهه څلوینست ټانګان په ماینونو والوځول نور به هره ورځ امریکایان له ماین او کمین سره مخ وه یواځې هلمند کې نه بلکې په هر ولایت کې د مصطفی او خالد غوندې د کور څخه شړل شوي په دین مین ځوانانو د طالبانو په نوم د امریکا د ظلم او دهشت په مقابل کې د سر په بیه سنگرونو ته رادانگلي وه د طالبانو شمیر ورځ تر بلې زیاتیدی او هغه طالبان یار اڅرګند شوی وه چې یو وخت یې خلگو بیا تصور لا بې عقلي بلل او هغه امریکا یې ننگول چې نړیوالو ورسره دغره لیونتوب باله.

مصطفی او خالد ټول کلی له امریکایانو ازاد کړه او امریکایان یواځې په خپلو قرارګاو کې محاصره شول په کلې کې طالبان ازاد گرځیدل یوه ورځ مازدیګر خالد د مصطفی ته وویل:

مصطفی: نه نه ماویل که تا کول.

خالد: هه هه بس پوه شوم دادی ولاړم او که مې نن ستا مشر ورور ولیدی نو ورته وایم چې مصطفی ته کوزده وکړه.

مصطفی: وا هلکه چیرته ځي؟

خالد: زه ځم موټر بیا یم هلته مې د یو چا سره مرمی وعده کړې هغه راتیسم

مصطفی: ورځه الله تعالی دې مل شه.

خالد: له دې وروسته موټر ته وختی او روان شو خو د مصطفی تر کلي لا نه ووتلی چې جیت طیاره ښکته راغلل او په زوره غرور شو او د ځمکې څخه دودونه اسمان ته پورته شول مصطفی پوه شو چې بمبار وشو ژر یې موټر سیکل له کوره را رییستی او پر سپور شو د دود خواته په تیزی ور روان شو کله چې د دود ځای ته ورسیدی کلیوال یې ولیدل چې په کروندو کې گرځي او یو موټر چې له پیژندلو وتلی دی هلته په پټي کې له سرکه لیری چه پروت دی او دودونه ترې پروته کیري خو له یو کلیوال یې پوښتنه وکړه چې موټر د چا و هغه جواب کې ورته وویل چې ستا ملگری ملاخالد بکې سپور و مصطفی په لوړ اواز چغه وکړه او ورمنده یې کړه او بل کس یې له گریوان ونیوی چې خالد څه شو هغه ورته وویل چې خالد نور ورک دی هغه یو څه لږ غوښې یې په څادر کې پیدا شوې ستړی عرب مجاهد خالد هم د خپل رب لپاره ځان توتو ته کړی او د خپل مور پلار په قدم یې قدم کیښودی او د تل لپاره د هغوی سره یوځای شو د خالد د ماشومتوب هغه ارمان پوره شو چې شپه او ورځ به لالهانده پسې گرځیدی او پسې ژړل به یې خالد خپل مور پلار په دې ورځ پیدا کړه خو مصطفی

يې يواځې غمونو ته پريښودی او مصطفى ډير زيات ځکه تاواني شو چې خالد د مصطفى لپاره هر څه و او هغه يې له لاسه ورکړی او هر څه يې ولاړل مصطفى په دې وخت کې تر دوه سوه هم زيات ملگري درلودل خودده ژوند بيا په خالد بنایسته وؤ خو مصطفى پر هغه ځای ولاړ او د خالد لږ غوښې يې په لاس کې نيولې وې او د خالد د څو دقيقو مخکې خبرې يې په ذهن کې گرځيدلي ناڅاپه يې چيغه کړه او په لوړ غږ يې وويل اه خالده تاخو رښتيا دوه اويا ودونوپه جنت کې وکړه ته خو رښتيا له خپلې مور سره يوځای شوې ستا خوب رښتيا و رښتيا هم ستانن واده دی او ستامور زياته خوشحاله ده خو هي ناخوانه زه دې يواځې پريښودم پر هره سخته کې به زه اوته ملگري وؤ خونن ته يواځې ولاړې.

کله چې خلگو دده خبرې واوريدلې نو فکر يې وکړی چې مصطفى اعصاب دلاسه ورکړه خو خلگ د مصطفى ژړا ته حيران وه ځکه مصطفى په غيرت او بهادری کې نوم درلودی مصطفى لاهمدا فرياد کاوه چې ملگري يې هم د پيښې ځای ته راورسيدل ميوند ورمخکې شو او ورته يې وويل چې فرياد نور بس کړه چې ټول ملگري بيا حوصله بايلي مصطفى چې کله د ميوند خبره واوريدل نو ځان يې کنترول کړی او د خالد غوښې يې د ميوند په لاس ورکړې او خپله موټرسیکل ته وختی او روان شو او کور ته راغی او پر خپل مور يې د خالد د شهادت زيری وکړی او په کور کې يې له سترگو اوښکې بهيدلې او اطاق ته ننوتی خو مور يې پسې ورغلل اورته يې داسې وويل:

گرانه زويه باور وکړه چې پر ما باندي ستا او خالد فرق نه وو خالد زما زوی غوندي و خو که ته هم شهيد شي زه به ونه ژاړم ځکه تابه ويل چې شهيد

مړ نه دی ژوندی دی نو زه ولې پر ژوندی وژاړم ایا په دې لار کې حضرت حمزه رضی الله عنه نه دی شهید شوی، نو چې د سرور کاینات تره شهید شوی نوته او خالد څوک یاست چې قرباني نه ورکوي.

مصطفی د مور خبرو ډیر حیران کړی او ژړایې بس کړه او په ډاډه زړه بهر راووتی لږ شیبه وروسته میوند موټر راوستی او د خالد غوښې یې په کفن کې پیچلې وې او د مصطفی د کور مخ ته یې ودروی او دکلي ملاصاحب ته یې وویل چې جماعت کې اعلان وکړی چې خالد شهید شوی او د مازدیگر لمانځه وروسته یې جنازه ده هر مسلمان خان حاضر کړئ د مازدیگر لمانځه وروسته په سلگونو کسان د خالد جنازې ته حاضر شول چې د جنازې لمانځه وروسته مصطفی ولاړ شو او د څو ایتونو تلاوت وروسته یې داسې وویل:

یقینا الله ج ټول غوره اعمال خلکوته بیان کړي دي په دغو اعمالو کې یې جهاد او د الله (په لار کې جنگ تر ټولو بهتر عمل گرزولی دی او په جهاد کې یې شهادت ته ډیره اوچته مرتبه ورکړې ده او د جهاد تر نورو ټولو عملونو یې بهتر گرزولی او هم یې غټ ثواب پورې خاص کړی؛ له براء بن عازب (رض) څخه روایت ده: یوکس چې پوره سلاح ور سره وه پیغمبر (ص) ته راغی او وې ویل: ای د الله (ج) پیغمبر (ص) جنگ وکړم، او که مسلمان شم؟ پیغمبر (ص) ورته وفرمایل: «أسلم ثم قاتل» اول مسلمان شه او بیا جنگ وکړه، نو مسلمان شو، او بیایې جنگ وکړ، او شهید شو، پیغمبر (ص) وفرمایل: «عمل قليلا وأجر كثيرا» (۱) لیر عمل یې وکړ، او ډیر اجر ورکړی سو.

او پیغمبر (ص) د شهید په حق کې فرمایلي دي: «إن للشهيد عند الله سبعة خصال يغفر له في أول دفعة من دمه و يرى مقعده من الجنة ويأمن الفزع الأكبر و يجار من عذاب القبر و يوضع على رأسه تاج الوقار، الياقوتة منه خير من الدنيا وما فيها ويزوج بإثنين و سبعين من الحور العين و يشفع لسبعين من أقربائه» (۲) یقیناً د شهید لپاره د الله (ج) په دربار کې و ۷ امتیازونه دي [۱] له اول څاڅکي د وینو سره گناهونه وربښل کيږي [۲] او په جنت کې د اوسیدلو ځای یې ورلیدل کيږي [۳] او د قیامت په ورځ به له هغه لویې ویرې بې غمه وي [۴] او د قبر له عذاب څخه به خلاص وي [۵] او په سر به یې د عزت تاج وربښودل کيږي چې یویاقوت به یې تر ټولې دنیا او څه چې په دنیا کې دي بهتروي [۶] اودوه اویا [۷۲] د جنت حورې به ورپه نکاح کيږي [۷] او د خپلو اویا [۷۰] خپلوانو لپاره به یې شفاعت قبليري.

وگورئ هغه څوک چې جنت غواړي! هغوا امتیازونو ته چې الله (ج) د شهیدانو لپاره تیار کړي دي کوم چې لیر مخکې یاد شول.

په یو حدیث شریف کې چې له انس (رض) څخه روایت ده راغلي دي: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: «ما أحد يدخل الجنة يحب أن يرجع إلى الدنيا وله ما على الأرض من شيء إلا الشهيد يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات لما يرى من الكرامة» (۱) هیڅ جنتي به دا نه خوښوي چې بیرته دنیا ته راوگرزي او څه شی چې په مخ د زمکې دي دا ټول د ده وي پرته له شهیده چې هغه به دا غواړي چې بیرته دنیا ته راوگرزي، او لس ځله د الله (ج) په لار کې ووژل شي؛ د هغه کرامت له جهتې چې الله (ج) شهید ته ورکړی اویوبل روایت کې د «من الكرامة» په جای، لما یری من

فضل الشهادة « راغلي دي معنی د شهادت د هغه فضيلت له جهته چې ويني يې .

بلکه څوک چې د شهادت په غوښتلو کې کوشش او جهاد کوي الله (ج) دهغه لپاره درجې تياري کړې دي؛ ځکه له ابې هريره (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) وفرمايل: « إن في الجنة مائة درجة أعد لها الله للمجاهدين في سبيل الله ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض » (۱) يقينا په جنت کې سل درجې دي الله (ج) د مجاهدينو لپاره تياري کړې دي، د هرو دوو درجو په منځ کې لکه له زمکې تر آسمانه دومره مسافه ده.

مسلمانانو ورونو! چې د مجاهد همدا درجې دي نو ستاسې د شهيدانو په درجو څه گمان ده؟ چې هغوی به له صديقانو، او انبياؤ عليهم السلام سره وي بې شکه د هغوی درجې ډيرې اوچتې دي. له مسروق رحمة الله تعالى عليه څخه نقل شوی ده: چې مور له عبدالله بن مسعود (رض) څخه د لاندې آية په هکله وپوښتل | وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ [آل عمران ۱۶۹]

ترجمه: هيڅ گمان مکه په هغو کسانو چې په لار د الله (ج) کې وژل شوي چې هغوی به مړه وي بلکه هغوی ژوندي دي، د هغوی د پروردگار (ج) په نزد دوی ته روزي ورکول کيږي.

عبدالله بن مسعود (رض) وويل: چې مور د دې آيت په هکله له پيغمبر (ص) وپوښتل پيغمبر (ص) وفرمايل: «أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت ثم تأوي إلى تلك

القناديل فأطلع إليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالوا: أي شيء نشتهي ونحن نسرح من الجنة حيث شئنا ففعل بهم ثلاث مرات فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى فلما رأى أن ليس لهم حاجة تركوا (۱)

د هغوی ارواح گانی به د زرغونو مرغانو په جو جورو کې وي، د دوی د اوسیدلو لپاره به په عرش پورې خوړندې (خالې) د خراغونو په شکل کې وي د جنت په هر جای کې چې یې زړه غواړي خړیري به (منظره به کوي) او بیرته به هغو خراغونو (خالو) ته راگرزي او یو خلی به د دوی پروردگار (ج) ور ته رابنکاره شي، او ورته ووبه وایي: چې تاسې څه شی غواړئ؟ هغوی به ووايي: موږ به نورڅه غواړو؟ په داسې حال کې چې د جنت په کوم جای کې چې زموږ زړه غواړي گرزیدای شو، الله (ج) به درې خلی دوی سره دا سوال جواب وکړي، کله چې دوی پوه شي چې بې غوښتلو د کوم شي نه پرینودل کيږي، نو دوی به ووايي: اي الله (ج) موږ دا غواړو چې زموږ ارواح گاني بیرته د موږ جسدونو کې ننه باسي، د دې لپاره چې موږ د تا په لار کې یو خل بیا ووژل شو، کله چې دا بنکاره شي چې دوی څه شي ته ضرورت نه لري پرینودل به شي. الله (ج) لا مخکې په هر څه عالم دې خو له دې سوال جواب سره خپله دهغوی له خولې دا خبره راوړي چې دوی حاجت نه لري.

شهید په همیشه بې زواله نعمتونو کې ده، له دې سره سره الله (ج) دده ټول گناهونه مخکې له دې چې جنت ته ننوزي وربښي او درجي یې ور لوړوي؛ له عبدالله بن عمرو بن عاص (رض) څخه روایت ده: چې پیغمبر (ص) وفرمایل: «يغفر الله للشهيد كل ذنب الا الدين (۱)» الله (ج) شهید ته ټول گناهونه

وربني، پرته له پوره (قرض) الله (ج) هغه مال چې د کوم کس په شهيد پور (قرض) وي نه وربني، او له ابي قتاده (رض) څخه روايت ده: چې پيغمبر (ص) دمور په منځ کې پاڅيدو، او دا خبر يې بيان کړه چې د الله (ج) په لار کې جهاد او ايمان تر ټولو اعمالو غوره دی، نو يو کس پاڅيدو او وې ويل: اي رسول الله! داراته ووايه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گناهونه به مې وبنبل شي؟ پيغمبر (ص) ورته وفرمايل: «نعم إن قتلت في سبيل الله وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر» هو گناهونه به دې وبنبل شي که ته ووژل شي د الله (ج) په لار کې په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان وې او دښمن ته شا اړونکی نه وې، بيا پيغمبر (ص) ورته وفرمايل: «كيف قلت» تا څنگه سوال وکړ؟ هغه وويل: ماته بيان وکړه که زه د الله (ج) په لار کې ووژل شم گناهونه به مې وبنبل شي؟ پيغمبر (ص) وفرمايل: «نعم وأنت صابر محتسب مقبل غير مدبر إلا الدين فإن جبريل عليه السلام قال لي ذلك» (۱) هو و به بنبل شي که ته ووژل شي په داسې حال کې چې ته صابر، د ثواب غوښتونکی، په مخه روان يې، شا اړونکی نه يې ټول به وبنبل شي پرته له پوره (قرض) چې په شهادت نه بنبل کيږي ځکه اوس ماته جبرئيل دا خبره وکړه.

الله (ج) په خپل فضل او احسان او کرم سره د شهيدانو ټول گناهونه وربني پرته له پوره چې هغه نه بنبل کيږي، او که پور حق د الله (ج) وای هغه به يې هم شهيدانوته ور بنبلې وای خو هغه حق د بندگانو دی، څوک چې د جهاد اراده لري ورته ضرور ده چې هرچا پورکه ورباندي وي هغه خپلو مالکانو ته ورکړی ترڅو چې په غاړه يې هيڅ پور پاته نشي. له شهيد څخه په دوو خالونو کې پور اداء کيږي [۱] الله (ج) د قيامت په ورځ د شهيد پور پرې کوي که دې نوموړي د اداء کولو اراده لري خو عاجز وي مال نلري يا بل عذر ورته پيښ وي [۲] چې مجاهد شهيد شي او د پور د اداء کولو وخت لانه وي راغلی. د پيغمبر (ص) سنت دا وو چې د کوم مړي په ذمه به پور وو د جنازي لمونځ يې نه ورباندي کول څو چې به هغه اداء نه کړای شو، او يا به دمړي کوم خپلوان، يا بل کوم مسلمان به د هغه د اداء کولو ضمانت وکړي، نو که پر خالد ستاسې د کوم يوه قرض پاتې وي غبر وکړئ چې زه يې ور ادا کړم خو هيچا هم غبر ونه کړی.

د مصطفی له وینا وروسته هر سړی خپل کور ته ولاړی او مصطفی د میوند اوڅو نورو دلگڼو مشرانو سره د میوند کور ته راغلل او د خالد پر ځای یې میوند خپل معاون وټاکي او ملگرو ته یې وویل که زه شهید شوم ستاسې مشر به همدا میوند وي او که میوند هم شهید شو ستاسې مشر به صادق وي خو جهاد به تر هغه پورې کوي چې تر څو مو اشغالگر نه وي مات کړي د خالد شهادت مصطفی په رواني او فزيکي ډول کمزوری کړی که څه هم مصطفی کونښن کاوه چې خان زړه ور وښکاره کړی خو د کمزوری نښې پکې د ورپه معلومیدلې د خالد د شهادت دریمه ورځ وه چې په مخابره کې غږ شو چې امریکاله کمربنده را اوبښتي دي او ملگري خان مخ ته ورسوي چې کمین دی مصطفی چې کله دا خبره په مخابره کې واوریده نو دخالد فاتحې ته راغلي کسان یې پرېښودل او موټر یې رهي کړی او د ملگرو سره یو ځای شو که څه هم میوند ډیر ورته وویل چې نه کمین ته مه څه خو مصطفی هښتادو په لاس کې و او میوند ته یې وویل چې د خالد انتقام خپله اخلم کله چې جنگ شروع شو مصطفی هښتادو د امریکایانو پر یو ټانگ وربرابر کړی او د تکیږ په جغه سره یې پیر پر وکړی ټانگ یې وویشتی او دودونه ترې پورته شول خو مصطفی چې کله هښتادو ته بل پیر اچاوه د بل ټانگ له خوا په نښه شو او خاص په څیگر یې وویشتی میوند چې ورمناه کړل او مصطفی یې په غږ کې ونيوی او غږ یې پر وکړی او د امیر امیر نارې یې پر وهلې خو مصطفی یو ځل سترگې خلاصې کړلې او موسکې شو او میوند ته یې وویل چې خالد مې غواړي خالد نارې راوهي خالد راته انتظار دی.

چې د خالد د مرگه وروسته د مصطفی همدا اوله اوهم اخرې موسکا شوله.

پای

د شوال د میاشتي دوهمه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**